

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 157

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

57. évfolyam

2014. május 27.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik ország-
beli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodá-
sának feltételeiről 1

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 565/2014/EU határozata (2014. május 15.) a személyek külső
határokon történő, egyes okmányoknak a Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia által a
területükön történő átutazás és a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó
tervezett tartózkodás céljából kiadott nemzeti vízumokkal egyenértékűként való egyoldali
elismerésén alapuló, ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről, valamint a
895/2006/EK és az 582/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről 23

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

2014/300/EU:

- ★ A Tanács határozata (2013. július 15.) az Európai Unió és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista
Köztársaság kormánya között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás
megkötéséről 31

2014/301/EU:

- ★ A Tanács határozata (2014. május 19.) Európai Unió és a Norvég Királyság közötti, utóbbinak
az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalban való részvétele részletes szabályairól szóló
megállapodásnak a megkötéséről 33

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

RENDELETEK

★ A Tanács 566/2014/EU rendelete (2014. május 26.) a 617/2007/EK rendeletnek a 10. EFA és a 11. EFA közötti, a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig tartó átmeneti időszak alkalmazása tekintetében történő módosításáról	35
★ A Tanács 567/2014/EU rendelete (2014. május 26.) a 10. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról szóló 215/2008/EK rendeletnek a 10. Európai Fejlesztési Alap és a 11. Európai Fejlesztési Alap közötti, a 11. Európai Fejlesztési Alapra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig tartó átmeneti időszak alkalmazása tekintetében történő módosításáról	52
★ A Bizottság 568/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. február 18.) a 305/2011/EU európai parlamenti és bizottsági rendelet V. mellékletének az építési termékek teljesítménye állandóságának értékelése és ellenőrzése tekintetében történő módosításáról	76
★ A Bizottság 569/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. május 23.) a Kínai Népköztársaságból származó triklór-izocianursav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti, új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatát követő kivetéséről szóló 1389/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet módosításáról	80
★ A Bizottság 570/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. május 26.) az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindításának megszüntetéséről	85
★ A Bizottság 571/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. május 26.) az ipkonazol hatóanyagoknak a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosításáról ⁽¹⁾	96
A Bizottság 572/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. május 26.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	101

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/66/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) előírja, hogy a bevándorlás terén a harmadik országbeli állampolgárok tekintetében méltányos intézkedéseket kell elfogadni.
- (2) Az EUMSZ előírja, hogy az Uniónak közös bevándorlási politikát kell kialakítania, amelynek célja, hogy minden szakaszban hatékonyan kezeljék a migrációs hullámokat, és méltányos bánásmódot biztosítsanak a harmadik országok azon állampolgárai számára, akik jogszerűen tartózkodnak a tagállamokban. E célból az Európai Parlament és a Tanács intézkedéseket állapít meg a belépés és a tartózkodás feltételeiről, valamint a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumoknak és tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő kiállítására vonatkozó szabályokról, továbbá a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározásáról, ideértve a más tagállamokba irányuló szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is.
- (3) A Bizottság a 2010. március 3-i az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleményében célul tűzi ki a tudáson és az innováción alapuló uniós gazdaság kialakítását, a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentését és a munkaerő-piaci kereslet és kínálat összehangolását. E tágabb összefüggésben kell szemlélni az azt célzó intézkedéseket, hogy harmadik országbeli vezető állású munkavállalók, szakértők és gyakornok-munkavállalók könnyebben beléphessenek az Unió területére vállalaton belüli áthelyezésük keretében.

⁽¹⁾ HL C 218., 2011.7.23., 101. o.

⁽²⁾ HL C 166., 2011.6.7., 59. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.

- (4) Az Európai Tanács a 2009. december 11- én elfogadott Stockholmi Programban elismeri, hogy a munkaerő-bevándorlás hozzájárulhat a fokozott versenyképességhez és gazdasági életképességhez, továbbá hogy az Unió számára a jövőben jelentkező, megnövekedett munkaerő-kereslettel járó jelentős demográfiai kihívások összefüggésében a rugalmas bevándorlási politikák hosszabb távon számottevő mértékben hozzájárulnak majd az Unió gazdasági fejlődéséhez és teljesítményéhez. A Stockholmi Program ennek megfelelően felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy folytassák a 2005. december 21-i bizottsági közleményében meghatározott legális migrációról szóló szakpolitikai terv végrehajtását.
- (5) A vállalkozások globalizálódása, a kereskedelmi forgalom növekedése, valamint a multinacionális csoportok növekedése és térnyerése nyomán az utóbbi években egyre jelentősebb méreteket ölt a multinacionális vállalkozások fióktelepeinél és leányvállalatainál foglalkoztatott, rövid időszakra ideiglenesen a vállalat más egységeihez áthelyezett vezető állású munkavállalók, szakértők és gyakornok-munkavállalók mozgása.
- (6) A kulcsfontosságú személyzet vállalaton belüli áthelyezése a fogadó szervezetek számára új készségek és tudás megjelenését, innovációt és jobb gazdasági lehetőségeket jelent, és ezáltal elősegíti az uniós tudásalapú gazdaság fejlődését és a beruházások növekedését az Unió egészében. A harmadik országokból kiinduló, vállalaton belüli áthelyezések hozzájárulhatnak az Unióból a harmadik országok vállalatai felé irányuló, vállalaton belüli áthelyezések megkönnyítéséhez is, ami erősítheti az Unió pozícióját a nemzetközi partnereivel kialakított kapcsolataiban. A vállalaton belüli áthelyezések megkönnyítése a multinacionális vállalkozáscsoportok számára lehetővé teszi az emberi erőforrásaik leghatékonyabb kihasználását.
- (7) Az ezen irányelvben megállapított szabályok előnyök lehetnek a migránsok származási országai számára is, mivel ez az ideiglenes migráció a megfelelően kialakított szabályoknak köszönhetően ösztönözheti a készségek, a tudás, a technológia és a know-how átadását.
- (8) Ezt az irányelvet az uniós polgárok előnyben részesítése elvének sérelme nélkül kell alkalmazni a tagállamok munkaerőpiacaira való belépés tekintetében, az érintett csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.
- (9) Ez az irányelv nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélytől eltérő, munkavállalási célú engedélyt állítsanak ki abban az esetben, ha az adott harmadik országbeli állampolgár nem tartozik ezen irányelv hatálya alá.
- (10) Ezen irányelvnek a közös fogalommeghatározások és összehangolt kritériumok alapján átlátható és egyszerűsített eljárást kell meghatároznia a vállalaton belül áthelyezett személyek beutazásának és tartózkodásának engedélyezése tekintetében.
- (11) A tagállamoknak gondoskodniuk kell a megfelelő ellenőrzések és hatékony vizsgálatok elvégzéséről annak érdekében, hogy szavatolhassák ennek az irányelvnek a megfelelő végrehajtását. A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállítása nem érintheti vagy akadályozhatja azt, hogy a tagállamok a vállalaton belüli áthelyezés során alkalmazzák azon munkajogi rendelkezéseiket, amelyek célja – az uniós joggal összhangban – a 18. cikk (1) bekezdésben említett munkakörülményeknek való megfelelés ellenőrzése.
- (12) Nem sérülhet a tagállamok azon lehetősége, hogy nemzeti joguk alapján szankciókat rójanak ki a vállalaton belül áthelyezett személy harmadik országban letelepedett foglalkoztatójával szemben.
- (13) Ezen irányelv alkalmazásában a vállalaton belül áthelyezett személyek körébe a vezető állású munkavállalóknak, a szakértőknek és a gyakornok-munkavállalóknak kell tartozniuk. A vállalaton belül áthelyezett személyek fogalmának meghatározása a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (GATS) és kétoldalú kereskedelmi megállapodások keretében tett konkrét uniós kötelezettségvállalásokra kell épülnie. Mivel a GATS keretében tett ezen kötelezettségvállalások nem terjednek ki a belépés, a tartózkodás és a munkavégzés feltételeire. Ezen irányelvnek ki kell egészítenie és meg kell könnyítenie e kötelezettségvállalások alkalmazását. Mindazonáltal az ezen irányelv szerinti, vállalaton belüli áthelyezések körének szélesebbnek kell lennie, mint amely a kereskedelmi kötelezettségvállalásokból fakad, mivel az áthelyezések nem feltétlenül a szolgáltatói ágazatban kerül sor, és azokat olyan harmadik országból is kezdeményezhetik, amely nem részes fele kereskedelmi megállapodásnak.
- (14) A vállalaton belül áthelyezett személyek képzéseinek értékeléséhez a tagállamoknak adott esetben az európai képzési keretrendszer (EKKR) kell használniuk annak érdekében, hogy a képzések értékelése összehasonlítható és átlátható módon történjen. Az EKKR-rel foglalkozó nemzeti koordinációs pontok tájékoztatással és iránymutatással szolgálhatnak arról, hogy a nemzeti képzési szintek hogyan viszonyulnak az EKKR-hez.

- (15) A vállalaton belül áthelyezett személyek számára legalább ugyanolyan foglalkoztatási feltételeket kell biztosítani, mint a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerinti olyan kiküldött munkavállalók számára, akiknek a munkáltatója az Unió területén telepedett le. A tagállamoknak célszerű előírniük, hogy a vállalaton belül áthelyezésre kerülő személyek az áthelyezésük teljes időtartama alatt folyósított díjazás tekintetében egyenlő bánásmódban részesüljenek a fogadó tagállam állampolgárságával rendelkező, hasonló beosztású alkalmazottakkal. Az egyes tagállamok felelőssége ellenőrizni a vállalaton belül áthelyezett személyek részére a területükön való tartózkodásuk időtartama alatt folyósított díjazás mértékét. E követelmény célja a munkavállalók védelme, valamint a tagállamok területén, illetve a harmadik országokban letelepedett vállalkozások közötti tisztességes verseny garantálása, mivel ez biztosítja, hogy az utóbbiak nem juthatnak versenylőnyhöz az alacsonyabb követelményeket támazstó munkaügyi normák kihasználása révén.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy készségei megfeleljenek a fogadó szervezet sajátos igényeinek, az áthelyezendő személynek a vezető állású munkavállalók és szakértők esetében az áthelyezést közvetlenül megelőző legalább három, legfeljebb tizenkét hónapban, gyakornok-munkavállalók esetében pedig legalább három, legfeljebb hat hónapban folyamatos munkaviszonyban kell állnia ugyanazon vállalkozáscsoporton belül.
- (17) Mivel a vállalaton belüli áthelyezések ideiglenes migrációt jelentenek, egy adott, az Unióba való áthelyezés maximális időtartama a tagállamok közötti mobilitással együtt a vezető állású munkavállalók és szakértők esetében nem haladhatja meg a három évet, gyakornok-munkavállalók esetében pedig az egy évet, ezt követően pedig az áthelyezett személyeknek egy harmadik országba kell költöznie, kivéve, ha uniós vagy nemzeti jognak megfelelően valamely más alapon tartózkodásra jogosító engedélyt kapnak. Az áthelyezés maximális időtartamának a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, egymást követően kiállított engedélyek összesített időtartamát kell magában foglalnia. Ezt követően a harmadik országbeli állampolgárt csak azután helyezhetik át az Unió területére, miután elhagyta az adott tagállam területét.
- (18) A vállalaton belüli áthelyezések ideiglenes jellegének garantálása és a visszaélések megelőzése érdekében biztosítani kell, hogy a tagállamok előírassák, hogy bizonyos időnek el kelljen telnie az ezen irányelv céljából való áthelyezés maximális időtartamának letelte és az ugyanazon harmadik országbeli állampolgár ugyanazon tagállamba való áthelyezésére irányuló újabb kérelem benyújtása között.
- (19) Mivel a vállalaton belüli áthelyezés ideiglenes kirendelést jelent, a kérelmezőnek a munkaszerződés vagy a megbízázólevél részeként igazolnia kell, hogy megbízatása végén a harmadik országbeli állampolgár vissza tud térni egy ugyanahhoz a vállalkozáscsoportba tartozó, harmadik országban letelepedett vállalkozáshoz. A kérelmezőnek igazolnia kell továbbá, hogy a harmadik országbeli vezető állású munkavállaló vagy szakértő rendelkezik az abban a fogadó szervezetben történő munkavégzéshez szükséges szakmai képesítésekkel és megfelelő szakmai tapasztalattal, amelyhez át fogják helyezni.
- (20) A gyakornok-munkavállalóként való beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgároknak igazolniuk kell, hogy rendelkeznek egyetemi oklevéllel. Emellett e személyeknek – erre vonatkozó előírás esetén – be kell mutatniuk egy képzési megállapodást is, amely tartalmazza többek között a képzési program leírását, annak időtartamát és azokat a feltételeket, amelyek alapján a gyakornok-munkavállalókat a képzési program alatt felügyelik, bizonyítandó, hogy valódi képzésben fognak részt venni, és nem szokványos munkavállalóként veszik őket igénybe.
- (21) Nem kell munkaerő-piaci vizsgálatot végezni, ha ez nem áll ellentétben az uniós polgárok előnyben részesítésének az érintett csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezései szerinti elvével.
- (22) A tagállamoknak a valamely harmadik országbeli állampolgár által egy másik tagállamban szerzett szakmai képesítéseket az uniós polgárok szakmai képesítéseivel megegyező módon kell elismerniük, a harmadik országban szerzett képesítéseket pedig a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban kell figyelembe venniük. Ez az elismerés nem sértheti a szabályozott szakmában való elhelyezkedésre vonatkozó, az Európai Uniónak vagy az Európai Uniónak és tagállamainak a kereskedelmi megállapodások keretében vállalt kötelezettségeivel kapcsolatos fenntartásokból eredő korlátozásokat. Mindazonáltal ez az irányelv a tagállamokban szabályozott szakmában való elhelyezkedés terén nem biztosíthat a vállalaton belül áthelyezett személyek számára kedvezőbb bánásmódot, mint az uniós vagy az Európai Gazdasági Térség országai állampolgárai számára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

- (23) Ez az irányelv nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák, hány fő számára engedélyezik az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban a beutazást és a területükön való tartózkodást.
- (24) Az ezen irányelvvel való esetleges visszaélésekkel szembeni küzdelem érdekében biztosítani kell, hogy a tagállamok elutasíthassák a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelmet, illetve visszavonhassák azt vagy megtagadhatták annak meghosszabbítását azokban az esetekben, amikor a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését, illetve az nem folytat valódi tevékenységet.
- (25) Ennek az irányelvnek a célja az, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek az Unión belüli mobilitását (Unión belüli mobilitás), és hogy csökkentse a több tagállamban teljesítendő munkavégzésre irányuló megbízásokkal járó adminisztratív terheket. Az irányelv ennek érdekében az Unión belüli mobilitásra vonatkozóan egy sajátos rendszert hoz létre, amelynek keretében a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, valamely tagállam által kiállított érvényes engedély tulajdonosa ezen irányelv rövid és hosszú távú mobilitásra irányadó rendelkezéseivel összhangban egy vagy több tagállamba is beutazhat, ott tartózkodhat és munkát vállalhat. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában rövid távú mobilitáson a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamokban való olyan tartózkodást kell érteni, amely tagállamonként legfeljebb 90 napos lehet. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában hosszú távú mobilitáson a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamokban való olyan tartózkodást kell érteni, amely meghaladja a tagállamonkénti 90 napot. A rövid és a hosszú távú mobilitás közötti különbségtétel szabályának kijátszását elkerülendő, a rövid távú mobilitást az adott tagállam tekintetében bármely 180 napos időszakon belül legfeljebb 90 napra kell korlátozni, valamint nem szabad lehetőséget biztosítani arra, hogy a rövid távú mobilitás bejelentése és a hosszú távú mobilitási engedély iránti kérelem benyújtása egyidejűleg történjen. Abban az esetben, ha a hosszú távú mobilitás engedélyezésre vonatkozó igény a vállalaton belül áthelyezett személy rövid távú mobilitásának kezdete után keletkezik, a második tagállam előírhatja, hogy a vonatkozó kérelmet a rövid távú mobilitási időszak végénél legalább 20 nappal korábban nyújtásuk be.
- (26) Amellett, hogy a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a rájuk vonatkozó engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamba történő belépésére és munkavégzés céljából történő ott tartózkodására autonóm szabályoknak kell vonatkozniuk az ezen irányelv által létrehozott mobilitási rendszer keretén belül, a személyek határátlépésére irányadó, a schengeni vívmányok szerinti valamennyi egyéb szabálynak továbbra is alkalmazandónak kell maradnia.
- (27) Amennyiben az áthelyezés több helyszínt érint eltérő tagállamokban, az ellenőrzések megkönnyítése végett adott esetben tájékoztatni kell a második tagállamok illetékes hatóságait a vonatkozó információkról.
- (28) Amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személyek éltek a mobilitáshoz való jogukkal, a második tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek mellett lépéseket tegyen annak érdekében, hogy a vállalaton belül áthelyezett személyek tevékenysége ne sértse ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit.
- (29) Az irányelvnek való megfelelés elmulasztása esetére a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók – így például pénzügyi szankciók – alkalmazását kell előírniuk. Az említett szankciók állhatnak többek között a 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ 7. cikkében foglalt intézkedésekből is. A szankciókkal az érintett tagállamban letelepedett fogadó szervezet sújtható.
- (30) A tartózkodási és a munkavállalási engedélyt (a továbbiakban: az egységes engedély) egyaránt magában foglaló összevont jogosultsághoz vezető összevont eljárás előírásának célja, hogy elősegítse a tagállamokban jelenleg alkalmazott szabályok egyszerűsítését.
- (31) Lehetővé kell tenni, hogy egyszerűsített eljárást vezessenek be az erre feljogosított szervezetek vagy vállalkozáscsoportok számára. A jogosultságot rendszeresen értékelni kell.
- (32) Amennyiben valamely tagállam úgy határozott, hogy engedélyezi az ezen irányelvben megállapított feltételeket teljesítő harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását, a harmadik országbeli állampolgár számára vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kell kibocsátani, amely lehetővé teszi tulajdonosa számára, hogy bizonyos feltételek mellett teljesítse megbízatását az ugyanahhoz a transznacionális vállalathoz tartozó különböző szervezeti egységekben, a más tagállamban található szervezeti egységeket is beleértve.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/52/EK irányelve (2009. június 18.) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról (HL L 168., 2009.6.30., 24. o.).

- (33) Amennyiben vízumkötelezettség áll fenn, és a harmadik országbeli állampolgár megfelel a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállítására vonatkozó kritériumoknak, az adott tagállamnak minden lehetséges módon elő kell segítenie, hogy a harmadik országbeli állampolgár megkapja a szükséges vízumot, és biztosítania kell, hogy az illetékes hatóságok hatékonyan együttműködjenek ebből a célból.
- (34) Abban az esetben, ha a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt olyan tagállam állította ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat, és a vállalatban belül áthelyezett személy Unióban belüli mobilitás keretében az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti külső határt lép át, az adott tagállamnak jogosultnak kell lennie arra, hogy kérje annak bizonyítását, hogy a vállalatban belül áthelyezett személy valóban vállalatban belüli áthelyezés céljából érkezik a területére. Emellett 562/2006/EK rendelet szerinti külső határátlépés esetén a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállamoknak le kell kérdezniük a Schengeni Információs Rendszer adatait és nem szabad engedélyezniük azon személyek belépését, vagy meg kell tagadniuk azon személyek mobilitásának gyakorlását, akikkel kapcsolatban a tagállamok területére történő beléptetés vagy az ott tartózkodás megtagadására vonatkozó, az 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti figyelmeztető jelzést tartalmaz a rendszer.
- (35) A vállalatban belüli áthelyezés során való foglalkoztatással kapcsolatos pontosabb adatszolgáltatás érdekében a tagállamok papír formátumú kiegészítő információkat is feltüntethetnek, illetve az 1030/2002/EK rendelet ⁽³⁾ 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formában is tárolhatnak ilyen információkat. Biztosítani kell, hogy ezeknek a kiegészítő információknak a szolgáltatása választható legyen a tagállamok számára, és ne rójon rájuk olyan további kötelezettséget, amely veszélybe sodorhatja az összevont engedélyt és az összevont kérelmezési eljárást.
- (36) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a vállalatban belül áthelyezett személyt abban, hogy meghatározott tevékenységet végezzen – az adott tagállamban ezekre a tevékenységekre alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban – az ügyfelek azon telephelyein, amelyek a fogadó szervezettel azonos tagállamban találhatók.
- (37) Ez az irányelv nem érinti az EUMSZ 56. cikke keretében végzett szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételeket. Nem érinti ezen belül azokat a foglalkoztatási feltételeket, amelyek a 96/71/EK irányelv értelmében valamelyik tagállamban letelepedett vállalkozás által egy másik tagállam területén történő szolgáltatásnyújtás céljából kiküldött munkavállalókra vonatkoznak. Ez az irányelv nem alkalmazandó a 96/71/EK irányelvnek megfelelően, szolgáltatásnyújtás keretében valamelyik tagállamban letelepedett vállalkozás által kiküldött harmadik országbeli állampolgárok esetében. A vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok nem hivatkozhatnak 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre. Ez az irányelv – a 96/71/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összhangban – nem biztosíthat kedvezőbb elbánást a harmadik országban letelepedett vállalkozások számára, mint a tagállamokban letelepedett vállalkozások számára.
- (38) A vállalatban belül áthelyezett személyek megfelelő szociális biztonságáról való gondoskodás – ideértve adott esetben a családtagok számára nyújtott ellátásokat is – lényeges az uniós tartózkodás ideje alatti tisztességes munka- és életkörülmények biztosítása szempontjából. A nemzeti jog alapján egyenlő bánásmódot kell biztosítani a szociális biztonsági rendszernek 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 3. cikkében felsorolt ágazatai tekintetében. Ez az irányelv ezért nem harmonizálja a tagállamok szociális biztonsági jogszabályait. Csúpan annak előírására szorítkozik, hogy a szociális biztonság területén alkalmazzák az egyenlő bánásmód elvét az irányelv hatálya alá tartozó személyekre. A szociális biztonság területén az egyenlő bánásmódhoz való jogot azon harmadik országbeli állampolgárok esetében kell alkalmazni, akik a társadalombiztosítási jogviszony és a társadalombiztosítási ellátásokra való jogosultság tekintetében megfelelnek a munkavégzés helye szerinti tagállam jogszabályaiban meghatározott objektív és megkülönböztetéstől mentes feltételeknek.

Számos tagállam a családi ellátásra való jogosultságot attól teszi függővé, hogy az adott személy valamilyen módon kötődjön a szóban forgó tagállamhoz, mivel e juttatások a kedvező demográfiai fejlődés támogatására szolgálnak annak érdekében, hogy a tagállamban a jövőben is biztosított legyen a munkaerő. Mivel a vállalatban belül áthelyezett személy és azt őt kísérő családtagok ideiglenesen tartózkodnak valamely tagállamban, ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a családi ellátás tekintetében bizonyos feltételek mellett korlátozottan alkalmazzák az egyenlő bánásmód elvét. A szociális biztonsági jogokat a származási ország szociális biztonsági rendszerére vonatkozó jogszabályok alkalmazásáról rendelkező nemzeti jogszabályok, illetve kétoldalú

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1987/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

megállapodások rendelkezéseinek sérelme nélkül kell biztosítani. A vállalaton belül áthelyezett személyek szociális biztonsági jogairól szóló, az ennek az irányelvnek a hatálybalépése után elfogadott kétoldalú megállapodások és nemzeti jogszabályok nem tartalmazhatnak a munkavégzés helye szerinti tagállam állampolgárai számára biztosított bánásmódnál kedvezőtlenebb bánásmódot meghatározó rendelkezéseket. A nemzeti jog vagy az ilyen megállapodások eredményezhetik azt is adott esetben, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy továbbra is a származási országa szerinti szociális biztonsági rendszer hatálya alatt maradjon, amennyiben az e rendszerhez való tartozásának megszakítása kedvezőtlen hatással volna jogosultságaira, vagy a rendszerhez tartozás a kettős biztosítás költségeinek az adott személyre való hárulását okozná. A tagállamoknak minden esetben fent kell tartaniuk a lehetőséget arra, hogy kedvezőbb szociális biztonsági jogokat biztosítsanak a vállalaton belül áthelyezett személyek számára. Ez az irányelv semmilyen módon nem érintheti a valamely harmadik országban élő azon túlélő hozzátartozók jogát, akik a vállalaton belül áthelyezett személy után hozzátartozói nyugellátásra jogosultak.

- (39) A tagállamok közötti mobilitás esetén az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelemszerűen alkalmazandó. Ez az irányelv nem keletkeztethet többletjogot azokhoz a jogokhoz képest, amelyeket a szociális biztonság területére vonatkozó hatályos uniós jog előír a tagállamok közötti határokon átnyúló érdekeltséggel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárok számára.
- (40) Annak érdekében, hogy az ezen irányelv által meghatározott konkrét szabályok vonzóbbá váljanak, és lehetőség nyíljon arra, hogy az irányelv révén megvalósuljon az uniós vállalkozások versenyképességére gyakorolt összes várható kedvező hatás, a vállalaton belül áthelyezett harmadik országbeli állampolgárok számára kedvező feltételeket kell biztosítani a családegyesítéshez a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kiállító tagállamban, valamint azon tagállamokban, amelyek ezen irányelv hosszú távú mobilitásra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban engedélyezik, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a területükön tartózkodjon és ott munkát végezzen. Ez a jog jelentős akadályt hárítana el a tekintetben, hogy a vállalaton belül áthelyezendő potenciális jelöltek elfogadják a megbízatásukat. A család egységének megőrzése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a családtagok csatlakozhassanak a vállalaton belül áthelyezett személyhez egy másik tagállamban, továbbá meg kell könnyíteni a munkaerőpiacra való belépésüket.
- (41) A kérelmek gyors feldolgozásának elősegítése érdekében a tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az elektronikus úton történő információcserét és a vonatkozó dokumentumok elektronikus úton történő továbbítását, kivéve, ha technikai nehézségek merülnek fel vagy ha alapvető érdekek másként kívánják.
- (42) Az iratok és az adatok gyűjtését és továbbítását a vonatkozó adatvédelmi és biztonsági szabályok betartásával kell végezni.
- (43) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik kutatóként, kutatási projekt végzése céljából kérelmezik valamely tagállamban való tartózkodásukat, mivel ezek a személyek a 2005/71/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartoznak.
- (44) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére vonatkozó külön eljárást és a vállalaton belül áthelyezett harmadik országbeli állampolgárok belépésére és tartózkodására vonatkozó feltételek elfogadását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az Unió szintjén azonban a fellépés mértéke és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (45) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és összhangban áll az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elvekkel, amely charta maga is az Unió és az Európa Tanács által elfogadott szociális chartákból eredő jogokra épül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgárok az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.).

- (46) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (47) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (48) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakat határozza meg:

- a) a vállalaton belüli áthelyezés keretében a tagállamok területére történő belépés és a 90 napot meghaladó tartózkodás feltételei harmadik országbeli állampolgárokra és családtagjaikra vonatkozóan, valamint az e személyek számára biztosítandó jogok;
- b) az a) pontban említett harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt ezen irányelv alapján a harmadik országbeli állampolgár számára elsőként kiállító tagállamtól eltérő tagállamok területére történő belépés és tartózkodás feltételei, valamint az e személyek számára e tagállamokban biztosítandó jogok.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet azon harmadik országbeli állampolgárok esetében kell alkalmazni, akik kérelmük benyújtásakor a tagállamok területén kívül rendelkeznek lakóhellyel, és akik kérelmezik, hogy ezen irányelv feltételei szerint vezető állású munkavállalóként, szakértőként vagy gyakornok-munkavállalóként engedélyezzék számukra a valamelyik tagállam területére vállalaton belüli áthelyezés keretében történő beutazást és ott-tartózkodást, vagy akik ezen irányelv feltételei szerint megkapták ezt az engedélyt.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik:

- a) kutatási projekt végzése céljából, a 2005/71/EK irányelv értelmében vett kutatóként kérelmezik valamely tagállamban való tartózkodásukat;
- b) egyrészt az Unió és tagállamai, másrészt harmadik országok közötti megállapodások alapján a szabad mozgás tekintetében az Unió polgáraival egyenértékű jogokat élveznek, vagy akiket ilyen harmadik országokban letelepedett vállalkozás foglalkoztat;

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- c) a 96/71/EK irányelv szerinti kiküldetésben vannak;
- d) önálló vállalkozóként végzik tevékenységüket;
- e) munkaerő-közvetítő, munkaerő-kölcsönző vagy egyéb olyan vállalkozás megbízása alapján dolgoznak, amelynek tevékenysége abból áll, hogy munkaerőt bocsát rendelkezésre egy másik vállalkozás felügyelete és irányítása alatti munkavégzés céljából;
- f) a beutazását és tartózkodását nappali tagozatos hallgatóként engedélyezték vagy akik tanulmányaik részeként rövid távú, felügyelt szakmai gyakorlaton vesznek részt.

(3) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az ezen irányelvben szabályozott engedélytől eltérő, munkavállalási célú tartózkodási engedélyeket állítsanak ki azon harmadik országbeli állampolgárok részére, akik nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „harmadik országbeli állampolgár”: minden olyan személy, aki nem az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós polgár;
- b) „vállalaton belüli áthelyezés”: a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelem benyújtásakor a tagállamok területén kívül lakóhellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatási vagy képzési célú ideiglenes kiküldetése a tagállamok területén kívül letelepedett olyan vállalkozástól, amelyhez a harmadik országbeli állampolgárt az ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozó, az adott tagállamban letelepedett szervezethez történő áthelyezést megelőzően és annak idejére munkaszerződés köti, illetve adott esetben az egy vagy több második tagállamban letelepedett fogadó szervezetek közötti mobilitása;
- c) „vállalaton belül áthelyezett személy”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelem benyújtásakor a tagállamok területén kívül rendelkezik lakóhellyel, és akit vállalaton belül áthelyeztek;
- d) „fogadó szervezet”: az a szervezet, amelyhez a vállalaton belül áthelyezett személyt áthelyezik, és amely jogi formájától függetlenül, az érintett tagállam területén a nemzeti jognak megfelelően létrehozott szervezet;
- e) „vezető állású munkavállaló”: vezető beosztású személy, aki elsősorban irányító feladatokat lát el a fogadó szervezetben, és aki felett az általános felügyeletet vagy irányítást elsődlegesen a vállalkozás igazgatósága vagy részvényesei, illetve az ezeknek megfelelő testület vagy személyek gyakorolják; ez a beosztás magában foglalja a fogadó szervezet egészének vagy a fogadó szervezet valamely szervezeti egységének vagy részlegének az irányítását, felügyeleti, szakmai vagy igazgatási feladatokat ellátó más alkalmazottak munkájának a felügyeletét és ellenőrzését, az alkalmazottak felvételének és elbocsátásának ajánlására vonatkozó hatáskör gyakorlását, illetve az egyéb személyzeti feladatokra vonatkozó hatáskör gyakorlását;
- f) „szakértő”: a fogadó szervezet tevékenységi területe, módszerei vagy irányítása szempontjából kivételes ismerettel rendelkező személy, aki a vállalkozáscsoporton belül dolgozik. Az ilyen ismeretek felmérése során nem csupán a fogadó szervezet szempontjából lényeges ismereteket kell figyelembe venni, hanem azt is, hogy az adott személy rendelkezik-e a különleges szakismereteket igénylő munka vagy tevékenység típusának megfelelő magas szintű képesséssel, beleértve a megfelelő szakmai tapasztalatot, és adott esetben az engedélyhez kötött szakmához való tartozást is;
- g) „gyakornok-munkavállaló”: egyetemi oklevéllel rendelkező olyan személy, akit szakmai előmenetel, illetve az üzleti eljárásokkal vagy módszerekkel kapcsolatos képzésben való részvétel céljából helyeznek át egy fogadó szervezethez, és aki az áthelyezés idejére munkabérben részesül;
- h) „családtag”: a 2003/86/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkének (1) bekezdésében említett harmadik országbeli állampolgár;
- i) „vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély”: olyan engedély, amelyen az „ICT” mozaikszó (jelentése: vállalaton belül áthelyezett személy) szerepel, és amely a tulajdonosát feljogosítja az első tagállam és adott esetben a második tagállam területén való tartózkodásra és munkavállalásra az ezen irányelvben meghatározott feltételek szerint;

⁽¹⁾ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

- j) „hosszú távú mobilitási engedély”: olyan engedély, amelyen a „mobile ICT” megjelölés szerepel, és amely a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély tulajdonosát feljogosítja a második tagállam területén való tartózkodásra és munkavállalásra az ezen irányelvben meghatározott feltételek szerint;
- k) „összevont kérelmezési eljárás”: olyan eljárás, amely harmadik országbeli állampolgár részére valamely tagállam területén történő tartózkodás és munkavállalás engedélyezésére irányuló kérelem alapján az erről a kérelemről szóló döntés megszületését eredményezi;
- l) „vállalkozáscsoport”: két vagy több, a nemzeti jogban a következő módokon összekapcsoltként elismert vállalkozás: valamely vállalkozás egy másik tekintetében közvetlenül vagy közvetve birtokolja ez utóbbi vállalkozás jegyzett tőkéjének a többségét; ellenőrzést gyakorol a vállalkozás kibocsátott részvénytőkéjéhez kapcsolódó szavazati jogok többsége felett; kinevezheti a szóban forgó vállalkozás igazgatási, irányító, illetve felügyelő testületei tagjainak több mint a felét; vagy a vállalkozást egységes alapon az anyavállalat irányítja;
- m) „első tagállam”: az a tagállam, amely elsőként állít ki valamely vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt az adott harmadik országbeli állampolgár részére;
- n) „második tagállam”: az első tagállamtól eltérő minden olyan tagállam, amelyben a vállalatban belül áthelyezett személy gyakorolni kívánja vagy gyakorolja az ezen irányelv szerinti mobilitáshoz való jogot;
- o) „szabályozott szakma”: a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott szabályozott szakma.

4. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

- (1) Ezt az irányelvet az alábbiakban foglalt, kedvezőbb feltételeket biztosító rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni:
 - a) az uniós jog, beleértve az egyrészről az Unió és tagállamai, másrészről egy vagy több harmadik ország között kötött két- vagy többoldalú megállapodásokat;
 - b) egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország között létrejött két- vagy többoldalú megállapodások.
- (2) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy a 3. cikk h) pontja, valamint a 15., 18. és 19. cikk tekintetében kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan.

II. FEJEZET

A BEUTAZÁS ÉS TARTÓZKODÁS FELTÉTELEI

5. cikk

A beutazás és tartózkodás feltételei

- (1) A 11. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az ezen irányelv alapján a beutazás és a tartózkodás engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgárnak vagy fogadó szervezetnek:
 - a) igazolnia kell, hogy a fogadó szervezet és a harmadik országban letelepedett vállalkozás ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozik;
 - b) igazolnia kell, hogy a vállalatban belüli áthelyezés időpontját vezető állású munkavállalók és szakértők esetében legalább három, legfeljebb tizenkét hónapos, gyakornok-munkavállalók esetében pedig legalább három, legfeljebb hathónapos folyamatos munkaviszony előzte meg közvetlenül ugyanazon a vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül;
 - c) munkaszerződést és szükség esetén a munkáltatótól származó megbízólevelet kell bemutatnia, amely az alábbiakat tartalmazza:
 - i. az áthelyezés időtartamával és a fogadó szervezet vagy szervezetek címével kapcsolatos adatokat;
 - ii. annak igazolását, hogy a harmadik országbeli állampolgár vezető állású munkavállalói, szakértői vagy gyakornok-munkavállalói beosztást kap az érintett tagállamban lévő fogadó szervezetnél vagy szervezeteknél;

- iii. vállalaton belüli áthelyezés idejére biztosított díjazást és egyéb foglalkoztatási feltételek meghatározását;
- iv. annak igazolását, hogy vállalaton belül áthelyezése lejártakor a harmadik országbeli állampolgár visszatérhet az ugyanazon vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozó és valamely harmadik országban letelepedett szervezethez;
- d) igazolnia kell, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik az abban a fogadó szervezetben szükséges szakmai képesítéssel és tapasztalattal, amelyhez vezető állású munkavállalóként vagy szakértőként áthelyezik, vagy gyakornok-munkavállalók esetében a szükséges egyetemi oklevéllel;
- e) szükség esetén okirattal kell igazolnia, hogy a harmadik országbeli állampolgár teljesíti az uniós polgárookra vonatkozóan az érintett tagállam nemzeti jog alapján meghatározott, a kérelemben megjelölt szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit;
- f) be kell mutatnia a harmadik országbeli állampolgárnak a nemzeti jogban meghatározott, érvényes úti okmányát és – amennyiben szükséges – a vízumkérelmét vagy a vízumot; a tagállamok előírhatják, hogy az úti okmánynak legalább a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességének időtartama alatt érvényesnek kell maradnia;
- g) a hatályos kétoldalú megállapodások sérelme nélkül igazolnia kell, hogy rendelkezik vagy – ha a nemzeti jog ezt előírja – igényelt az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjedő betegbiztosítást arra az időszakra, amelyben az érintett tagállamban való munkavégzése révén vagy abból adódóan nem részesül betegbiztosításban és nem jogosult az azzal összefüggő, megfelelő ellátásokra;
- (2) A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező az érintett tagállam hivatalos nyelvén nyújtsa be az (1) bekezdés a), c), d), e) és g) pontjában felsorolt dokumentumokat.
- (3) A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező legkésőbb a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállításakor adja meg az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területén lévő címét.
- (4) A tagállamok előírják, hogy:
- a) a megfelelő foglalkozási ágakban dolgozó, hasonló helyzetben lévő kiküldött munkavállalókra alkalmazandó jogszabályokban vagy adminisztratív rendelkezésekben, illetve általánosan alkalmazandónak nyilvánított kollektív szerződésekben előírt összes feltétel teljesüljön a vállalaton belüli áthelyezés során biztosított, a díjazástól eltérő egyéb foglalkoztatási feltételek tekintetében;
- amennyiben nem létezik olyan mechanizmus, amely a kollektív szerződések általános minősítésére szolgál, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az adott földrajzi területen belül az érintett szakma vagy iparág tekintetében általában minden hasonló vállalkozásokra alkalmazandó kollektív szerződésekre, illetve a leginkább reprezentatív munkáltatói és munkavállalói szervezetek által nemzeti szinten megkötött és az egész tagállam területén alkalmazott kollektív szerződésekre támaszkodnak;
- b) a harmadik országbeli állampolgár számára a vállalaton belüli áthelyezés teljes időtartama alatt biztosított díjazás ne legyen kedvezőtlenebb, mint az érintett fogadó tagállamban a hasonló beosztású alkalmazottnak biztosított díjazás, a munkavégzés helye szerinti tagállamban az alkalmazandó jogszabályoknak, a kollektív szerződéseknek vagy a bevett gyakorlatnak megfelelően.
- (5) Az (1) bekezdés szerint benyújtott dokumentumok alapján a tagállamok előírhatják, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a tartózkodása során elegendő forrással rendelkezzen ahhoz, hogy eltartsa magát és családtagjait anélkül, hogy az érintett tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe venné.
- (6) Az (1) bekezdésben megjelölt igazolásokon kívül a beutazás és a tartózkodás engedélyezését gyakornok-munkavállalóként kérelmező harmadik országbeli állampolgár számára előírható, hogy mutassa be a vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belüli jövőbeli beosztására való felkészítéséhez kapcsolódó képzésről szóló megállapodást, amely többek között a képzési program leírását is tartalmazza, amely bizonyítja, hogy a tartózkodás célja a munkavállalónak a szakmai előmenetel céljából történő képzése, illetve az üzleti eljárásokkal vagy módszerekkel kapcsolatos képzésben való részvétele, továbbá a program időtartamát és azokat a feltételeket, amelyek mellett a gyakornok-munkavállalót a képzési program alatt felügyelik.
- (7) A kérelmezőnek értesítenie kell az érintett tagállam illetékes hatóságait a kérelmezési eljárás során bekövetkező minden olyan változásról, amely érinti a beutazás és a tartózkodás engedélyezésének e cikkben meghatározott kritériumait.

(8) Nem engedélyezhető az ezen irányelv céljából történő beutazás és tartózkodás azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a közrendet, a közbiztonságot vagy a közegészségügyet veszélyeztető személynek minősülnek.

6. cikk

A beutazási és tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek száma

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák, hány harmadik országbeli állampolgár számára engedélyezik az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban a beutazást és a területükön való tartózkodást. A vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelem a fentiek alapján befogadhatatlannak minősíthető vagy elutasítható.

7. cikk

Az elutasítás indokai

(1) A tagállamok az alábbi esetekben elutasítják a vállalatban belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet:

- a) ha az 5. cikk rendelkezései nem teljesülnek;
- b) amennyiben a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szerezték meg, meghamisították vagy megváltoztatták;
- c) amennyiben a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalatban belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését;
- d) amennyiben letelt a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális tartózkodási idő.

(2) A tagállamok adott esetben elutasítják a kérelmet, ha a munkáltatót vagy a fogadó szervezetet be nem jelentett munkavégzés, illetve jogellenes foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották.

(3) A tagállamok elutasíthatják a vállalatban belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet a következő esetekben:

- a) ha a munkáltató vagy a fogadó szervezet nem teljesítette a szociális biztonságra, az adózásra, a munkavállalói jogokra vagy a munka körülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- b) ha a munkáltató vagy a fogadó szervezet vállalkozása a fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy nem folytat gazdasági tevékenységet;
- c) ha a vállalatban belül áthelyezett személy ideiglenes tartózkodásának az a célja vagy a hatása, hogy befolyásolja vagy egyéb módon érintse az alkalmazottak és a vezetőség közötti viták vagy tárgyalások kimenetelét.

(4) A tagállamok a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott indok alapján is vállalatban belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmeket.

(5) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a kérelem elutasításáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe veszik az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben tartják az arányosság elvét.

8. cikk

A vállalatban belül áthelyezett személyek számára szóló engedély visszavonása vagy megújításának megtagadása

(1) A tagállamok az alábbi esetekben visszavonják a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt:

- a) amennyiben azt csalárd módon szerezték meg, meghamisították vagy megváltoztatták;
- b) amennyiben a vállalatban belül áthelyezett személy a számára engedélyezett tartózkodási céloktól eltérő célból tartózkodik az adott tagállamban;
- c) amennyiben a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalatban belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését.

(2) A tagállamok adott esetben visszavonják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt, ha a munkáltatót vagy a fogadó szervezetet be nem jelentett munkavégzés és/vagy illegális foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották.

(3) A tagállamok megtagadják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély megújítását az alábbi esetekben:

- a) amennyiben azt csalárd módon szereztek meg, meghamisították vagy megmásították;
- b) amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy a számára engedélyezett tartózkodási céloktól eltérő célból tartózkodik az adott tagállamban;
- c) amennyiben a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését;
- d) amennyiben letelt a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális tartózkodási idő.

(4) A tagállamok adott esetben megtagadják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély megújítását, ha a munkáltatót vagy a fogadó szervezetet be nem jelentett munkavégzés és/vagy jogellenes foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották.

(5) A tagállamok a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt az alábbi esetekben visszavonhatják vagy megtagadhatják annak megújítását:

- a) amennyiben az 5. cikkben megállapítottak nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek;
- b) amennyiben a munkáltató vagy a fogadó szervezet nem teljesítette a társadalombiztosításra, az adózásra, a munkavállalói jogokra vagy a munkakörülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- c) a munkáltató vagy a fogadó szervezet vállalkozása a fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy ha nem folytat gazdasági tevékenységet;
- d) amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy nem tartotta be a mobilitásra vonatkozóan a 21. és 22. cikkben megállapított szabályokat.

(6) Az (1) és a (3) bekezdés sérelme nélkül, a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély visszavonásáról vagy megújításának megtagadásáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe veszik az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben tartják az arányosság elvét.

9. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok felelősségre vonhatják a fogadó szervezetet a beutazásra, a tartózkodásra és a mobilitásra vonatkozóan ebben az irányelvben meghatározott feltételek teljesítésének elmulasztása esetén.

(2) A tagállamok szankciókról rendelkeznek arra az esetre vonatkozóan, amikor az (1) bekezdéssel összhangban megállapítást nyer a fogadó szervezet felelőssége. E szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak az esetleges visszaélések megelőzése és ezen irányelv megsértésének szankcionálása érdekében. Ezen intézkedéseknek nyomon követést, vizsgálatokat és adott esetben ellenőrzéseket kell magukban foglalniuk, a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban.

III. FEJEZET

ELJÁRÁS ÉS ENGEDÉLY

10. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok könnyen hozzáférhető formában a kérelmezők rendelkezésére bocsátják a kérelem benyújtásához szükséges igazoló okmányokkal, valamint a belépéssel és a tartózkodással kapcsolatos információkat, beleértve a vállalaton belül áthelyezett személyek és családjaik jogait, kötelezettségeit és a rájuk vonatkozó eljárási biztosítékokat is. A tagállamok emellett könnyen hozzáférhető formában a kérelmezők rendelkezésére bocsátják a 21. cikk (2) bekezdése szerinti rövid távú mobilitásra és a 22. cikk (1) bekezdése szerinti hosszú távú mobilitásra vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos információkat.

(2) Az érintett tagállamok a fogadó szervezet rendelkezésére bocsátják a tagállamok azon jogára vonatkozó információkat, hogy a 9. cikkel és a 23. cikkel összhangban szankciókat alkalmazzanak.

11. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló és a hosszú távú mobilitásra vonatkozó engedély kérelmezése

(1) A tagállamok meghatározzák, hogy a kérelmeket a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a fogadó szervezetnek kell-e benyújtania. A tagállamok úgy is dönthetnek, hogy a kérelmet ezek bármelyike benyújthatja.

(2) A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet abban az esetben kell benyújtani, ha a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helye annak a tagállamnak a területén kívül van, ahová a beutazás és a tartózkodás engedélyezését meg kívánja kapni.

(3) A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet az első tartózkodás helye szerinti tagállam hatóságaihoz kell benyújtani. Amennyiben nem az első tartózkodás a leghosszabb, a kérelmet azon tagállam hatóságaihoz kell benyújtani, amelyben az áthelyezett személy az áthelyezés ideje alatt összességében a leghosszabb ideig fog tartózkodni.

(4) A tagállamok kijelölik a kérelmek fogadására és a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló és a hosszú távú mobilitásra vonatkozó engedélyek kiállítására illetékes hatóságokat.

(5) A kérelmezőnek jogában áll a kérelmét összevont kérelmezési eljárás keretében benyújtani.

(6) A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyek, a hosszú távú mobilitási engedélyek, a vállalaton belül áthelyezett személy családtagjainak kiállított engedélyek és a vízumok kiadása tekintetében egyszerűsített eljárás alkalmazható azon szervezetek, vállalkozások illetve vállalkozáscsoportok esetében, amelyek – a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban – a tagállamoktól erre vonatkozó jogosultságot kaptak.

A jogosultságot rendszeresen felül kell vizsgálni.

(7) A (6) bekezdésben említett egyszerűsített eljárás magában foglalja legalább a következőket:

- a) a kérelmező mentesítése az 5. cikkben vagy a 22. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett egyes igazoló dokumentumok benyújtása alól;
- b) a beutazás és tartózkodás gyorsított engedélyezési eljárása, amely lehetővé teszi, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt és a hosszú távú mobilitási engedélyeket a 15. cikk (1) bekezdésében vagy a 22. cikk (2) bekezdése b) pontjában meghatározott időnél rövidebb idő alatt állítsák ki; és/vagy
- c) könnyített és/vagy gyorsított eljárás a szükséges vízumok kiállítása tekintetében.

(8) A (6) bekezdésnek megfelelő jogosultsággal rendelkező szervezet vagy vállalkozáscsoport a jogosultság feltételeit érintő bármely változásról haladéktalanul, de 30 napon belül értesíti az illetékes hatóságot.

(9) Az illetékes hatóság értesítésének elmulasztása esetére a tagállamok a jogosultság visszavonását is magában foglaló megfelelő szankciókról rendelkeznek.

12. cikk

A vállalaton belüli áthelyezés időtartama

(1) A vállalaton belül áthelyezés maximális időtartama vezető állású munkavállalók és szakértők esetében három év, gyakornok-munkavállalók esetében pedig egy év, és ezt követően az áthelyezett személyeknek el kell hagyniuk a tagállamok területét, kivéve, ha uniós vagy nemzeti jognak megfelelően valamely más alapon tartózkodásra jogosító engedélyt kapnak.

(2) A tagállamok a nemzetközi megállapodások szerinti kötelezettségeik sérelme nélkül előírhatják, hogy bizonyos időtartamnak – legfeljebb hat hónapnak – el kell telnie az áthelyezés (1) bekezdés szerinti maximális időtartamának lejárta és ugyanazon harmadik országbeli állampolgárnak ugyanabba a tagállamba való, az ezen irányelv szerinti célt szolgáló áthelyezésére irányuló újabb kérelem benyújtása között.

13. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély

(1) A vállalaton belül áthelyezett azon személyek számára, akik megfelelnek a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére vonatkozóan az 5. cikkben meghatározott feltételeknek, és akik esetében az illetékes hatóságok kedvező határozatot hoztak, vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kell kiállítani.

(2) A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességének időtartama legalább egy év vagy az érintett tagállam területére történő áthelyezés időtartama, amelyik a kettő közül a rövidebb; az engedély vezető állású munkavállalók és szakértők esetében legfeljebb három évet elérő időtartamra, gyakornok-munkavállalók esetében pedig egy évet elérő időtartamra meghosszabbítható.

(3) A tagállam illetékes hatósága az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátum alkalmazásával állítja ki a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt.

(4) Az „engedély típusa” mezőben a tagállamok az 1030/2002/EK rendelet melléklete a) pontjának 6.4. alpontjával összhangban az „ICT” mozaikszót tüntetik fel.

A tagállamok emellett a saját hivatalos nyelvükön vagy nyelveiken is feltüntethetik az ennek megfelelő jelölést.

(5) A tagállamok más engedélyeket, különösen munkavállalási engedélyeket nem állítanak ki.

(6) A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgárnak a vállalaton belüli áthelyezés során történő foglalkoztatásával kapcsolatban, és/vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formában is tárolhatnak ilyen adatokat.

(7) Az érintett tagállam a szükséges vízumok megszerzéséhez minden könnyítést megad azon harmadik országbeli állampolgároknak, akiknek a kérelmét elfogadta.

14. cikk

A beutazás és a tartózkodás engedélyezésének feltételeit érintő változások a tartózkodás során

A kérelmezőnek értesítenie kell az érintett tagállam illetékes hatóságait a tartózkodás során bekövetkező minden olyan változásról, amely érinti a beutazás és a tartózkodás engedélyezésének az 5. cikkben meghatározott feltételeit.

15. cikk

Eljárási biztosítékok

(1) Az érintett tagállam illetékes hatóságai döntést hoznak a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállítására vagy megújítására irányuló kérelemről, és e határozatról – nemzeti jogszabályaikban előírt közlési eljárásoknak megfelelően – a lehető leghamarabb, de legkésőbb a hiánytalan kérelem benyújtásának napját követő 90 napon belül írásban értesítik a kérelmezőt.

(2) Amennyiben a kérelem alátámasztására benyújtott információk vagy dokumentumok hiányosak, az illetékes hatóságoknak ésszerű határidőn belül tájékoztatniuk kell a kérelmezőt arról, hogy milyen további információkra van szükség, és ésszerű határidőt kell megállapítaniuk ezek benyújtására. Az (1) bekezdésben említett határidőt fel kell függeszteni addig, amíg az illetékes hatóságok meg nem kapják a kért további információkat.

(3) A kérelem elfogadhatatlannak nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve az engedély megújításának megtagadásáról szóló határozat indokolását írásban el kell juttatni a kérelmezőhöz. A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély visszavonásáról szóló határozat indokolását írásban el kell juttatni a vállalaton belül áthelyezett személyhez és a fogadó szervezethez.

(4) A kérelem befogadhatatlannak nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély megújításának megtagadásáról vagy az engedély visszavonásáról hozott határozattal szemben az érintett tagállamban – a nemzeti joggal összhangban – jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. Az írásbeli értesítésben pontosan meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez jogorvoslat nyújtható be, valamint a jogorvoslat benyújtásának a határidejét.

(5) A 12. cikk (1) bekezdésében említett időtartamon belül lehetővé kell tenni, hogy a kérelmező a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély lejárta előtt kérelmezze annak megújítását. A tagállamok a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély lejártát megelőző legfeljebb 90 napos határidőt állapíthatnak meg a megújítási kérelem benyújtására.

(6) Amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényessége a megújítási eljárás közben lejár, a tagállam engedélyezi a vállalaton belül áthelyezett személy számára, hogy továbbra is jogszerűen tartózkodjon a tagállam területén addig, amíg az illetékes hatóságok nem határoznak a kérelemről. Ilyen esetben a tagállam – amennyiben ezt a nemzeti jog előírja – ideiglenes nemzeti tartózkodási engedélyt vagy ezzel egyenértékű engedélyt állíthat ki.

16. cikk

Díjak

A tagállamok a kérelmeknek az ezen irányelvvel összhangban történő feldolgozásáért díjfizetést írhatnak elő. Ezen díjak mértéke nem lehet túlzó vagy aránytalan.

IV. FEJEZET

JOGOK

17. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély alapján biztosított jogok

A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességi ideje alatt az engedély tulajdonosát legalább a következő jogok illetik meg:

- a) az első tagállam területére való belépés és az ott történő tartózkodás joga;
- b) az első tagállam teljes területén való szabad tartózkodás, a nemzeti jogszabályaival összhangban;
- c) jog az engedélyben meghatározott munkatevékenység gyakorlására az első tagállambeli vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozó bármely fogadó szervezetnél a nemzeti joggal összhangban.

Az e cikk első bekezdésének a) – c) pontjában említett jogok – összhangban a 20. cikkel – a második tagállamban is alkalmazandóak.

18. cikk

Az egyenlő bánásmódhoz való jog

(1) A munkaviszonyra irányadó jogszabályoktól függetlenül és az 5. cikk (4) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül az ezen irányelv alapján beutazás és tartózkodás céljából engedéllyel rendelkező, vállalaton belül áthelyezett személyek számára a foglalkoztatási feltételek tekintetében legalább a 96/71/EK irányelv hatálya alá tartozó személyekkel azonos bánásmódot kell biztosítani a munkavégzés helye szerinti tagállamban, a 96/71/EK irányelv 3. cikkével összhangban.

(2) A vállalaton belül áthelyezett személyeket a munkavégzés helye szerinti tagállam állampolgáraival azonos bánásmódban kell részesíteni a következők tekintetében:

- a) egyesülési és társulási szabadság, valamint a munkavállalókat vagy a munkaadókat képviselő szervezetekbe történő belépés szabadsága, illetve bármely olyan szervezetbe való belépés szabadsága, amelynek tagjait egy adott munkakörben foglalkoztatnak, beleértve az ilyen szervezetek által biztosított előnyöket és jogokat is, a közrendre és a közbiztonságra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül;
- b) oklevelek, bizonyítványok és egyéb szakmai képesítések elismerése a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban;
- c) a nemzeti jogszabályokban szereplő, a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében meghatározott szociális biztonsági ágakra vonatkozó rendelkezések, kivéve, ha kétoldalú megállapodások vagy a munkavégzés helye szerinti tagállam nemzeti joga alapján a származási ország jogszabályait kell alkalmazni, biztosítva, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy az ezen országok egyikének szociális biztonsági rendszerével kapcsolatos jogszabályok hatálya alá tartozzon. Az Unión belüli mobilitás esetén, azon kétoldalú megállapodások sérelme nélkül, amelyek biztosítják, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a származási ország jogának hatálya alá tartozik, az 1231/2010/EK rendeletet megfelelően alkalmazni kell;
- d) az 1231/2010/EK rendelet és a kétoldalú megállapodások sérelme nélkül a vállalaton belül áthelyezett személyek korábbi munkaviszonyán alapuló, jogszabály szerinti öregségi, rokkantsági és túlélő hozzátartozói nyugdíjak folyósítása, amelyekre vagy a harmadik országba költöző, vállalaton belül áthelyezett személy, vagy pedig az említett személy után ellátásra jogosult, harmadik országban lakó túlélő hozzátartozók szereztek jogosultságot, a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében meghatározott jogszabályokkal összhangban, az érintett tagállam harmadik országba költöző állampolgáira vonatkozókkal azonos feltételekkel és mértékben;
- e) áruk és szolgáltatások, illetve a nyilvánosság számára elérhető áru- és szolgáltatásellátás igénybevétele, kivéve a lakás-szerzési eljárásokat a nemzeti jog előírásainak megfelelően, a szerződési szabadság sérelme nélkül, az uniós és a nemzeti jogszabályokkal összhangban, valamint az állami munkaügyi központok által biztosított szolgáltatások igénybevétele.

Az ebben a bekezdésben említett kétoldalú megállapodások és nemzeti jogszabályok a 4. cikk szerinti nemzetközi megállapodásokat vagy tagállami rendelkezéseket jelentenek.

(3) Az 1231/2010/EK rendelet sérelme nélkül a tagállamok úgy határozhatnak, hogy a (2) bekezdés c) pontja a családi ellátások tekintetében nem alkalmazandó azokra a vállalaton belül áthelyezett személyekre, akik kilenc hónapot meg nem haladó időtartamra kaptak engedélyt a valamely tagállam területén történő tartózkodásra és munkavállalásra.

(4) Ez a cikk nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a 8. cikknek megfelelően visszavonják az engedélyt vagy megtagadják annak megújítását.

19. cikk

Családtagok

(1) Az e cikkben megállapított eltérésekkel a 2003/86/EK irányelvet alkalmazni kell azon első tagállamban és a második tagállamban, amely ezen irányelv 22. cikkével összhangban engedélyezik, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a területén tartózkodjon és ott munkát végezzen.

(2) A 2003/86/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésétől és 8. cikkétől eltérve, a tagállamokban a családegyesítés nem tehető függővé attól a követelménytől, hogy a szóban forgó tagállamok által ezen irányelv alapján kiállított engedély jogosultjának megalapozott kilátásai vannak-e a letelepedési jogosultság megszerzésére, és hogy rendelkezik-e minimális tartózkodási idővel.

(3) A 2003/86/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésétől és 7. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, az azokban említett beilleszkedési intézkedések a tagállamok által csak azt követően alkalmazhatók, hogy az érintett személyek számára a családegyesítést engedélyezték.

(4) A 2003/86/EK irányelv 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésétől eltérve, a tagállam a hiánytalan kérelem benyújtásának napját követő 90 napon belül engedélyezi a családtagok számára szóló tartózkodási engedély kiadását, ha

a családegyesítés feltételei teljesülnek. A tagállam illetékes hatósága egy időben dolgozza fel a vállalatban belül áthelyezett személy családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmét és a vállalatban belül áthelyezett személy engedély iránti kérelmét, illetve hosszú távú mobilitási engedély iránti kérelmét, amennyiben a vállalatban belül áthelyezett személy családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmét az utóbb említett kérelemmel egy időben nyújtották be. A 15. cikkben megállapított eljárási biztosítékok megfelelően alkalmazandók.

(5) A 2003/86/EK irányelv 13. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, a családtagok számára az adott tagállamban kiállított tartózkodási engedély érvényességének időtartama általános szabályként az adott tagállamban kiállított, a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély vagy hosszú távú mobilitási engedély lejártának napján ér véget.

(6) A 2003/86/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, valamint az uniós polgárok előnyben részesítésére vonatkozó – a vonatkozó csatlakozási okmányok releváns rendelkezéseiben kifejezett – elv sérelme nélkül, a vállalatban belül áthelyezett személy azon családtagjai, akik esetében biztosították a családegyesítést, a családtag tartózkodási engedélyt kiállító tagállam területén jogosultak foglalkoztatáshoz jutni vagy önálló vállalkozóként tevékenykedni.

V. FEJEZET

UNIÓN BELÜLI MOBILITÁS

20. cikk

Mobilitás

Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik az első tagállam által kiállított, vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedéllyel rendelkeznek, ezen engedély és érvényes úti okmány birtokában, a 21. és a 22. cikkben meghatározott feltételek szerint és a 23. cikkre is figyelemmel, beutazhatnak egy vagy több második tagállam területére, ott tartózkodhatnak és munkát végezhetnek.

21. cikk

Rövid távú mobilitás

(1) Azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek, az e cikkben foglalt feltételek mellett ugyanazon vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül bármely második tagállamban tartózkodhatnak és bármely más, az utóbbi tagállamban alapított szervezetnél munkát vállalhatnak tagállamonként bármely 180 napos időszakon belül legfeljebb 90 napig tartó időtartamban.

(2) A második tagállam előírhatja, hogy az első tagállambeli fogadó szervezet értesítse az első és a második tagállamot arról, hogy a vállalatban belül áthelyezett személy egy, a második tagállamban található szervezetben kíván munkát végezni.

Ez esetben a második tagállam úgy rendelkezik, hogy az értesítés az alábbi időpontokban történhet vagy:

- a) az első tagállamban való kérelmezés során, amennyiben a második tagállamba irányuló mobilitás ekkor már tervbe van véve; vagy
 - b) azt követően, hogy a vállalatban belül áthelyezett személy számára engedélyezték az első tagállamba való beutazást, amint ismertté válik a második tagállamba irányuló mobilitásra vonatkozó szándék.
- (3) A második tagállam előírhatja, hogy az értesítésnek magában kell foglalnia az alábbi dokumentumok és információk átadását:
- a) az azt igazoló dokumentum, hogy a második tagállambeli fogadó szervezet és a valamely harmadik országban letelepedett vállalkozás ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoportoz tartozik;
 - b) a munkaszerződés és szükséges esetben a megbízólevél, amelyeket az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint megküldtek az első tagállamnak;

- c) adott esetben az azt igazoló okirat, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy teljesíti az uniós polgárookra vonatkozóan az érintett tagállam nemzeti joga alapján meghatározott, a kérelemben megjelölt szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit;
- d) az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti érvényes úti okmány; valamint
- e) a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, amennyiben ezek a fenti dokumentumok egyikeben sem szerepelnek.

A második tagállam úgy is rendelkezhet, hogy az említett dokumentumokat és információkat a valamely hivatalos nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

(4) Amennyiben az értesítést a (2) bekezdés a) pontja szerinti időpontban küldték, és amennyiben a második tagállam a (6) bekezdés szerint nem tagadja meg az abban foglaltakat az első tagállam vonatkozásában, a vállalaton belül áthelyezett személynek a második tagállamba irányuló mobilitására a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet.

(5) Amennyiben az értesítést a (2) bekezdés b) pontja szerinti időpontban küldték, a mobilitásra azonnal sor kerülhet a második tagállam értesítését követően, illetve egy későbbi időpontban a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességi ideje alatt.

(6) A (2) bekezdés szerinti értesítés alapján a második tagállam az értesítés kézhezvételét követő 20 napon belül megtagadhatja a vállalaton belül áthelyezett személynek a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, amennyiben:

- a) az 5. cikk (4) bekezdésének b) pontjában vagy az e cikk (3) bekezdésének a), c) vagy d) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek;
- b) a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szerezték meg, vagy meghamisították vagy megváltoztatták;
- c) letelt a 12. cikk (1) bekezdésében vagy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális tartózkodási idő.

A második tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik az első tagállam illetékes hatóságait és az első tagállambeli fogadó szervezetet a mobilitás megtagadásáról.

(7) Amennyiben a második tagállam az e cikk (6) bekezdésével összhangban megtagadja a mobilitást és a mobilitásra még nem került sor, a vállalaton belül áthelyezett személy nem dolgozhat vállalaton belül áthelyezés keretében a második tagállamban. Ha a mobilitásra már sor került, akkor a 23. cikk (4) és (5) bekezdését kell alkalmazni.

(8) Amennyiben az első tagállam a 12. cikk (1) bekezdése szerinti maximális időtartamon belül megújítja a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt, e megújított engedély továbbra is biztosítja, hogy tulajdonosa az e cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális időtartamon belül dolgozhasson a második tagállamban.

(9) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és az ott tartózkodás azon vállalaton belül áthelyezett személyek számára, akik a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjából veszélyt jelentő személynek tekinthetők.

22. cikk

Hosszú távú mobilitás

(1) Azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek, és a tagállamonkénti 90 napnál tovább kívánnak bármely második tagállamban tartózkodni és bármely más, az utóbbi tagállamban alapított szervezetnél munkát végezni ugyanazon vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül, a második tagállam az alábbiak közül választhat:

- a) a 21. cikket alkalmazva engedélyezi, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy az első tagállam által kiállított, vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély alapján és annak érvényességi ideje alatt a tagállam területén tartózkodjon és dolgozzon; vagy
- b) a (2)–(7) bekezdésben előírt eljárást alkalmazza.

(2) Hosszú távú mobilitás iránti kérelem esetén:

- a) a második tagállam előírhatja, hogy a kérelmezőnek továbbítania kell részére az alábbi dokumentumok mindegyikét vagy közülük néhányat, amennyiben a második tagállamban az első kérelmek esetében is ugyanezeket a dokumentumokat kell benyújtani:
 - i. az azt igazoló dokumentum, hogy a második tagállambeli fogadó szervezet és a valamely harmadik országban letelepedett vállalkozás ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozik;
 - ii. munkaszerződés és szükséges esetben megbízólevél, az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint;
 - iii. adott esetben az azt igazoló okirat, hogy a harmadik országbeli állampolgár teljesíti az uniós polgárokra vonatkozóan az érintett tagállam nemzeti joga alapján meghatározott, a kérelemben megjelölt szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit;
 - iv. az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti érvényes úti okmány;
 - v. az 5. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerinti betegbiztosítás meglétét vagy – ha a nemzeti jog előírja – a kérelmezést igazoló dokumentum.

A második tagállam előírhatja, hogy a kérelmező legkésőbb a hosszú távú mobilitási engedély kiállításakor adja meg az érintett, vállalaton belül áthelyezett személy második tagállambeli címét.

A második tagállam úgy is rendelkezhet, hogy ezeket a dokumentumokat és információkat a valamely hivatalos nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

- b) a második tagállam döntést hoz a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, és a lehető leghamarabb, de legfeljebb az a) pontban előírt kérelemnek és dokumentumoknak a második tagállam illetékes hatóságához történt benyújtásának napjától számított 90 napon belül írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről.
- c) a vállalaton belül áthelyezett személy nem kötelezhető arra, hogy a kérelem benyújtása érdekében elhagyja a tagállamok területét, és nem vonatkozhat rá vízumkötelezettség.
- d) a vállalaton belül áthelyezett személy számára engedélyezni kell, hogy mindaddig a második tagállamban dolgozzon, amíg az illetékes hatóságok meg nem hozzák a döntést a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, feltéve, hogy:
 - i. a 21. cikk (1) bekezdésében említett időtartam, valamint a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított engedély érvényességi ideje még nem járt le; és
 - ii. amennyiben a második tagállam ezt előírja, a hiánytalan kérelmet legalább a vállalaton belül áthelyezett személy hosszú távú mobilitásának megkezdése előtt 20 nappal benyújtották a második tagállamnak;
- e) hosszú távú mobilitás iránti kérelem nem nyújtható be a rövid távú mobilitásra vonatkozó értesítéssel egyidejűleg. Abban az esetben, ha a hosszú távú mobilitásra vonatkozó igény a vállalaton belül áthelyezett személy rövid távú mobilitásának kezdete után merül fel, a második tagállam előírhatja, hogy a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet legalább 20 nappal a rövid távú mobilitási időszak vége előtt nyújtsák be.

(3) A tagállamok elutasíthatják a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet, amennyiben:

- a) az e cikk (2) bekezdése a) pontjában előírt feltételek vagy az 5. cikk (4), (5) vagy (8) bekezdésében előírt feltételek nem teljesülnek;
- b) fennáll a 7. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja, illetve a 7. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti indokok egyike; vagy
- c) a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az engedély érvényessége az eljárás időtartama alatt lejár.

(4) Amennyiben a második tagállam kedvező döntést hoz a (2) bekezdésben említett, hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, hosszú távú mobilitási engedélyt állít ki a vállalaton belül áthelyezett személy számára, amely lehetővé teszi, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a tagállam területén tartózkodjon és munkát végezzen. Az engedélyt az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátum alkalmazásával kell kiállítani. Az „engedély típusa” mezőben a tagállamok az 1030/2002/EK rendelet melléklete a) pontjának 6.4. alpontjával összhangban a következő bejegyzést tüntetik fel: „mobile ICT”. A tagállamok emellett a saját hivatalos nyelvükön vagy nyelveiken is feltüntethetik az ennek megfelelő jelölést.

A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a vállalaton belül áthelyezett személy hosszú távú mobilitása során történő foglalkoztatásával kapcsolatban, és/vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formában is tárolhatnak ilyen adatokat.

(5) A hosszú távú mobilitási engedély megújítása nem sérti a 11. cikk (3) bekezdését.

(6) A második tagállam tájékoztatja az első tagállam illetékes hatóságait, amennyiben hosszú távú mobilitási engedélyt állít ki.

(7) A hosszú távú mobilitás iránti kérelemről szóló tagállami döntés meghozatalakor a 8. cikket, a 15. cikket (2)–(6) bekezdése és a 16. cikket megfelelően alkalmazni kell.

23. cikk

Biztosítékok és szankciók

(1) Ha a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt olyan tagállam állítja ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat, és a vállalaton belül áthelyezett személy külső határt lép át, akkor a második tagállam a következőket jogosult megkövetelni valamelyikét igényelheti annak bizonyítékeként, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a vállalaton belüli áthelyezés keretében a második tagállamba utazik:

- a) az első tagállambeli fogadó szervezet által a 21. cikk (2) bekezdésével összhangban küldött értesítés másolata; vagy
- b) a második tagállambeli fogadó szervezet azon levele, amely tartalmazza legalább az Unión belüli mobilitás időtartamára, valamint a második tagállambeli fogadó szervezet vagy fogadó szervezetek helyére vonatkozó adatokat.

(2) Amennyiben az első tagállam visszavonja a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt, erről haladéktalanul értesíti a második tagállam hatóságait.

(3) A második tagállambeli fogadó szervezet értesíti a második tagállam illetékes hatóságait a mobilitás engedélyezésének alapját képező feltételeket érintő bármely változásról.

(4) A második tagállam előírhatja, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy haladéktalanul hagyjon fel a munkavégzéssel és hagyja el a tagállam területén, amennyiben:

- a) a tagállam nem kapott a 21. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti értesítést, noha azt előírta;
- b) a tagállam a 21. cikk (6) bekezdésével összhangban megtagadja a mobilitást;
- c) a tagállam a 22. cikk (3) bekezdésével összhangban elutasította a hosszú távú mobilitási kérelmet;
- d) a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt vagy a hosszú távú mobilitási engedélyt nem arra a célra használják, amely célból kiállították;
- e) a mobilitás engedélyezésének alapját képező feltételek már nem teljesülnek.

(5) A (4) bekezdésben említett esetekben az első tagállam a második tagállam kérésére haladéktalanul és formások nélkül engedélyezi a vállalaton belül áthelyezett személy és adott esetben családtagjai visszautazását az első tagállamba. Ez abban az esetben is alkalmazandó, ha a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított engedély lejárt vagy visszavonásra került a második tagállamba irányuló mobilitás ideje alatt.

(6) Azokban az esetekben, amikor a vállalatban belül áthelyezett személy átlépi egy a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállam külső határát, az említett tagállam lekérdezi a Schengeni Információs Rendszer adatait. Az említett tagállam megtagadja a beutazást, illetve megtagadja a mobilitást azon személyek esetében, akikre vonatkozóan a Schengeni Információs Rendszerben beléptetési és tartózkodási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés van érvényben.

(7) A tagállamok a 9. cikkel összhangban szankciókat hozhatnak a területükön letelepedett fogadó szervezettel szemben, amennyiben:

- a) a fogadó szervezet nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy a 21. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően értesítést küldjön a vállalatban belül áthelyezett személy mobilitásáról;
- b) a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt vagy a hosszú távú mobilitási engedélyt nem arra a célra használják, amely célból kiállították;
- c) a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelmet nem ahhoz a tagállamhoz nyújtották be, amelyben a vállalatban belül áthelyezett személy összességében a leghosszabb ideig tartózkodik;
- d) a vállalatban belül áthelyezett személy már nem felel meg a mobilitás engedélyezésének alapját képező feltételeknek és körülményeknek, a fogadó szervezet pedig nem értesíti a második tagállam illetékes hatóságait erről a változásról;
- e) a vállalatban belül áthelyezett személy annak ellenére megkezdte a munkát a második tagállamban, hogy a mobilitás feltételei nem teljesültek a 21. cikk (5) bekezdése, illetve a 22. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti esetben.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok statisztikát küldenek a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy hány személynek állítottak ki első alkalommal vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt és hosszú távú mobilitási engedélyt, adott esetben arra vonatkozóan, hogy hány értesítést kaptak a 21. cikk (2) bekezdése értelmében, valamint – lehetőség szerint – arra vonatkozóan, hogy hány vállalatban belül áthelyezett személy engedélyét újították meg vagy vonták vissza. A statisztikai adatokat az állampolgárság és – amennyire lehetséges – az engedély érvényességi időtartama, valamint a gazdasági ágazat és beosztás szerint lebontva kell benyújtani.

(2) A statisztikai adatoknak egy naptári évet felölelő tárgydíszakokra kell vonatkozniuk, és a tárgyév végét követő hat hónapon belül el kell juttatni azokat a Bizottsághoz. Az első referenciaév 2017.

(3) A statisztikai adatokat a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell továbbítani.

25. cikk

Jelentések

A Bizottság háromévenként, első alkalommal pedig 2019. november 29-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelvnek a tagállamokban való alkalmazásáról, az esetleg szükséges javaslatokkal együtt. A Bizottság a jelentésben elsősorban az Unióban belüli mobilitási rendszer megfelelő működésének értékelésére, a rendszerrel való esetleges visszaélésekre, valamint a rendszernek a schengeni vívmányokkal való kölcsönhatásaira tér ki. A Bizottság részletesen értékeli a 20., a 21., a 22., a 23. és a 26. cikk gyakorlati alkalmazását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

26. cikk

Kapcsolattartó pontok közötti együttműködés

(1) A tagállamok kapcsolattartó pontokat jelölnek ki, amelyek feladata, hogy hatékonyan együttműködve fogadják és továbbítsák a 21., 22. és 23. cikk végrehajtásához szükséges információkat. E tekintetben a tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az elektronikus információcserét.

(2) Az egyes tagállamok az (1) bekezdésben említett kapcsolattartó pontjukon keresztül tájékoztatják a többi tagállamot a 11. cikk (4) bekezdésében említett kijelölt hatóságokról, valamint a 21. és a 22. cikk szerinti mobilitásra alkalmazott eljárásról.

27. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. november 29-ig megfeleljenek. Ezen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

29. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 565/2014/EU HATÁROZATA

(2014. május 15.)

a személyek külső határokon történő, egyes okmányoknak a Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia által a területükön történő átutazás és a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó tervezett tartózkodás céljából kiadott nemzeti vízumokkal egyenértékűként való egyoldali elismerésén alapuló, ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről, valamint a 895/2006/EK és az 582/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 4. cikk (1) bekezdése értelmében a 2011. évi csatlakozási okmány szerint Horvátország, amely 2013. július 1-jén csatlakozott az Unióhoz ezen időponttól kezdődően köteles az 539/2001/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ I. mellékletében felsorolt harmadik országok állampolgárait vízumkötelezettségnek alávetni.
- (2) A 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése szerint a schengeni vívmányoknak az egységes vízumok kiadási feltételeire és követelményeire, valamint a vízumok kölcsönös elismerésére és a tartózkodási engedélyek/hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok közötti egyenértékűsége vonatkozó rendelkezéseit csak az ilyen hatályú tanácsi határozat elfogadását követően kell Horvátországra alkalmazni. Mindazonáltal azok a csatlakozás időpontjától kötelezőek Horvátországra nézve.
- (3) Horvátország ezért köteles belépésre vagy területén történő átutazásra jogosító nemzeti vízumokat kiadni azon harmadik országbeli állampolgárok részére, akik a schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállam által kiadott egységes vízummal, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal vagy tartózkodási engedéllyel, illetve Bulgária, Ciprus és Románia, – amelyek a vívmányokat még nem teljes körűen hajtják végre – által kiadott hasonló okmányokkal rendelkeznek.
- (4) A schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállamok, illetve Bulgária, Ciprus és Románia által kiadott okmányokkal rendelkező személyek nem jelentenek semmilyen kockázatot Horvátország számára, mivel ezek a tagállamok valamennyi szükséges ellenőrzésnek alávetették őket. A Horvátországra háruló további indokolatlan

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. február 27-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 6-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

adminisztratív terhek elkerülésére közös szabályokat kell elfogadni, amelyek felhatalmazzák Horvátországot arra, hogy az ezen tagállamok által kiadott bizonyos okmányokat egyoldalúan a nemzeti vízümaival egyenértékűnek ismerje el, és ezen egyoldalú egyenértékűségeen alapuló egyszerűsített rendszert hozzon létre a személyek külső határokon történő ellenőrzése céljából.

- (5) A 895/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ és az 582/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽²⁾ által bevezetett közös szabályokat hatályon kívül kell helyezni. Ciprus tekintetében, amely a 895/2006/EK határozat által létrehozott közös rendszert 2006. július 10. óta alkalmazza, illetve Bulgária és Románia tekintetében, amelyek az 582/2008/EK határozat által létrehozott közös rendszert 2008. július 18. óta alkalmazzák, közös szabályokat kell elfogadni, amelyek lehetővé teszik, hogy Bulgária, Ciprus és Románia – Horvátországhoz hasonlóan – a schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállamok által kiadott bizonyos okmányokat csakúgy, mint a Horvátország által kiadott okmányokat egyoldalúan saját nemzeti vízümaival egyenértékűnek ismerje el, és ezen egyoldalú egyenértékűségeen alapuló egyszerűsített rendszert hozzon létre a személyek külső határokon történő ellenőrzése céljából. Ez a határozat nem érinti Bulgária és Románia azon célkitűzését, hogy késedelem nélkül schengeni tagállammá váljanak.
- (6) Az e határozatban leírt egyszerűsített rendszer átmeneti időszakra vonatkozik, egy tanácsi határozatban megjelölendő időpontig, Ciprus vonatkozásában a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően, Bulgária és Románia vonatkozásában a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően, valamint Horvátország vonatkozásában a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően az azon időpont előtt kiadott dokumentumokra vonatkozó esetleges átmeneti rendelkezésekre is figyelemmel.
- (7) Az egyszerűsített rendszerben történő részvételnek szabadon választhatónak kell lennie, a 2003-as csatlakozási okmányban, a 2005-ös csatlakozási okmányban vagy a 2011-es csatlakozási okmányban meghatározott, a tagállamokra vonatkozó kötelezettségekhez képest többletkötelezettségek megállapítása nélkül.
- (8) A közös szabályok a schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállamok által kiadott rövid távú tartózkodásra jogosító egységes vízumokra, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumokra és tartózkodási engedélyekre, valamint a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére társult államok által a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban (Vízumkódex) ⁽³⁾ az egy vagy több – de nem az összes – tagállam által el nem ismert úti okmánnyal rendelkező kérelmező részére kiadott korlátozott területi érvényességű vízumokra vonatkoznak csakúgy, mint a Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia által kiadott rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumokra és tartózkodási engedélyekre. Egy okmány elismerése annak érvényessége időtartamára korlátozódik.
- (9) Az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) ⁽⁴⁾ a tagállamok területén hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó tervezett tartózkodás esetén a harmadik országok állampolgáira vonatkozó beutazási feltételeket – kivéve az érvényes vízummal való rendelkezésre vonatkozó követelményt, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet értelmébe – teljesíteni kell, amennyiben e határozat a Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia általi egyoldalú elismerési rendszert hoz létre a schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállamok által kiadott bizonyos okmányok vonatkozásában és a Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia által a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó átutazás vagy tervezett tartózkodás céljából kiadott hasonló okmányok vonatkozásában.
- (10) Mivel e határozat célját, nevezetesen a más tagállamok által kiadott bizonyos okmányok Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia általi egyoldalú elismerési rendszerének bevezetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 895/2006/EK határozata (2006. június 14.) személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízümaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló, ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről (HL L 167., 2006.6.20. 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 582/2008/EK határozata (2008. június 17.) a személyek külső határokon történő ellenőrzése egyszerűsített, egyes dokumentumoknak Bulgária, Ciprus és Románia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízümaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló rendszerének bevezetéséről (HL L 161, 2008.6.20. 30. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közös Vízumkódex létrehozásáról (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

- (11) Izland és Norvégia tekintetében e határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, e két államnak a schengeni vívmányok ⁽¹⁾ végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében az 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 1. cikkének B. pontjában említett terület alá tartoznak.
- (12) Svájc tekintetében e határozat az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében a schengeni vívmányok ⁽³⁾ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 3. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (13) Liechtenstein vonatkozásában ez a határozat az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról aláírt jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok ⁽⁵⁾ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat ⁽⁶⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett terület alá tartoznak.
- (14) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. számú jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,
- (15) Ez a határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozatnak ⁽⁷⁾ megfelelően nem vesz részt; az Egyesült Királyság ezért nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (16) Ez a határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben Írország a 2002/192/EK tanácsi határozatnak ⁽⁸⁾ megfelelően nem vesz részt; Írország ezért nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Ez a határozat bevezeti a személyek külső határokon történő ellenőrzésének egyszerűsített rendszerét, amely lehetővé teszi Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia számára, hogy a területükön való átutazás vagy a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó tervezett tartózkodás céljából egyoldalúan a nemzeti vízumaiikkal egyenértékűnek ismerjék el az e határozat 2. cikk (1) bekezdésében, illetve 3. cikkében említett, az 539/2001/EK rendelet szerint vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok részére kiadott okmányokat.

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽³⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.)

⁽⁵⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽⁶⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.06.01., 43. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.)

E határozat végrehajtása az 562/2006/EK rendelet 5–13., valamint 18. és 19. cikkével összhangban nem érinti a személyek külső határokon történő ellenőrzését.

2. cikk

(1) Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia a területükön való átutazás vagy a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó tervezett tartózkodás céljából a schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállamok által kiadott alábbi okmányokat tekintheti saját nemzeti vízumaival egyenértékűnek, függetlenül az okmánnyal rendelkező személy állampolgárságától:

- (a) a Vízumkódex 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, kétszeri vagy többszöri belépésre jogosító „egységes vízum”;
- (b) a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁽¹⁾ 18. cikkében említett „hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum”;
- (c) az 562/2006/EK rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott „tartózkodási engedély”.

(2) Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia a területükön való átutazás vagy a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó tervezett tartózkodás céljából a Vízumkódex 25. cikke (3) bekezdése első mondatának megfelelően kiadott korlátozott területi érvényességű vízumokat is saját nemzeti vízumaival egyenértékűnek tekintheti.

(3) Amennyiben Bulgária, Horvátország, Ciprus vagy Románia e határozat alkalmazása mellett dönt, az (1) és (2) bekezdésben említett minden dokumentumot el kell ismerniük, függetlenül attól, hogy azt melyik tagállam adta ki, kivéve, ha azok általuk el nem ismert úti okmányokba vagy olyan harmadik ország által kiadott úti okmányokba vannak illesztve, amellyel nincsenek diplomáciai kapcsolataik.

3. cikk

(1) Amennyiben Bulgária, Horvátország, Ciprus vagy Románia a 2. cikk alkalmazása mellett dönt, a területükön való átutazás vagy a bármely 180 napos időszakban 90 napot nem meghaladó tervezett tartózkodás céljából az alábbi, a 2. cikkben említett okmányokon kívüli okmányokat is külön-külön saját nemzeti vízumaikkal egyenértékűnek tekintetik:

- (a) az 1683/95/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ megállapított egységes formátum szerint Bulgária, Horvátország, Ciprus vagy Románia által kiadott nemzeti rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok és nemzeti hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok;
- (b) az 1030/2002/EK rendeletben⁽³⁾ megállapított egységes formátum szerint Bulgária, Horvátország, Ciprus vagy Románia által kiadott tartózkodási engedélyek,

kivéve, ha az említett vízumok és tartózkodási engedélyek az az említett tagállamok által el nem ismert úti okmányokba vagy olyan harmadik ország által kiadott úti okmányokba vannak illesztve, amellyel nincsenek diplomáciai kapcsolataik.

(2) A Bulgária által kiadott, egyenértékűnek elismerhető okmányok listája az I. mellékletben található.

A Horvátország által kiadott, egyenértékűnek elismerhető okmányok listája a II. mellékletben található.

A Ciprus által kiadott, egyenértékűnek elismerhető okmányok listája a III. mellékletben található.

A Románia által kiadott, egyenértékűnek elismerhető okmányok listája a IV. mellékletben található.

4. cikk

A 2. és a 3. cikkben említett okmányok érvényességi időtartamának le kell fednie az átutazás vagy tartózkodás időtartamát.

⁽¹⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

⁽²⁾ A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

5. cikk

Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia e határozat hatálybalépéséről számított 20 munkanapon belül értesítik a Bizottságot, ha e határozat alkalmazása mellett döntenek. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a fenti tagállamok által közölt tájékoztatást.

Az értesítés adott esetben meghatározza azon harmadik országokat, amelyek tekintetében a diplomáciai kapcsolatok hiánya miatt Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia a 2. cikk (3) bekezdésének és a 3. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem alkalmazza e határozatot.

6. cikk

A 895/2006/EK határozat, valamint az 582/2008/EK határozat hatályát veszti.

7. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a határozatot Ciprusra vonatkozóan a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott tanácsi határozatban, Bulgáriára és Romániára vonatkozóan 2003. évi csatlakozási okmány 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében illetve Horvátországra vonatkozóan a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően elfogadott tanácsi határozatban megállapított időpontig kell alkalmazni, amely időpontot követően a schengeni vívmányoknak a közös vízümpolitikára és a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok mozgására irányuló valamennyi rendelkezése alkalmazandó az érintett tagállamokra.

8. cikk

Ennek a határozatnak Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник” – Meghosszabbított tartózkodás– Kutató.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец – Külföldi a Bolgár Köztársaságba való visszatéréshez szükséges ideiglenes útlevél
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára – hosszú távú tartózkodás.
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára – Tartózkodási engedély.

II. MELLÉKLET

A HORVÁTORSZÁG ÁLTAL KIADOTT DOKUMENTUMOK JEGYZÉKE

Vízumok

- Kratkotrajna viza (C) – rövid távú tartózkodásra jogosító vízum (C)

Tartózkodási engedélyek

- Odobrenje boravka – tartózkodás jóváhagyása
- Osobna iskaznica za stranca – személyazonosító igazolvány külföldi állampolgárok számára

III. MELLÉKLET

A CIPRUS ÁLTAL KIADOTT DOKUMENTUMOK JEGYZÉKE

Θεωρήσεις (Vízumok)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (tranzitvízum – B típus)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (rövid távú tartózkodásra jogosító vízum – C típus)
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (csoporthos vízumok – B és C típus)

Άδειες παραμονής (Tartózkodási engedélyek)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) Ideiglenes tartózkodási engedély (munkavállalói, látogatói, tanuló)
 - Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) Beutazási engedély (munkavállalói, tanuló)
 - Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) Bevándorlási engedély (állandó engedély)
-

IV. MELLÉKLET

A ROMÁNIA ÁLTAL KIADOTT DOKUMENTUMOK LISTÁJA

Vízumok

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (tranzitvîzum, B jelű);
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C (rövid távú tartózkodásra jogosító vízum, C jelű);
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum, amely a következő szimbólumok valamelyikét viseli, attól függően, hogy jogosultja milyen tevékenységet folytat Romániában):
 - i. desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (gazdasági tevékenység, D/AE jelű);
 - ii. desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (szakmai tevékenység, D/AP jelű);
 - ii. desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (kereskedelmi tevékenység, D/AC jelű);
 - iv. angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM (foglalkoztatás, D/AM jelű);
 - v. detașare, identificată prin simbolul D/DT (kirendelés, D/DT jelű);
 - vi. studii, identificată prin simbolul D/SD (tanulmányok, D/SD jelű);
 - vii. reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (családegysítés, D/VF jelű);
 - viii. activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (vallási tevékenység, D/AR jelű);
 - ix. activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (kutatási tevékenység, D/CS jelű);
 - x. viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomáciai és szolgálati vízum, DS jelű);
 - xi. alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (egyéb célok, D/AS jelű).

Tartózkodási engedélyek

- permis de ședere (Tartózkodási engedély);
 - carte albastră a UE (EU kék kártya);
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára);
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Tartózkodási kártya a Svájci Államszövetség polgára családtagjai számára);
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (Állandó tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára);
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Állandó tartózkodási kártya a Svájci Államszövetség polgára családtagjai számára).
-

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS HATÁROZATA

(2013. július 15.)

az Európai Unió és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormánya között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről

(2014/300/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdésének a) pontjával és 218. cikkének (8) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

- (1) A Tanács 2003. június 5-ei határozatával felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdeményezzen harmadik országokkal a meglévő kétoldalú megállapodások egyes rendelkezéseinek uniós szintű megállapodással való felváltásáról.
- (2) A Bizottság a Tanács 2003. június 5-i határozatának mellékletében foglalt mechanizmusokkal és irányelvekkel összhangban tárgyalásokat folytatott az Unió nevében a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormányával a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodásról ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a megállapodás).
- (3) A megállapodást – feltételezve annak későbbi lehetséges megkötését – a 2013/100/EU tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban a Bizottság az Unió nevében 2012. szeptember 27-én aláírta.
- (4) A megállapodást az Unió nevében jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormánya között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodást a Tanács az Unió nevében jóváhagyja.

2. cikk

A megállapodás 7. cikkében előírt értesítést ⁽³⁾ az Unió nevében a Tanács elnöke teszi meg.

⁽¹⁾ A megállapodás szövegét az aláírásáról szóló határozattal együtt hirdették ki a Hivatalos Lapban (HL L 49., 2013.2.22., 2. o.).

⁽²⁾ HL L 49., 2013.2.22., 1. o.

⁽³⁾ A megállapodás hatálybalépésének napját a Tanács Főtitkársága teszi közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

3. cikk

E határozat az elfogadása napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2013. július 15-én.

a Tanács részéről
az elnök
V. JUKNA

A TANÁCS HATÁROZATA**(2014. május 19.)****Európai Unió és a Norvég Királyság közötti, utóbbinak az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalban való részvétele részletes szabályairól szóló megállapodásnak a megkötéséről**

(2014/301/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 74. cikkére, 78. cikkének (1) és (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdésének a) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

- (1) A 2014/204/EU tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban az Európai Unió és a Norvég Királyság közötti, utóbbinak az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalban való részvétele részletes szabályairól szóló megállapodást (a továbbiakban: a megállapodás), feltételezve annak későbbi megkötését, 2014. március 19-én aláírták.
- (2) A megállapodást jóvá kell hagyni.
- (3) A 439/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ (21) preambulumbekkezdésében meghatározottak szerint az Egyesült Királyság és Írország részt vesz a Hivatal munkájában, és a rendelet rájuk nézve kötelező. Ezért a 439/2010/EU rendelet 49. cikke (1) bekezdését azáltal kell érvényre juttatniuk, hogy részt vesznek e határozatban. Az Egyesült Királyság és Írország ezért részt vesz e határozatban.
- (4) A 439/2010/EU rendelet (22) preambulumbekkezdésében meghatározottak szerint Dánia nem vesz részt a Hivatal munkájában, és a rendelet rá nézve nem kötelező. Dánia ezért nem vesz részt e határozatban,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió és a Norvég Királyság közötti, utóbbinak az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalban való részvétele részletes szabályairól szóló megállapodás az Unió nevében jóváhagyásra kerül ⁽³⁾.

2. cikk

A megállapodás ⁽⁴⁾ 13. cikkének (1) bekezdésében meghatározott értesítést az Unió nevében a Tanács elnöke teszi meg.

⁽¹⁾ A Tanács 2014. február 11-i 2014/204/EU határozata az Európai Unió és a Norvég Királyság közötti, az utóbbinak az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalban való részvétele részletes szabályairól szóló megállapodásnak az Unió nevében történő aláírásáról (HL L 109., 2014.4.12., 1. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. május 19-i 439/2010/EU rendelete az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal létrehozásáról (HL L 132., 2010.5.29., 11. o.).

⁽³⁾ A megállapodás szövege a megkötéséről szóló határozattal együtt kerül a Hivatalos Lapban (HL L 109., 2014.4.12., 3. o.) közzétételre.

⁽⁴⁾ A megállapodás hatálybalépésének dátumát az Európai Unió Hivatalos Lapjában a Tanács Főtitkársága teszik közzé.

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 19-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. TSAFTARIS

RENDELETEK

A TANÁCS 566/2014/EU RENDELETE

(2014. május 26.)

a 617/2007/EK rendeletnek a 10. EFA és a 11. EFA közötti, a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig tartó átmeneti időszak alkalmazása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodásra ⁽¹⁾, amint azt legutóbb módosították (a továbbiakban: az AKCS–EU partnerségi megállapodás),

tekintettel a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői között az AKCS–EK partnerségi megállapodással összhangban a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodásra ⁽²⁾ (a továbbiakban: a belső megállapodás) és különösen annak 10. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Beruházási Bank véleményére,

mivel:

- (1) A 2013/759/EU tanácsi határozat ⁽³⁾ az Európai Fejlesztési Alap (EFA) igazgatására vonatkozó átmeneti intézkedéseket (a továbbiakban: az áthidaló eszköz) hozott létre annak biztosítása érdekében, hogy 2014. január 1-jétől a 11. EFA hatálybalépéséig rendelkezésre álljanak a források az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal, valamint a tengerentúli országokkal és területekkel való együttműködéshez, továbbá a támogatási kiadásokhoz.
- (2) Az áthidaló eszköznek a Bizottság általi, a 10. és a 11. EFA közötti, a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás és a 11. EFA végrehajtási rendelet hatálybalépéséig tartó átmeneti időszakban történő operatív és pénzügyi igazgatása tekintetében módosítani kell a 617/2007/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾.
- (3) Helyénvaló ugyanígy módosítani a beruházási hitelkeret operatív és pénzügyi igazgatásának végrehajtási szabályait ezen átmeneti időszak alatt.
- (4) Az Európai Külügyi Szolgálat szervezetét és működését a 2010/427/EU tanácsi határozat ⁽⁵⁾ állapítja meg.
- (5) A 617/2007/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

⁽³⁾ A Tanács 2013. december 12-i 2013/759/EU határozata az EFA tekintetében a 2014. január 1-je és a 11. Európai Fejlesztési Alap hatálybalépése közötti átmeneti igazgatási intézkedésekről (HL L 335., 2013.12.14., 48. o.).

⁽⁴⁾ HL L 152., 2007.6.13., 1. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 2010. július 26-i 2010/427/EU határozata az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 10. EFA és a 11. EFA közötti, a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig tartó átmeneti időszakban a 617/2007/EK rendelet 1–16. cikkének helyébe az e rendelet mellékletében szereplő cikkek lépnek.

2. cikk

E rendelet a 2010/427/EU határozattal összhangban alkalmazandó.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a 11. EFA végrehajtási rendelet hatálybalépésének időpontjáig alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Tanács részéről
az elnök
Ch. VASILAKOS

MELLÉKLET

„I. CÍM

CÉLKITŰZÉSEK ÉS ÁLTALÁNOS ELVEK

1. cikk

Célkitűzések és támogathatósági kritériumok

(1) Az AKCS-országokkal és -régiókkal az Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében folytatott földrajzi együttműködés az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodás ⁽¹⁾ – amint azt legutóbb módosították – (a továbbiakban: az AKCS–EU partnerségi megállapodás) általános rendelkezései között szereplő célkitűzéseken, alapelveken és értékeken alapul.

(2) Az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései, a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus és a Változtatási program, valamint azok későbbi módosításai és kiegészítései keretein belül különösen a következők érvényesek:

- a) az e rendelet szerint folytatott együttműködés elsődleges célja a szegénység visszaszorítása, hosszú távon pedig annak felszámolása;
- b) az e rendelet szerint folytatott együttműködés hozzájárul továbbá:
 - i. a fenntartható és inkluzív gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés elősegítéséhez;
 - ii. a demokrácia, a jogállamiság, a jó kormányzás, az emberi jogok és a nemzetközi jog vonatkozó elveinek megerősítéséhez és támogatásához, továbbá
 - iii. egy jogalapú megközelítés megvalósításához, amelybe valamennyi emberi jog beletartozik.

E célok megvalósítását megfelelő mutatók segítségével, köztük humán fejlesztési mutatókkal, így az a) pont tekintetében különösen az 1. millenniumi fejlesztési céllal, a b) pontra vonatkozóan az 1–8. millenniumi fejlesztési céllal, valamint 2015-öt követően az Unió és tagállamai által nemzetközi szinten megállapított további mutatókkal kell mérni.

(3) A programozást úgy kell megtervezni, hogy az a lehető legnagyobb mértékben megfeleljen a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága által kidolgozott, a hivatalos fejlesztési támogatásokra vonatkozó kritériumoknak, figyelembe véve az Unió azon célját, hogy a 2014–2020-as időszak alatt elérje, hogy az összes külső támogatásának legalább 90 %-a hivatalos fejlesztési támogatásnak minősüljön.

(4) Az 1257/96/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatálya alá tartozó, és annak értelmében támogatásra jogosult intézkedések főszabály szerint nem finanszírozhatók e rendelet alapján, kivéve az együttműködés folyamatosságának biztosítása érdekében a válságból kivezető, fejlesztést segítő kiegyensúlyozott feltételek megteremtésének biztosítását célzó intézkedéseket. Az ilyen esetekben különös figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a humanitárius segítségnyújtás, a helyreállítás és a fejlesztési támogatás ténylegesen össze legyenek kapcsolva, és így hozzájáruljanak a katasztrófakockázatok csökkentéséhez és a velük szembeni ellenálló képesség erősítéséhez.

2. cikk

Általános elvek

(1) E rendelet végrehajtása során az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke szerint biztosítani kell az összhangot az Unió külső tevékenységének más területeivel és a többi vonatkozó uniós szakpolitikával, valamint biztosítani kell a politikák fejlesztési célú koherenciáját. E célkitűzésnek megfelelően az e rendelet alapján finanszírozott intézkedések – beleértve az Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: EBB) által kezelteteket is – az Unió és az érintett harmadik országok és régiók között megkötött dokumentumokban, például megállapodásokban, nyilatkozatokban és cselekvési tervekben meghatározott együttműködési politikákon, valamint az Unió határozatain, különös érdekein, szakpolitikai prioritásain és stratégiáin alapulnak.

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ A Tanács 1996. június 20-i 1257/96/EK rendelete a humanitárius segítségnyújtásról (HL L 163., 1996.7.2., 1. o.).

(2) Az Unió és a tagállamok olyan közös többéves programozás kidolgozására törekednek, amely a partnerországoknak a szegénység visszaszorítására irányuló vagy azzal egyenértékű fejlesztési stratégiáit veszi alapul. Végezhetnek közös tevékenységeket, ideértve a kiemelt ágazatokat és az országon belüli munkamegosztást meghatározó ilyen stratégiák közös elemzését és az azokra való együttes reagálást is. Ezekre a közös tevékenységekre sor kerülhet közös, minden érintett adományozó részvételével zajló missziók keretében, valamint társfinanszírozás és felhatalmazásos együttműködési megállapodások alkalmazása révén.

(3) Az Unió előmozdítja a globális kihívások multilaterális megközelítését, és e tekintetben együttműködik a tagállamokkal és a partnerországokkal. Adott esetben ösztönzi a nemzetközi szervezetekkel és szervekkel, valamint a többi bilaterális adományozóval való együttműködést.

(4) Az Unió és tagállamai, valamint a partnerországok közötti kapcsolatok az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság közös értékein, valamint a felelősségvállalás és a kölcsönös elszámoltathatóság elvein alapulnak és előmozdítják ezeket. A partnereknek nyújtandó támogatás egyrészt a fejlettségi szintjükhöz, másrészt az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság és a jó kormányzás melletti elkötelezettségük mértékéhez és az e téren elért eredményeikhez lesz igazítva.

A partnerországokhoz fűződő kapcsolatokban figyelembe kell venni továbbá a partnerországoknak a nemzetközi megállapodások és az Unióval létesített szerződéses kapcsolatok végrehajtása vonatkozásában tett kötelezettségvállalásait és elért eredményeit, az AKCS-EU partnerségi megállapodásban előírtak szerint többek között a migráció területén is.

(5) Az Unió a nemzetközi legjobb gyakorlatnak megfelelően előmozdítja a partnerországokkal és -régiókkal folytatott hatékony együttműködést. Az Unió a támogatását lehetőség szerint hozzáigazítja a partnerek nemzeti vagy regionális fejlesztési stratégiáihoz, reformpolitikájához és eljárásaihoz, továbbá támogatja a demokratikus felelősségvállalást és a hazai és kölcsönös elszámoltathatóságot. E céloknak megfelelően az Unió előmozdítja a következőket:

- a) átlátható, a partnerország vagy -régió vezetésével és felelősségvállalásával zajló fejlesztési folyamat, amely magában foglalja a helyi szakértők bevonásának ösztönzését;
- b) olyan jogalapú megközelítés, amely minden – polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális – emberi jogra kiterjed annak érdekében, hogy az emberi jogi elveket beépítse e rendelet végrehajtásába, segítséget nyújtson a partnerországoknak a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeik teljesítéséhez, valamint a szegény és kiszolgáltatott csoportokra összpontosítva támogassa a jogaik érvényesítésében azokat, akiket a jogok megilletnek;
- c) a partnerországok lakossága szerepvállalásának növelése, a fejlesztés inkluzív és részvételműködési megközelítése, és a társadalom valamennyi szegmensének széles körű bevonása a fejlesztési folyamatba és a nemzeti és regionális párbeszédbe, beleértve a politikai párbeszédet is. Különös figyelmet kell fordítani a parlamentek, helyi hatóságok és a civil társadalom szerepére, többek közt a részvétel, a felügyelet és az elszámoltathatóság tekintetében;
- d) az OECD/DAC legjobb gyakorlataival összhangban hatékony együttműködési szabályok és eszközök, beleértve az olyan innovatív eszközök alkalmazását, mint például a támogatások és kölcsönök ötvözése, egyéb kockázatmegosztási mechanizmusok a kiválasztott ágazatokban és országokban, valamint a magánszektor bevonása, kellő figyelmet fordítva az államadósság fenntarthatóságával, az ilyen mechanizmusok számával és a rendszeres hatásvizsgálat követelményével kapcsolatos kérdésekre e rendelet céljaival – különösen a szegénység csökkentésével – összhangban, valamint konkrét költségvetési támogatási mechanizmusok, mint például az államépítéssel kapcsolatos szerződések. Minden programot, beavatkozást és együttműködési szabályt és eszközt hozzá kell igazítani az egyes partnerországok vagy -régiók sajátos körülményeihez, amelynek során a következőkre helyeződik a hangsúly: programalapú megközelítések, a támogatásfinanszírozás kiszámíthatóságának biztosítása, a magánforrások, köztük a helyi magánszektor forrásainak mozgósítása, az alapvető szolgáltatásokhoz való általános és megkülönböztetésmentes hozzáférés, valamint az egyes országok saját rendszereinek fejlesztése és használata;
- e) a hazai bevételek mozgósítása és a partnerországok költségvetési politikájának megerősítése a szegénység és a segélyektől való függőség csökkentése céljából;
- f) a szakpolitikák és a programozás hatásának javítása az adományozók közötti koordináció, következetesség és összehangolás révén a szinergiák megteremtése, valamint az átfedések és a párhuzamosságok elkerülése céljából, a komplementaritás javítása és a több adományozóra kiterjedő kezdeményezések támogatása érdekében, továbbá a koordinációval és a támogatás hatékonyságával kapcsolatban elfogadott iránymutatásokat és a legjobb gyakorlatra vonatkozó elveket alkalmazó partnerországokban és régiókban folytatott koordináció révén;
- g) a fejlesztés eredményalapú megközelítései, többek közt átlátható és az országok irányításával megvalósuló eredményértékelési keretek révén, amelyek adott esetben nemzetközi szinten megállapított célkitűzéseken, továbbá összehasonlítható és összehajtható mutatókon alapulnak, mint például a millénniumi fejlesztési célok, és amelyek célja az eredmények mérése és kommunikálása, ideértve a fejlesztési támogatás eredményeit, hozadékait és hatását is.

- (6) Az Unió szükség szerint támogatja a bilaterális, regionális és multilaterális együttműködést és párbeszédet, a partnerségi megállapodások fejlesztési dimenzióját és a háromoldalú együttműködést. Az Unió ösztönzi a Dél-Dél együttműködést.
- (7) Fejlesztési együttműködési tevékenységei során az Unió adott esetben támaszkodik a tagállamok reformokkal és átmenettel kapcsolatos tapasztalataira és a levont tanulságokra, és megosztja ezeket.
- (8) Az Unió – az AKCS–EU partnerségi megállapodás 4. cikkének megfelelően – rendszeres információcserére törekszik a partnerség szereplőivel.

II. CÍM

PROGRAMOZÁS ÉS A FORRÁSOK ELOSZTÁSA

3. cikk

A források elosztásának általános kerete

(1) A Bizottság meghatározza a források többéves indikatív elosztását minden egyes AKCS-ország és -régió, valamint az AKCS-n belüli együttműködés vonatkozásában az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 3., 9. és 12c. cikkében szereplő kritériumok alapján és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői között az AKCS–EK partnerségi megállapodással összhangban a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodás ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a belső megállapodás) 2. cikkében rögzített pénzügyi korlátokon belül.

(2) Az indikatív nemzeti forráselosztás meghatározása során differenciált megközelítést kell követni annak biztosítása érdekében, hogy a partnerországok számára egyedi, testre szabott együttműködést lehessen biztosítani a következők alapján:

- a) szükségleteik;
- b) az általuk megteremthető vagy számukra hozzáférhető pénzügyi források és abszorpciós kapacitásuk;
- c) kötelezettségvállalásaik és teljesítményük, valamint
- d) az uniós támogatás potenciális hatása.

A leginkább rászoruló, így különösen a legkevésbé fejlett, alacsony jövedelmű, valamint a válság sújtotta, válságot követő, vagy instabil és kiszolgáltatott helyzetben lévő országok számára elsőbbséget kell biztosítani a forráselosztási folyamat során.

A 7. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően az Unió a támogatását – dinamikus, eredményorientált és ország-specifikus intézkedések révén – egyrészt az érintett ország helyzetéhez, másrészt a jó kormányzás, az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság melletti elkötelezettségének mértékéhez és az e téren elért eredményeihez igazítja, továbbá ahhoz, hogy az ország milyen mértékben képes reformokat végrehajtani és kielégíteni lakossága igényeit és szükségleteit.

(3) A belső megállapodás 8. cikkével létrehozott Európai Fejlesztési Alap Bizottság (a továbbiakban: az EFA-bizottság) véleménycserét tart arról, hogy milyen módszert alkalmazzanak a források e cikk (1) bekezdésében említett többéves indikatív elosztásának meghatározására.

4. cikk

A programozás általános kerete

(1) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás értelmében az AKCS-államoknak és -régióknak nyújtandó támogatásra vonatkozó programozási folyamatot az említett megállapodás IV. mellékletének 1–14. cikkében, valamint az e rendelet 1. és 2. cikkében említett általános elvekkel összhangban kell végezni.

⁽¹⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

(2) A (3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével a programozást az érintett partnerországgal vagy -régióval közösen kell végezni, és növekvő mértékben össze kell hangolni a partnerország vagy -régió szegénységcsökkentési vagy egyéb, ennek megfelelő stratégiáival.

Az Unió és a tagállamok a programozási folyamat korai szakaszában és a teljes folyamat alatt konzultálnak egymással abból a célból, hogy előmozdítsák az együttműködési tevékenységeik koherenciáját, egymást kiegészítő jellegét és összhangját. E konzultáció eredményeként együttes programozásra kerülhet sor a helyi képvisellel rendelkező tagállamokkal. Az együttes programozásnak figyelembe kell vennie az egyes uniós adományozók komparatív előnyeit. Más tagállamok is hozzájárulhatnak ehhez az Unió együttes külső tevékenységének erősítése céljából.

Az EBB finanszírozási műveleteinek hozzá kell járulniuk az Unió általános elveinek megvalósulásához, különösen az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkében megfogalmazottakhoz, valamint az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseire, úgymint a szegénységnek az inkluzív és fenntartható növekedés révén való csökkentéséhez és a gazdasági, környezeti és társadalmi fejlődéshez. Az EBB-nek és a Bizottságnak adott esetben a szinergiák maximalizálására kell törekedniük az EFA programozási folyamata során. Az Unió külső tevékenységeinek fokozottabb összehangolása érdekében már a programozási folyamat korai szakaszában konzultálni kell az EBB-vel a szakterületéhez és műveleteihez kapcsolódó kérdésekről.

A többi adományozóval és fejlesztési szereplővel, így a civil társadalom, valamint a regionális és helyi hatóságok képviselőivel is konzultálni kell.

(3) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. melléklete 3. cikkének (3) bekezdésében és 4. cikkének (5) bekezdésében említett körülmények esetén a Bizottság különös rendelkezéseket határozhat meg a fejlesztési támogatások programozását és végrehajtását illetően, azáltal, hogy maga kezeli az érintett állam számára elkülönített forrásokat a vonatkozó uniós szakpolitikáknak megfelelően.

(4) Az Unió elméletileg legfeljebb három ágazatra összpontosítja a bilaterális támogatását, amelyeket a partnerországokkal közösen kell kiválasztani.

5. cikk

Programozási dokumentumok

(1) A stratégiai dokumentumokat az Unió és az érintett partnerország vagy -régió készíti el annak érdekében, hogy koherens szakpolitikai kerete legyen a fejlesztési együttműködésnek, amely összhangban áll az AKCS–EU partnerségi megállapodás általános céljával, hatályával, célkitűzéseivel és általános elveivel, valamint az említett megállapodás IV. mellékletének 2., 8., és 12a. cikkében megállapított elvekkel.

A stratégiai dokumentumok előkészítése és végrehajtása során tiszteletben kell tartani a támogatás hatékonyságának következő – e rendelet 2. cikkében meghatározott – elveit: nemzeti felelősségvállalás, partnerség, koordináció, harmonizáció, a kedvezményezett ország vagy régió rendszereihez való igazodás, átláthatóság, kölcsönös elszámoltathatóság és eredményorientáltság. A programozási időszakot elvben hozzá kell igazítani a partnerország stratégiájának ciklusaihoz.

(2) Az érintett partnerország vagy -régió egyetértésével nem szükséges stratégiai dokumentumot készíteni:

- a) az olyan országoknak vagy régióknak, amelyek fejlesztési tervvel vagy ahhoz hasonló, a Bizottság által a többéves indikatív program elfogadásakor alapul vett fejlesztési dokumentum formáját öltő fejlesztési stratégiával rendelkeznek;
- b) azon országoknak vagy régióknak, amelyek vonatkozásában az Unió és a tagállamok közös többéves programozási dokumentumot fogadtak el;
- c) azon országoknak vagy régióknak, amelyek már rendelkeznek olyan közös keretdokumentummal, amely átfogó uniós megközelítést tartalmaz az adott partnerországhoz vagy -régióhoz fűződő kapcsolatok, köztük az uniós fejlesztési politika vonatkozásában;
- d) az Unióval közösen megállapított stratégiával rendelkező régióknak;
- e) azon országoknak, amelyek esetében 2017. január 1-je előtt új nemzeti fejlesztési ciklus kezdődik, és az Unió ehhez a ciklushoz szándékozik igazítani a stratégiáját; az ilyen esetekben a 2014. és az új nemzeti ciklus kezdete közötti átmeneti időszakra vonatkozó többéves indikatív program tartalmazza majd az Unió intézkedéseit az adott ország vonatkozásában.

(3) Nem szükséges stratégiai dokumentum azon országok vagy -régiók esetében, amelyek részére az e rendelet alapján a 2014–2020-as időszakra vonatkozóan nyújtandó uniós források kezdeti összege nem haladja meg az 50 millió EUR-t. Az ilyen esetekben a többéves indikatív programok fogják tartalmazni az Unió intézkedéseit ezen országok vagy régiók vonatkozásában.

Amennyiben a (2) és (3) bekezdésben említett lehetőségek nem elfogadhatók a partnerország vagy -régió számára, stratégiai dokumentumot kell készíteni.

(4) A 4. cikk (3) bekezdésében említett körülmények fennállása kivételével a többéves indikatív programok a partnerországgal vagy -régióval folytatott párbeszéd alapján alakulnak, amelyeket az e cikkben említett stratégiai dokumentumok vagy hasonló dokumentumok alapján kell elkészíteni, és amelyek az érintett országgal vagy régióval kötött megállapodás tárgyát képezik.

E rendelet alkalmazásában az e cikk (2) bekezdése b) pontjában említett és az e bekezdésben megállapított elveknek és feltételeknek megfelelő közös többéves programozási dokumentum, amely indikatív forráselosztást is tartalmaz, a 14. cikkben meghatározott eljárás keretében a partnerország vagy -régió egyetértésével többéves indikatív programnak tekinthető.

(5) A többéves indikatív programok meghatározzák az uniós finanszírozásra kiválasztott, prioritást élvező ágazatokat, a konkrét célkitűzéseket, a várt eredményeket, a teljesítménymutatókat, valamint az indikatív keretösszegeket is, átfogóan és az egyes prioritási területekre vonatkozóan egyaránt. A többéves indikatív programok azt is ismertetik, hogy a javasolt programok hogyan járulnak majd hozzá az e cikkben említett átfogó országstratégiához, illetve a Változtatási program megvalósításához.

A támogatás hatékonysága elveinek megfelelően az AKCS-n belüli együttműködésre vonatkozó stratégiának el kell kerülnie a szétaprózódottságot, biztosítania kell az országos és regionális programok kiegészítő jellegét és valódi hozzáadott értéket kell nyújtania ezekhez.

(6) Az országok és régiók számára készített programozási dokumentumokon kívül a Bizottság és az AKCS-országok az AKCS-titkárságon keresztül közösen elkészítik az AKCS-n belüli együttműködés stratégiai dokumentumát és a kapcsolódó többéves indikatív programot az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 12–14. cikkében megállapított elveknek megfelelően.

(7) A 4. cikk (3) bekezdésében említett különös rendelkezések különleges támogatási programok formáját ölthetik, a 6. cikk (1) bekezdésében említett különös szempontok figyelembevételével.

6. cikk

A válság sújtotta, válságot követő vagy instabil helyzetben lévő országokra és régiókra vonatkozó programozás

(1) A válság sújtotta, válságot követő vagy instabil helyzetben lévő, vagy természeti katasztrófáknak kitett országokra és régiókra vonatkozó programozási dokumentumok kidolgozásakor megfelelően figyelembe kell venni az érintett lakosság, országok és régiók kiszolgáltatottságát, sajátos szükségleteit és körülményeit.

Az Unió továbbra is teljes mértékben elkötelezett az »Új megállapodás az instabil államokban való szerepvállalásról« elnevezésű program és az azokban foglalt elvek végrehajtása mellett, többek között azáltal, hogy figyelmét az öt béke- és állampépítési célra összpontosítja, biztosítja a helyi szerepvállalást, és szorosan igazodik az új megállapodás végrehajtásának részeként kidolgozott nemzeti tervekhez.

Megfelelő figyelmet kell fordítani a konfliktusmegelőzésre és -rendezésre, az állam- és békeépítésre, a konfliktus utáni megbékélési és újjáépítési intézkedésekre, és különös hangsúlyt kell helyezni az inkluzív és legitim politikákra, a biztonságra, a jog érvényesülésére és a gazdasági alapokra, valamint az elszámoltatható és tisztességes szolgáltatásnyújtáshoz szükséges kapacitás kiépítésére. E folyamatokban különös figyelmet kell fordítani a nők szerepére és a gyermekekkel kapcsolatos szempontokra.

Amennyiben a partnerországokat vagy -régiókat válság sújtja, illetve válságot követő vagy instabil helyzetbe kerülnek, vagy ilyen helyzetek közvetlenül érintik őket, a szükséghelyzettől a fejlesztési szakaszba való átmenet elősegítése érdekében különös hangsúlyt kell helyezni a segélynyújtás, a helyreállítás és a fejlesztés közötti koordináció fokozására az összes érintett szereplő körében, a politikai kezdeményezések esetét is beleértve. Az instabil helyzetben lévő vagy természeti katasztrófák által rendszeresen sújtott országokra és régiókra vonatkozó programozás keretében rendelkezni kell a katasztrófákra való felkészülésről és azok megelőzéséről, valamint az ilyen katasztrófák következményeinek kezeléséről, továbbá foglalkozni kell a sokkhatásokkal szembeni kiszolgáltatottság és az ezeknek való ellenálló képesség megerősítése kérdéseivel is.

(2) A válság sújtotta, válságot követő, vagy instabil helyzetben lévő országok és régiók esetében az ország vagy régió együttműködési stratégiája ad hoc felülvizsgálatnak vethető alá. E felülvizsgálatok a hosszú távú fejlesztés és együttműködés felé való átmenet biztosítása érdekében konkrét és testre szabott stratégiát javasolhatnak, előmozdítva ezzel a humanitárius és fejlesztéspolitikai eszközök közötti jobb együttműködést és átmenetet.

7. cikk

A programozási dokumentumok jóváhagyása és módosítása

(1) A programozási dokumentumokat és a bennük foglalt indikatív elosztásokat a Bizottság hagyja jóvá a 14. cikkben meghatározott eljárás keretében.

A programozási dokumentumoknak az EFA-bizottság részére való megküldésével egy időben a Bizottság tájékoztatásul a Közös Parlamenti Közgyűlésnek is megküldi a dokumentumokat, az e rendelet IV. címe szerinti döntéshozatali eljárás teljes mértékű tiszteletben tartásával.

Ezt követően az érintett AKCS-állam vagy -régió jóváhagyja a programozási dokumentumokat az AKCS-EU partnerségi megállapodás IV. mellékletében foglaltak szerint. Azok az országok vagy régiók, amelyek még nem írtak alá programozási dokumentumot, az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő feltételek mellett továbbra is támogathatók.

(2) A stratégiai dokumentumok és többéves indikatív programok – és bennük az indikatív elosztások – kiigazíthatók, figyelembe véve az AKCS-EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 5., 11. és 14. cikkében szereplő felülvizsgálatokat.

E rendelet 2. cikke (4) bekezdésének és 3. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban, valamint az EFA-val kapcsolatos, illetve más ösztönzőkkel kapcsolatban szerzett korábbi tapasztalatokra, így a levont tanulságokra építve az egyes országok számára elkülönített indikatív összegeket ki lehet egészíteni, többek között egy teljesítményalapú mechanizmus révén. E tekintetben elismerve, hogy különleges elbánásban kell részesíteni az instabil és kiszolgáltatott helyzetben lévő államokat sajátos igényeik megfelelő figyelembevételének biztosítása érdekében, a forrásokat – amennyiben lehetséges, a 10. EFA keretében a kormányzáshoz kötődő ösztönző keret mértékéig – az eredményorientált reformok ösztönzésére kell rendelkezésre bocsátani, a Változtatási programmal összhangban és az AKCS-EU partnerségi megállapodásban rögzített kötelezettségek teljesítése céljából. Az EFA-bizottság az e rendelet 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően véleménycserét tart a teljesítményalapú mechanizmusról.

(3) A 14. cikkben meghatározott eljárás alkalmazandó az olyan lényegi módosítások esetén is, amelyek a stratégia, annak programozási dokumentumai és/vagy programozható forráselosztásai jelentős módosítását eredményezik. Adott esetben a programozási dokumentum megfelelő kiegészítéseit ezt követően az érintett AKCS-államnak vagy -régióknak is jóvá kell hagynia.

(4) Kellően indokolt sürgős esetekben – amilyenek például a válságok vagy a demokráciát, jogállamiságot, emberi jogokat vagy alapvető szabadságokat érő közvetlen fenyegetések, ideértve a 6. cikk (2) bekezdésében említett eseteket – a 14. cikk (4) bekezdésében említett eljárás alkalmazható az 5. cikkben említett programozási dokumentumok módosítására.

III. CÍM

VÉGREHAJTÁS

8. cikk

A végrehajtás általános kerete

Az AKCS-EU partnerségi megállapodás értelmében az AKCS-országok és -régiók számára nyújtott, a Bizottság és az EBB által igazgatott támogatások végrehajtására a belső megállapodás 10. cikkének (2) bekezdésében említett pénzügyi szabályzatnak (a továbbiakban: az EFA-ra vonatkozó pénzügyi szabályzat) megfelelően kerül sor.

9. cikk

Cselekvési programok, egyedi intézkedések és különleges intézkedések elfogadása

(1) A Bizottság éves cselekvési programokat fogad el az 5. cikkben említett indikatív programozási dokumentumok alapján.

A Bizottság rendszeres tevékenységek esetében legfeljebb három évre szóló többéves cselekvési programokat is elfogadhat.

Amennyiben az szükséges és kellően indokolt, egy adott tevékenység egyedi intézkedésként is elfogadható az éves vagy többéves cselekvési programok elfogadása előtt vagy után.

(2) A cselekvési programokat és egyedi intézkedéseket a Bizottság a partnerországgal vagy -régióval együtt, a helyi képviselettel rendelkező tagállamok bevonásával, és adott esetben – különösen együttes programozás esetén – más adományozókkal és az EBB-vel egyeztetve készíti el. A helyi képviselettel nem rendelkező tagállamok tájékoztatást kapnak az e téren folytatott tevékenységekről.

A cselekvési programoknak tartalmazniuk kell minden egyes tervezett művelet pontos leírását. Ebben a leírásban meg kell jelölni az elérendő célokat, a várt eredményeket és a fő tevékenységeket.

A leírásban a várt eredményeket az elért eredmények, a hozadékok és a hatások tekintetében kell ismertetni, megjelölve a számszerűsített, illetve a minőségi célokat, és ki kell térni a közöttük lévő kapcsolatra, valamint arra, hogy azok hogyan kapcsolódnak a többéves indikatív programban meghatározott célkitűzésekhez. A végeredmények és elvben a hozadékok méréséhez alapértékeket és határidőhöz kötött referenciaértékeket kijelölő konkrét, mérhető és reális mutatókat, kell meghatározni, a lehető legnagyobb mértékben igazodva a partnerország vagy -régió saját eredményeihez és referenciaértékeihez. Adott esetben költség-haszon elemzést kell végezni.

A leírásban ismertetni kell a kockázatokat és – adott esetben – a kockázatok csökkentésére vonatkozó javaslatokat, ki kell térni a konkrét ágazati keretek elemzésére, a legfontosabb érdekelt felekre, a végrehajtás módozataira, a költségvetésre és a végrehajtás indikatív ütemezésére, valamint költségvetési támogatás esetén a folyósítási kritériumokra, az esetleges változó részleteket is beleértve. Meg kell határozni továbbá a kapcsolódó támogatási intézkedéseket, valamint a nyomon követésre, az ellenőrzésre és az értékelésre vonatkozó szabályokat.

Adott esetben a leírásban ki kell térni az EBB-nek a partnerországban vagy -régióban folyamatban lévő vagy tervezett tevékenységeit érintő kiegészítő jellegre.

(3) A 4. cikk (3) bekezdésében említett esetekben, valamint előre nem látható és megfelelően indokolt szükségletek vagy rendkívüli körülmények esetén a Bizottság különleges intézkedéseket is elfogadhat, többek között olyan intézkedéseket, amelyek a sürgősségi segítségnyújtásról a hosszú távú fejlesztési műveletekre való áttérés megkönnyítését célozzák, vagy olyan intézkedéseket, amelyek a lakosságnak az ismétlődő válságok kezelésére való jobb felkészítését célozzák.

(4) Az (1) bekezdésben említett azon cselekvési programokat és egyedi intézkedéseket, amelyekre vonatkozóan az Unió pénzügyi támogatása meghaladja az 5 millió EUR-t, valamint azokat a különleges intézkedéseket, amelyekre vonatkozóan az Unió pénzügyi támogatása meghaladja a 10 millió EUR-t, a Bizottság az e rendelet 14. cikkében említett eljárás keretében fogadja el. Nem szükséges ez az eljárás a küszöbértéket el nem érő cselekvési programok és intézkedések, valamint azok nem lényegi módosításai esetén. A nem lényegi módosítások olyan technikai kiigazítások, mint például a végrehajtási időszak meghosszabbítása, a pénzeszközöknek az előirányzott költségvetésen belüli átcsoportosítása, illetve a költségvetés növelése vagy csökkentése az eredeti költségvetés 20 %-át el nem érő mértékben – legfeljebb 10 millió EUR összegig –, feltéve, hogy ezek a módosítások nem érintik jelentősen az eredeti cselekvési program vagy intézkedés célkitűzéseit. Az ilyen esetekben a Bizottság fogadja el a cselekvési programokat és intézkedéseket, valamint ezek nem lényegi módosításait, amelyekről a Bizottság az elfogadásukat követő egy hónapon belül értesíti az EFA-bizottságot.

Bármely tagállam kérheti egy projektnek vagy programnak az EFA-bizottság részére benyújtott cselekvési programból való visszavonását az e rendelet 14. cikkében meghatározott eljárás keretében. Ha ezt a kérelmet – a belső megállapodás 8. cikke (2) bekezdésével összefüggésben a 8. cikke (3) bekezdésében meghatározottak szerint – a tagállamok blokkoló kisebbsége támogatja, a Bizottság az adott projekt vagy program nélkül fogadja el a cselekvési programot. Azon esetet kivéve, ha a Bizottság az EFA-bizottságban képviselt tagállamok álláspontjával összhangban úgy dönt, hogy nem kívánja

végrehajtani a visszavont projektet vagy programot, azt a későbbiekben a cselekvési programon kívül, egyedi intézkedésként újra be kell nyújtani az EFA-bizottságnak, és ezt követően azt a Bizottság fogadja el az e rendelet 14. cikkében meghatározott eljárás keretében.

Kellően indokolt sürgős esetekben – amilyenek például a válságok, a természeti vagy ember okozta katasztrófák vagy a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat vagy az alapvető szabadságokat érintő közvetlen fenyegetések – a Bizottság az e rendelet 14. cikke (4) bekezdésében említett eljárás keretében egyedi vagy különleges intézkedéseket fogadhat el, vagy módosíthatja a meglévő cselekvési programokat és intézkedéseket.

(5) A Bizottság a belső megállapodás 6. cikkében említett kiadási támogatások vonatkozásában különleges cselekvési programokat fogad el az e rendelet 14. cikkében meghatározott eljárás keretében. A kiadási támogatásokra vonatkozó cselekvési programokban bekövetkező bármilyen változást ugyanezen eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A projektek szintjén megfelelő előzetes környezeti vizsgálatot kell végezni, többek között az éghajlat-változási, a biodiverzitási és a kapcsolódó társadalmi hatások tekintetében, beleértve adott esetben a környezetvédelmi szempontból érzékeny projektek környezeti hatásvizsgálatát (KHV), különösen, ha azok feltehetően jelentős kedvezőtlen – különleges, szerteágazó vagy korábban nem tapasztalt – környezeti és/vagy társadalmi hatásokkal járnak. E vizsgálatokat a nemzetközileg elismert gyakorlatnak megfelelően kell végezni. Amennyiben szükséges, az ágazati programok végrehajtásakor stratégiai környezeti vizsgálatot (SKV) kell végezni. Biztosítani kell az érdekelt felek környezeti vizsgálatokba való bevonását és az eredményekhez való nyilvános hozzáférést.

10. cikk

Kiegészítő tagállami hozzájárulások

(1) A tagállamok saját kezdeményezésükre a belső megállapodás 1. cikkének (9) bekezdésével összhangban a közös társfinanszírozási intézkedéseken kívül önkéntes hozzájárulásokat nyújthatnak a Bizottságnak vagy az EBB-nek az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzései elérésének elősegítése érdekében. Ezek a hozzájárulások nem érintik az EFA általános forráselosztását. Ezeket a hozzájárulásokat a belső megállapodás 1. cikkének (2) bekezdésében említett rendes tagállami hozzájárulásokkal azonos módon kell kezelni, kivéve a belső megállapodás 6. és 7. cikkében foglalt rendelkezéseket, amelyek tekintetében kétoldalú hozzájárulási megállapodásban külön szabályok állapíthatók meg.

(2) A források csak kellően indokolt körülmények között vonatkozhatnak meghatározott célokra, például a 4. cikk (3) bekezdésében említett kivételes körülményekre adandó válasz esetén. Ebben az esetben a Bizottságnak tett kiegészítő hozzájárulások címzett bevételként kezelendők az EFA-ra vonatkozó pénzügyi szabályzatnak megfelelően.

(3) A kiegészítő hozzájárulásokat integrálni kell a programozási és felülvizsgálati folyamatba és az e rendeletben említett éves cselekvési programokba, egyedi intézkedésekbe és különleges intézkedésekbe, és azoknak tükrözniük kell a partnerszámítást vagy -régio felelősségvállalását.

(4) A cselekvési programok, egyedi intézkedések és különleges intézkedések ebből következő bármilyen változását a Bizottság fogadja el a 9. cikkel összhangban.

(5) Azok a tagállamok, amelyek az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzései elérésének elősegítése céljából önkéntes kiegészítő hozzájárulásokat bíznak a Bizottságra vagy az EBB-re, ezekről a hozzájárulásokról előzetesen tájékoztatják a Tanácsot és az EFA-bizottságot, vagy a beruházási hitelkeret bizottságot.

11. cikk

Adók, illetékek és díjak

Az uniós támogatás nem keletkeztet speciális adókat, illetékeket és díjakat, és ilyenek beszedését sem vonja maga után.

Az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. melléklete 31. cikkének sérelme nélkül ezek az adók, illetékek és díjak támogathatók a belső megállapodás 10. cikkének (2) bekezdésében említett EFA-ra vonatkozó pénzügyi szabályzatban említett feltételek mellett.

12. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság megfelelő intézkedéseket hoz, amelyek biztosítják, hogy az e rendelet alapján finanszírozott intézkedések végrehajtásakor az Unió pénzügyi érdekei a csalással, korrupcióval és egyéb jogellenes tevékenységekkel szemben alkalmazott megelőző intézkedések, hatékony ellenőrzések, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetése, vagy adott esetben visszaszolgáltatása, adott esetben pedig hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciók révén védelemben részesüljenek.

(2) A Bizottság vagy képviselői, valamint a Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést, illetve nemzetközi szervezetek esetében – a velük elért megállapodásokkal összhangban – felülvizsgálatot végezni a vissza nem térítendő támogatások kedvezményezettjeinél, valamint az e rendelet alapján uniós forrásokból részesülő kivitelezőknél és alvállalkozóknál.

(3) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása érdekében, hogy az e rendelet alapján finanszírozott támogatási megállapodásokkal, támogatási határozatokkal vagy szerződésekkel kapcsolatban csalás, korrupció vagy bármely egyéb jogellenes tevékenység révén sérültek-e az Unió pénzügyi érdekei.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e rendelet végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásokban, az e rendelet végrehajtása keretében létrejött szerződések, támogatási megállapodások és támogatási határozatok rendelkezéseket tartalmaznak a Bizottság, a Számvevőszék és az OLAF arra történő kifejezett felhatalmazásáról, hogy elvégezhetik az említett helyszíni és egyéb ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

13. cikk

Állampolgárságra és származásra vonatkozó szabályok a közbeszerzések, támogatások és más odaítélési eljárások tekintetében

A közbeszerzések, támogatások és más odaítélési eljárások esetében alkalmazandó, állampolgárságra és származásra vonatkozó szabályokat az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 20. cikke határozza meg.

IV. CÍM

DÖNTÉSHOZATALI ELJÁRÁSOK

14. cikk

Az EFA-bizottság feladatai

(1) A belső megállapodás 8. cikke által létrehozott EFA-bizottság az e cikk (3) és a (4) bekezdésében meghatározott eljárás keretében adja ki véleményét.

Az EBB-től egy személy megfigyelőként részt vesz az EFA-bizottságnak az EBB-t érintő kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamataiban.

(2) Az EFA-bizottság feladatai az e rendelet II. és III. címében foglalt feladatkörökre terjednek ki:

- a) az EFA keretében nyújtott uniós támogatás programozása és a programozás felülvizsgálata, különös tekintettel az országstratégiákra, a regionális és AKCS-n belüli stratégiákra, valamint
- b) az uniós támogatás végrehajtásának nyomon követése és értékelése, amely kiterjed többek között a támogatásnak a szegénység csökkentésére gyakorolt hatására, az ágazati szempontokra, az egymással összefonódó kérdésekre, a tagállamokkal és más adományozókkal a helyszínen folytatott koordináció működésére és a támogatás hatékonysága 2. cikkben említett elveinek alkalmazásában elért haladásra.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

Azon költségvetési támogatási programok tekintetében, amelyekről az EFA-bizottság kedvező véleményt nyilvánított, de a végrehajtásuk közben felfüggesztésre kerültek, a Bizottság előzetesen tájékoztatja az EFA-bizottságot a felfüggesztésről, illetve a folyósítások újraindítására vonatkozó későbbi határozatról.

Bármely tagállam bármikor felkérheti a Bizottságot, hogy nyújtson tájékoztatást az EFA-bizottságnak és tartson véleménycserét az e bekezdésben említett feladatokhoz kapcsolódó kérdésekről. E véleménycsere nyomán a tagállamok ajánlásokat fogalmazhatnak meg, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kell vennie.

(3) Az EFA-bizottság véleményének kikérésekor a Bizottság képviselője az EFA-bizottság eljárási szabályzatáról szóló, a belső megállapodás 8. cikkének (5) bekezdésében említett tanácsi határozatban meghatározott határidőkön belül benyújtja az EFA-bizottságnak a meghozandó intézkedések tervezetét. Az EFA-bizottság az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül – amely a 30 napot nem haladhatja meg – véleményt nyilvánít. Az EBB részt vesz a véleménycserében. Az EFA-bizottság a véleményét a belső megállapodás 8. cikkének (3) bekezdésében előírt minősített többséggel hozza meg a tagállamok szavazatai alapján, amelyek súlyozását a belső megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése határozza meg.

Az EFA-bizottság véleménynyilvánítását követően a Bizottság intézkedéseket fogad el, amelyek azonnal alkalmazandók.

Ha azonban ezek az intézkedések nem állnak összhangban az EFA-bizottság véleményével, a Bizottság haladéktalanul közli azokat a Tanáccsal. Ebben az esetben a Bizottság az intézkedések alkalmazását meghatározott időtartamra elhalasztja, amely időtartam elvben nem haladhatja meg az intézkedések közlésétől számított 30 napot, de kivételes körülmények között legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható. A Tanács ezen az időtartamon belül – ugyanolyan minősített többséggel eljárva, mint az EFA-bizottság – eltérő határozatot hozhat.

(4) A 7. cikk (4) bekezdése és a 9. cikk (4) bekezdése szerinti, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság – az EFA-bizottságnak történő előzetes benyújtásuk nélkül – intézkedéseket fogad el, amelyek azonnali hatállyal alkalmazandók, és amelyek az elfogadott vagy módosított dokumentum, cselekvési program vagy intézkedés időtartama alatt hatályban maradnak.

Elfogadásukat követően legkésőbb 14 nappal az elnök benyújtja az intézkedéseket véleménynyilvánítás céljából az EFA-bizottságnak.

Amennyiben az EFA-bizottság az cikk (3) bekezdésében említett kedvezőtlen véleményt ad ki, a Bizottság azonnal hatályaon kívül helyezi az e bekezdés első albekezdésének megfelelően elfogadott intézkedéseket.

15. cikk

Az afrikai békefenntartási mechanizmus

Az AKCS-n belüli indikatív programokban forrásokat különítenek el az afrikai békefenntartási mechanizmus számára. Ezeket a forrásokat kiegészíthetik a regionális indikatív programok. A külön eljárás – a következők szerint – alkalmazandó:

- a) az Afrikai Unió kérésére, az AKCS Nagykövetek Bizottságának jóváhagyásával a Bizottság többéves cselekvési programokat készít, amelyekben meghatározza az elérendő célokat, a lehetséges fellépések hatókörét és jellegét, valamint a végrehajtás módját; a fellépés szintjén egységes jelentéstételi formátumot kell megállapítani. Az egyes cselekvési programok melléklete meghatározza az összes lehetséges fellépéstípusra vonatkozó – az egyes fellépések jellegének, nagyságrendjének és sürgősségének megfelelő – döntéshozatali eljárásokat;
- b) a cselekvési programokat – beleértve az a) pontban említett mellékletet is – és azok bármely módosítását az előkészítő tanácsi munkacsoportok és a Politikai és Biztonsági Bizottság vitatja meg, és a belső megállapodás 8. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minősített többséggel a COREPER hagyja jóvá, majd a Bizottság fogadja el;
- c) a cselekvési programok szolgálnak – az a) pontban említett melléklet kivételével – a Bizottság és az Afrikai Unió között megkötendő finanszírozási megállapodás alapjául;

- d) a Politikai és Biztonsági Bizottságnak a finanszírozási megállapodás értelmében végrehajtandó valamennyi fellépést előzetesen jóvá kell hagynia; az érintett előkészítő tanácsi munkacsoportokat a fellépéseknek a Politikai és Biztonsági Bizottsághoz történő benyújtását megelőzően kellő időben, az a) pontban említett egyedi döntéshozatali eljárásoknak megfelelően tájékoztatni kell, illetve – a béketámogató műveletek finanszírozása esetén mindenképp – konzultálni kell velük annak biztosítása érdekében, hogy a katonai és biztonsági szempontok mellett az előirányzott intézkedések fejlesztéssel kapcsolatos szempontjait is figyelembe vegyék. A béketámogató műveletek finanszírozásának sérelme nélkül külön hangsúlyt kell helyezni a hivatalos fejlesztési támogatásként elismert tevékenységekre;
- e) a Bizottság a Tanács vagy az EFA-bizottság kérésére évente tevékenységi jelentést készít az alapok felhasználásáról a Tanács és az EFA-bizottság tájékoztatására, amely különbséget tesz a hivatalos fejlesztési támogatáshoz kapcsolódó és az ahhoz nem kapcsolódó kötelezettségvállalások és kifizetések között.

Az első többéves cselekvési program végén az Unió és tagállamai áttekintik az afrikai békefenntartási mechanizmus eredményeit és eljárásait, és megvitatják a jövőbeli finanszírozási lehetőségeket. Ezzel összefüggésben, valamint annak érdekében, hogy az afrikai békefenntartási mechanizmust biztosabb alapokra helyezték, az Unió és tagállamai megvitatják mind a – többek között az EFA-ból finanszírozott – béketámogató műveletek forrásainak a kérdését, mind pedig az afrikai vezetésű béketámogató műveleteknek nyújtott, 2020-on túli fenntartható uniós támogatás kérdését. Emellett a Bizottság legkésőbb 2018-ban elvégzi a mechanizmus értékelését.

16. cikk

A Beruházási Hitelkeret Bizottság

(1) A belső megállapodás 9. cikke által az EBB égisze alatt létrehozott Beruházási Hitelkeret Bizottság (a továbbiakban: a BH-bizottság) a tagállamok képviselőiből és a Bizottság képviselőjéből áll. A bizottság üléseire megfigyelőként meghívást kap a Tanács Főtitkársága és az Európai Külügyi Szolgálat egy-egy megfigyelője. Minden tagállam és a Bizottság egy-egy képviselőt, valamint egy kijelölt póttagot jelöl a bizottságba. A folytonosság biztosítása érdekében a BH-bizottság elnökét kétéves időtartamra a BH-bizottság maga választja a saját tagjai közül. Az EBB biztosítja a bizottság titkárságát és a támogató szolgáltatásokat. Csak a tagállamok által kijelölt BH-bizottsági tagok vagy azok helyettesei szavaznak.

A BH-bizottság eljárási szabályzatát – az EBB által a Bizottsággal folytatott konzultációt követően készített javaslat alapján – a Tanács fogadja el egyhangúlag.

A BH-bizottság minősített többséggel jár el. A szavazatokat a belső megállapodás 8. cikkében megállapítottak szerint súlyozzák.

A BH-bizottság évente legalább négyszer ülésezik. Az EBB vagy a bizottság tagjainak kérésére további ülések is összehívhatók az eljárási szabályzatban meghatározottak szerint. Emellett a BH-bizottság az eljárási szabályzatának megfelelően írásbeli eljárás útján véleményt nyilváníthat.

(2) A BH-bizottság jóváhagyja a következőket:

- a) a beruházási hitelkeret végrehajtására vonatkozó operatív iránymutatások;
- b) az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzései és az Unió fejlesztéspolitikájának általános elvei alapján a beruházási hitelkeret beruházási stratégiai és üzleti tervei, ideértve a teljesítménymutatókat is;
- c) a beruházási hitelkeret éves jelentései;
- d) a beruházási hitelkerettel kapcsolatos bármely általános szakpolitikai dokumentum, beleértve az értékelő jelentéseket is.

(3) Emellett a BH-bizottság véleményt nyilvánít az alábbiakról:

- a) az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdése és 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti kamattámogatás nyújtásáról szóló javaslatok. Ilyen esetekben a BH-bizottság az említett kamattámogatás felhasználását is véleményezi;
- b) a beruházási hitelkeretből nyújtott finanszírozásra vonatkozó javaslatok olyan projektek esetében, amelyekről a Bizottság negatív véleményt nyilvánított;

- c) a beruházási hitelkerettel kapcsolatos, a beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban meghatározott általános elveken alapuló egyéb javaslatok;
- d) az EBB eredmény mérési keretének kidolgozására irányuló javaslatok, annyiban, amennyiben ez a keret alkalmazandó az AKCS–EU partnerségi megállapodás szerinti műveletekre.

A kis értékű műveletek jóváhagyási folyamatának ésszerűsítése érdekében a BH-bizottság kedvező véleményt nyilváníthat az EBB-nek a kamattámogatások globális felosztásával (kamattámogatás, technikai segítségnyújtás) vagy globális engedélyezésével (hitelnyújtás, tőkefinanszírozás) kapcsolatos javaslatairól, amelyeket ezt követően – a BH-bizottság és/vagy a Bizottság további véleményezése nélkül – a globális felosztásban/engedélyezésben meghatározott, többek között a projektenkénti legmagasabb összegre vonatkozó kritériumoknak megfelelően az EBB oszt el az egyes projektek között.

Emellett az EBB irányító testületei időről időre kérhetik, hogy a BH-bizottság minden finanszírozási javaslatot vagy a finanszírozási javaslatok bizonyos kategóriáit véleményezze.

(4) Az EBB időben benyújt a BH-bizottságnak minden olyan kérdést, amelyet a (2) és (3) bekezdésben foglaltak szerint a BH-bizottságnak jóvá kell hagynia vagy véleményeznie kell. A bizottságnak véleményezésre benyújtott bármely javaslat esetében a beruházási hitelkeretre vonatkozó operatív iránymutatásokban meghatározott vonatkozó kritériumok és elvek szerint kell eljárni.

(5) Az EBB szorosan együttműködik a Bizottsággal, és adott esetben más adományozókkal is összehangolja a műveleteit. Így az EBB:

- a) a Bizottsággal közösen előkészíti vagy felülvizsgálja a beruházási hitelkeret (2) bekezdés a) pontjában említett operatív iránymutatásait. Az EBB felelősséggel tartozik az iránymutatásoknak való megfelelésért, és gondoskodik arról, hogy az általa támogatott projektek tiszteletben tartsák a nemzetközi szociális és környezetvédelmi előírásokat, és megfeleljenek az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseinek, az uniós fejlesztéspolitika általános elveinek, valamint az adott országra vagy régióra vonatkozó együttműködési stratégiának;
- b) a beruházási stratégiák, üzleti tervek és általános szakpolitikai dokumentumok elkészítése során kikéri a Bizottság véleményét;
- c) tájékoztatja a Bizottságot a 18. cikk (1) bekezdése szerint általa igazgatott projektekről. A projektelbírálás szakaszában kikéri a Bizottság véleményét arról, hogy a projekt koherens-e az adott ország együttműködési stratégiájával vagy a regionális együttműködési stratégiával, vagy az esettől függően a beruházási hitelkeret általános célkitűzéseivel;
- d) a (3) bekezdés a) pontjában említett globális felosztás keretébe tartozó kamattámogatások kivételével az EBB a projektelbírálás szakaszában szintén kéri a Bizottság egyetértését a BH-bizottsághoz benyújtott minden kamattámogatási javaslat tekintetében arra vonatkozóan, hogy az összhangban van-e az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdésével és 4. cikkének (2) bekezdésével, valamint a beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban meghatározott kritériumokkal.

Ha a Bizottság a javaslat benyújtásától számított három héten belül nem küld értesítést kedvezőtlen véleményéről, úgy tekintendő, hogy a javaslatról kedvező véleményt alkotott, illetve azzal egyetért. A pénzügyi projektek vagy a közszféra projektekre vonatkozó vélemények, valamint a kamattámogatásokkal való egyetértés tekintetében a Bizottság kérheti, hogy a végleges projektjavaslatot – két héttel azelőtt, hogy azt a BH-bizottságnak elküldenék – véleményezésre vagy jóváhagyásra nyújtsák be számára.

(6) Az EBB csak akkor folytathatja a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett tevékenységekkel kapcsolatos eljárást, ha a BH-bizottság azokról kedvező véleményt adott.

A BH-bizottság kedvező véleményét követően az EBB saját eljárásainak megfelelően határoz a javaslatról. Többek között úgy is határozhat, hogy nem jár el a javaslattal kapcsolatban. Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a BH-bizottságot és a Bizottságot az olyan esetekről, amelyekben úgy határozott, hogy nem jár el a javaslattal kapcsolatban.

Az EBB a saját eljárásainak megfelelően határoz a saját forrásaiból nyújtott hitelekéről és a beruházási hitelkeretből nyújtott olyan finanszírozásokról, amelyekhez nem szükséges a BH-bizottság véleménye, a beruházási hitelkeret esetében pedig a BH-bizottság által jóváhagyott operatív iránymutatásoknak és beruházási stratégiáknak megfelelően határoz.

Az EBB a BH-bizottságnak a kamattámogatás nyújtására vonatkozó javaslatról adott kedvezőtlen véleménye ellenére is folytathatja az adott hitellel kapcsolatos eljárást, de a kamattámogatás előnyei nélkül. Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a BH-bizottságot és a Bizottságot az olyan esetekről, amelyekben úgy határozott, hogy az említett módon jár el a hitellel kapcsolatban.

A beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban megállapított feltételekre figyelemmel, valamint feltéve, hogy a kérdéses hitel vagy a beruházási hitelkeretből nyújtott finanszírozás alapvető célkitűzése nem változik, az EBB úgy is határozhat, hogy módosítja a feltételeket egy olyan, a beruházási hitelkeretből nyújtott hitel vagy finanszírozás tekintetében, amelyről a (3) bekezdés értelmében a BH-bizottság kedvező véleményt adott, vagy bármely hitel esetében, amelynek kamattámogatásáról a BH-bizottság kedvező véleményt adott. Az EBB többek között úgy is határozhat, hogy legfeljebb 20 %-kal megemeli a hitel, vagy a beruházási hitelkeretből nyújtott finanszírozás összegét.

Az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdésében említett kamattámogatásos projektek esetében az ilyen emelés a kamattámogatás értékének arányos emelését is eredményezheti. Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a BH-bizottságot és a Bizottságot az olyan esetekről, amelyekben úgy határozott, hogy a fentiek szerint jár el. Amennyiben az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdésében meghatározott projektek esetében a támogatás értékének növelését igénylik, azt a BH-bizottságnak véleményeznie kell, mielőtt az EBB az ügyben eljár.

(7) Az EBB a beruházási hitelkeret finanszírozási műveleteit és a beruházási hitelkeret számláján tartott minden pénzeszközt az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseivel összhangban kezel. Többek között részt vehet olyan jogi személyek vezető és felügyeleti szerveiben, amelyekbe a beruházási hitelkeretből tőkekihelyezés történt, és a beruházási hitelkeret révén élvezett jogokat az operatív iránymutatásokkal összhangban korlátozhatja, felmondhatja és módosíthatja.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Harmadik ország vagy régió részvétele

Az uniós támogatások koherenciájának és hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottság úgy határozhat, hogy a belső megállapodás 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett forrásokból támogathatók legyenek nem AKCS fejlődő országok és olyan AKCS taggal rendelkező regionális integrációs szervek, amelyek az uniós külső tevékenységeinek más finanszírozási eszközeiből támogatható regionális együttműködést és integrációt mozdítják elő, ha az érintett projekt vagy program regionális vagy határokon átnyúló jellegű, és összhangban áll az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 6. cikkével. A 2013/755/EU határozat ⁽¹⁾ alapján támogatható tengerentúli országok és területek (TOT) és az Unió legkülső régiói is részt vehetnek a regionális együttműködési projekteken vagy programokban; az e területek és legkülső régiók részvételét lehetővé tevő finanszírozás a belső megállapodás 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett forrásokon felül értendő. Figyelembe kell venni a tagállamok, az Unió legkülső régiói, a TOT-ok és az AKCS-államok közötti megerősített együttműködést, és megfelelő esetben koordinációs mechanizmusokat kell kialakítani. Erre a finanszírozásra és a 215/2008/EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ említett finanszírozási típusokra vonatkozó rendelkezések szerepelhetnek a stratégiai dokumentumokban és többéves indikatív programokban, valamint az e rendelet 9. cikkében említett cselekvési programokban és intézkedésekben.

18. cikk

Nyomon követés, jelentéstétel és az EFA-támogatások értékelése

(1) A Bizottság és az EBB rendszeresen nyomon követi tevékenységeit és a finanszírozott intézkedéseket, valamint áttekinti a várt eredmények elérése felé tett előrehaladást. A Bizottság ágazati politikáinak és tevékenységeinek hatásáról és hatékonyságáról, valamint a programozás hatékonyságáról is értékelést fog végezni, adott esetben független külső értékelések útján. A Tanács független külső értékelésekre vonatkozó javaslatait kellőképpen figyelembe veszi. Az értékeléseknek az OECD/DAC bevált gyakorlatra vonatkozó elvein kell alapulniuk, annak megerősítése céljával, hogy teljesültek-e a konkrét célkitűzések – a nemek közti egyenlőség kérdéseit is figyelembe véve –, emellett ajánlásokat kell megfogalmazniuk, valamint a tanulságok levonását megkönnyítő bizonyítékokkal kell szolgálniuk a későbbi műveletek javítása érdekében. Az említett értékeléseket előre meghatározott, egyértelmű, átlátható és – adott esetben – országspecifikus és mérhető mutatók alapján kell elvégezni.

⁽¹⁾ A Tanács 2013. november 25-i 2013/755/EU határozata az Európai Unió és a tengerentúli országok és területek társulásáról (tengerentúli társulási határozat) (HL L 344., 2013.12.19., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2008. február 18-i 215/2008/EK rendelete a 10. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról (HL L 78., 2008.3.19., 1. o.).

Az EBB rendszeresen tájékoztatja a Bizottságot és a tagállamokat az EFA-forrásokból finanszírozott, az EBB által kezelt projektek megvalósításáról, a beruházási hitelkeretre vonatkozó operatív iránymutatásokban megállapított eljárást követve.

(2) A Bizottság értékelő jelentéseit a szolgálatok által a főbb ajánlásokra adott válaszokkal együtt az EFA-bizottságon keresztül megküldi a tagállamoknak, valamint tájékoztatásul az EBB-nek. A bizottság keretében minden értékelés – ideértve az ajánlásokat és az azokat követő intézkedéseket is – megvitatható, amennyiben azt valamely tagállam kérelmezi. Ilyen esetben a Bizottság egy év múlva ismét jelentést tesz az EFA-bizottságnak az elfogadott követő intézkedések végrehajtásáról. Az eredményeket a programtervezés és a forráselosztás során figyelembe kell venni.

(3) A Bizottság megfelelő mértékben bevon minden érintettet az e rendelet alapján nyújtott uniós támogatások értékelési szakaszába, és adott esetben a tagállamokkal, más adományozókkal és a fejlesztési partnerekkel való együttes értékelések elvégzésére törekedhet.

(4) A Bizottság megvizsgálja az EFA végrehajtásában elért előrelépést – ideértve a többéves indikatív programok végrehajtását is –, és erről 2016-tól kezdve éves jelentést nyújt be a Tanácsnak. A jelentés elemzést tartalmaz a legfontosabb eredményekről és hozadékokról, és – amennyiben lehetséges – arról, hogy az uniós pénzügyi támogatás milyen mértékben járult hozzá a hatások eléréséhez. E célból eredménykeretet kell létrehozni. E jelentést az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának is meg kell küldeni.

(5) Az éves jelentés az előző év vonatkozásában tájékoztatást nyújt a finanszírozott intézkedésekről, a nyomonkövetési és értékelő tevékenységek eredményeiről, az érintett fejlesztési partnerek közreműködéséről, valamint a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok végrehajtásáról is, országokra, régiókra és együttműködési ágazatokra lebontva. A jelentés emellett – többek között az ellenőrzési rendszerek adataira támaszkodó – minőségi elemzést ad az eredetileg előirányzott és az ahhoz képest elért eredményekről, valamint a levont tanulságok alapján hozott követő intézkedésekről.

(6) A jelentés – amennyire csak lehetséges – az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseinek elérésében betöltött szerepét jelző konkrét és mérhető mutatókat használ. Tükrözi a legfontosabb levont tanulságokat és az előző évi értékelés ajánlásainak nyomon követését. A jelentésben értékelni kell – amennyiben lehetséges és indokolt – a támogatás hatékonysága elveinek betartását, az innovatív pénzügyi eszközök tekintetében is.

(7) Az Unió és tagállamai legkésőbb 2018 végéig teljesítményértékelést végeznek, amelynek során felméri a kötelezettségvállalások és kifizetések végrehajtása mértékét, valamint a nyújtott segélyek eredményeit és hatásait; az értékeléshez a forrásfelhasználás hatékonyságát és az EFA eredményességét mérő teljesítmény-, eredmény- és hatásmutatókat használják fel. Az értékelés arra is kitér, hogy a finanszírozott intézkedések milyen mértékben járultak hozzá az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseinek az eléréséhez és a Változtatási programban meghatározott uniós prioritások megvalósításához. A teljesítményértékelést a Bizottság javaslata alapján végzik el.

(8) Az EBB tájékoztatja a BH-bizottságot a beruházási hitelkeret célkitűzéseinek elérése tekintetében elért eredményekről. Az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 6b. cikkének megfelelően a beruházási hitelkeret általános eredményei tekintetében az EFA végrehajtásának félidejénél és végén közös felülvizsgálatot kell végezni. A félideős felülvizsgálatot az EBB-vel együttműködésben független külső szakértő végzi, és az eredményeket a BH-bizottság rendelkezésére bocsátja.

19. cikk

Éghajlat-politikai és biodiverzitási kiadások

Az éghajlat-politikához és a biodiverzitáshoz kapcsolódó összes kiadás éves becslését az elfogadott indikatív programozási dokumentumok alapján végzik el. Az EFA keretében kiosztott finanszírozást az OECD módszertanán (a riói mutatókon) alapuló nyomonkövetési rendszerrel kell vizsgálni, az ennél pontosabb módszerek használatának kizárása nélkül – amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak –, amelyet integrálnak az uniós programok teljesítménymenedzsmentjének meglévő módszereibe, hogy számszerűsíteni lehessen az éghajlat-politikával és biodiverzitással kapcsolatos kiadásokat a 9. cikkben említett cselekvési programok, egyedi és különleges intézkedések szintjén, és rögzíteni lehessen ezeket az értékelésekben és az éves jelentésekben.

20. cikk

Európai Külügyi Szolgálat

E rendelet a 2010/427/EU tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban alkalmazandó.”

⁽¹⁾ A Tanács 2010. július 26-i 2010/427/EU határozata az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

A TANÁCS 567/2014/EU RENDELETE**(2014. május 26.)**

a 10. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról szóló 215/2008/EK rendeletnek a 10. Európai Fejlesztési Alap és a 11. Európai Fejlesztési Alap közötti, a 11. Európai Fejlesztési Alapra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig tartó átmeneti időszak alkalmazása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodásra ⁽¹⁾, amint azt legutóbb módosították (a továbbiakban: az AKCS–EU partnerségi megállapodás),

tekintettel a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői között az AKCS–EU partnerségi megállapodással összhangban a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodásra ⁽²⁾ (a továbbiakban: a 10. EFA belső megállapodás) és különösen annak 10. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel a Számvevőszék véleményére,

tekintettel az Európai Beruházási Bank véleményére,

mivel:

- (1) A 2013/759/EU tanácsi határozat ⁽³⁾ az Európai Fejlesztési Alap (EFA) igazgatására vonatkozó átmeneti intézkedéseket (a továbbiakban: az áthidaló eszköz) hozott létre annak biztosítása érdekében, hogy 2014. január 1-jétől a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig rendelkezésre álljanak a források az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) államokkal, valamint a tengerentúli országokkal és területekkel (TOT-ok) való együttműködéshez, továbbá a támogatási kiadásokhoz.
- (2) Az áthidaló eszköznek a Bizottság általi, a 10. és a 11. EFA közötti, a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás és a 11. EFA végrehajtási rendelet hatálybalépéséig tartó átmeneti időszakban történő operatív és pénzügyi igazgatása tekintetében módosítani kell a 215/2008/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾.
- (3) Helyénvaló ugyanígy módosítani az Európai Beruházási Bank által végrehajtott beruházási hitelkeret operatív és pénzügyi igazgatásának végrehajtási szabályait ezen átmeneti időszak alatt és a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépéséig.
- (4) A 215/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 10. és a 11. EFA közötti átmeneti időszakban a 215/2008/EK rendelet 1–159. cikkének helyébe az e rendelet mellékletében szereplő cikkek lépnek.

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o. A Luxemburgban 2005. június 25-én (HL L 287., 2005.10.28., 4. o.) és az Ouagadougouban 2010. június 22-én (HL L 287., 2010.11.4., 3. o.) aláírt megállapodások által módosított megállapodás.

⁽²⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

⁽³⁾ A Tanács 2013. december 12-i 2013/759/EU határozata az EFA tekintetében a 2014. január 1-je és a 11. Európai Fejlesztési Alap hatálybalépése közötti átmeneti igazgatási intézkedésekről (HL L 335., 2013.12.14., 48. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2008. február 18-i 215/2008/EK rendelete a 10. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról (HL L 78., 2008.3.19., 1. o.).

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a 11. EFA végrehajtási rendelet hatálybalépésének időpontjáig alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

Ch. VASILAKOS

MELLÉKLET

„ELSŐ RÉSZ

FŐBB RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

Tárgy, hatály és általános rendelkezések

1. cikk

Hatály

E rendelet megállapítja az Európai Fejlesztési Alap (EFA) forrásaival kapcsolatos pénzügyi feladatok végrehajtására, valamint az EFA beszámolóinak bemutatására és ellenőrzésére vonatkozó szabályokat.

2. cikk

A 966/2012/EU, Euratom rendelettel való kapcsolat

(1) Eltérő külön rendelkezések hiányában úgy kell tekinteni, hogy ennek a rendeletnek a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ rendelkezéseire való közvetlen hivatkozásai az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ megfelelő rendelkezéseire való hivatkozásokat is magukban foglalják.

(2) Ennek a rendeletnek a 966/2012/EU, Euratom rendelet alkalmazandó rendelkezéseire való hivatkozásait úgy kell tekinteni, hogy azok nem foglalják magukban az EFA szempontjából nem releváns eljárási rendelkezéseket, különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására irányuló felhatalmazást illető rendelkezéseket.

(3) A 966/2012/EU, Euratom rendeletben vagy az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben szereplő belső hivatkozások az említett rendelkezéseket nem teszik közvetve alkalmazandóvá az EFA tekintetében.

(4) Az e rendeletben szereplő fogalmak jelentése megegyezik e fogalmaknak a 966/2012/EU, Euratom rendeletben szereplő jelentésével, kivéve az ez utóbbi rendelet 2. cikke a)–e) pontjában említett fogalommeghatározásokat.

Ugyanakkor az alábbi, a 966/2012/EU, Euratom rendeletben szereplő fogalmak meghatározása e rendelet alkalmazásában a következő:

- a) »kötségvetés« vagy »kötségvetési«: az EFA;
- b) »kötségvetési kötelezettségvállalás«: pénzügyi kötelezettségvállalás;
- c) »intézmény«: a Bizottság;
- d) »előirányzatok« vagy »operatív előirányzatok«: az EFA forrásai;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól (HL L 362., 2012.12.31., 1. o.).

- e) »kötségvetési sor« vagy »tétel a költségvetésben«: allokáció;
- f) »alap-jogiaktus«: a szövegkörnyezettől függően a 10. EFA belső megállapodás, a 2013/755/EU tanácsi határozat ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a tengerentúli társulási határozat) vagy a 617/2007/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ (a továbbiakban: a végrehajtási rendelet);
- g) »harmadik ország«: az EFA földrajzi hatálya alá tartozó kedvezményezett ország vagy terület.

(5) E rendelet értelmezésének célja a 966/2012/EU, Euratom rendelettel való összhang megőrzése, kivéve, ha az ilyen értelmezés összeegyeztethetetlen lenne az EFA-nak az AKCS-EU partnerségi megállapodás, a 10. EFA belső megállapodás, a tengerentúli társulási határozat vagy a végrehajtási rendelet szerinti sajátosságaival.

3. cikk

Időtartamok, időpontok és határidők

Eltérő rendelkezés hiányában az e rendeletben megállapított határidőkre az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽³⁾ vonatkozik.

4. cikk

A személyes adatok védelme

E rendelet nem sérti sem a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, sem a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ előírásait.

A személyes adatok ellenőrzési célokból történő átadásával kapcsolatos információkat illetően az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 29. cikke alkalmazandó.

II. CÍM

Pénzügyi alapelvek

5. cikk

Pénzügyi alapelvek

Az EFA forrásait a következő alapelveknek megfelelően kell végrehajtani:

- a) az egységesség és a teljesség elve;
- b) az elszámolási egység elve;
- c) a globális fedezet elve;
- d) az egyediség elve;
- e) a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elve;
- f) az átláthatóság elve.

A pénzügyi év január 1-jétől december 31-ig tart.

⁽¹⁾ A Tanács 2013. november 25-i 2013/755/EU határozata az Európai Unió és a tengerentúli országok és területek társulásáról (tengerentúli társulási határozat) (HL L 344., 2013.12.19., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2007. május 14-i 617/2007/EK rendelete az AKCS-EK partnerségi megállapodás alapján létrehozott 10. Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról (HL L 152., 2007.6.13., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom rendelete az időtartamokra, időpontokra és határidőkre alkalmazandó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

*6. cikk***Az egységesség és a teljesség elve**

Bevétel nem szedhető be és kiadás nem teljesíthető mindaddig, amíg azt az EFA-ra nem könyvelték le.

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 8. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 8. cikke (4) bekezdésének első albekezdése alkalmazandó.

*7. cikk***Az elszámolási egység elve**

Az euro használatára a 966/2012/EU, Euratom rendelet 19. cikke értelemszerűen alkalmazandó.

*8. cikk***A globális fedezet elve**

E rendelet 9. cikkének sérelme nélkül, a bevételek összegének fedeznie kell a kifizetések becsült összegét.

Minden bevételt és kiadást teljes egészében, egymással szembeni kiigazítás nélkül kell feltüntetni, a levonások és árfolyam-kiigazítások szabályait illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 23. cikkének sérelme nélkül, amely alkalmazandó.

Az e rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett bevétel azonban automatikusan csökkenti azokat a kifizetéseket, amelyekre az ilyen bevételekhez vezető kötelezettségvállalás terhére került sor.

Az Unió az EFA keretében nem vehet fel kölcsönt.

*9. cikk***Címzett bevételek**

- (1) A címzett bevételeket meghatározott kiadási tételek finanszírozására kell felhasználni.
- (2) A címzett bevételek közé az alábbiak tartoznak:
 - a) a tagállamok és harmadik országok, azok állami hatóságai, szervezetei vagy természetes személyek, továbbá nemzetközi szervezetek azon pénzügyi hozzájárulásai, amelyeket az Unió által finanszírozott és nevében a végrehajtási rendelet 10. cikkének megfelelően a Bizottság vagy az Európai Beruházási Bank (EBB) által kezelt bizonyos külső támogatási projektekhez vagy programokhoz nyújtanak;
 - b) meghatározott rendeltetésű bevételek, úgymint alapítványoktól, támogatásokból, ajándékokból és hagyatékokból származó jövedelem;
 - c) a jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetéséből származó bevételek;
 - d) előfinanszírozási kifizetések után járó kamatból származó bevételek, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére is figyelemmel;
 - e) pénzügyi eszközökből eredő visszafizetések és bevételek a 966/2012/EU, Euratom rendelet 140. cikkének (6) bekezdése értelmében;
 - f) későbbi adó-visszatérítésekkel keletkező bevétel a 966/2012/EU, Euratom rendelet 23. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett címzett bevételek az adományozó által meghatározott kiadási tételeket finanszírozzák, feltéve, hogy azokat a Bizottság elfogadja.

A (2) bekezdés e) és f) pontjában említett címzett bevételek az ahhoz hasonló kiadási tételeket finanszírozzák, mint amelyekből a címzett bevétel keletkezett.

(4) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 184. cikkének (3) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

(5) A 966/2012/EU, Euratom rendelet adományokról szóló 22. cikkének (1) és (2) bekezdése alkalmazandó az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett címzett bevételekre. A 966/2012/EU, Euratom rendelet 22. cikkének (2) bekezdésére tekintettel adomány elfogadásához a Tanács engedélye szükséges.

(6) Az EFA címzett bevételnek minősülő forrásait e bevételnek a Bizottsághoz való beérkezésekor automatikusan rendelkezésre kell bocsátani. Ugyanakkor – adott esetben a tagállamokkal kötött megállapodás értelmében euróban – meg kell becsülni a követelések összegét ahhoz, hogy a (2) bekezdés a) pontjában említett címzett bevétel esetében rendelkezésre lehessen bocsátani az EFA forrásait; a kifizetéseket csak az ilyen bevétel tényleges beérkezését követően lehet teljesíteni.

10. cikk

Az egyediség elve

Az EFA forrásai az AKCS-államok vagy a TOT-ok tekintetében konkrét célokra és az együttműködés fő eszközeivel összhangban előírt források.

Az AKCS-államokra vonatkozóan ezen eszközöket a AKCS-EU partnerségi megállapodásban szereplő pénzügyi jegyzőkönyv rögzíti. A források célhoz kötésekor is (indikatív allokációk) a 10. EFA belső megállapodás és a végrehajtási rendelet rendelkezéseit kell alapul venni, valamint figyelembe kell venni a 10. EFA belső megállapodás 6. cikke értelmében a programozáshoz és a végrehajtáshoz kapcsolódó támogatási kiadásokra tartalékolt forrásokat is.

A TOT-ok vonatkozásában ezen eszközöket a tengerentúli társulási határozat negyedik része és II. melléklete rögzíti. A források célhoz kötése során figyelembe kell venni az említett melléklet 3. cikke (3) bekezdésében említett, el nem különített tartalékokat és az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében tanulmányokra vagy technikai segítségnyújtási intézkedésekre szánt forrásokat is.

11. cikk

A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elve

(1) A gazdaságosság, hatékonyság és eredményesség elvét illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 30. cikkének (1) és (2) bekezdése alkalmazandó. E cikk (3) bekezdése a) pontjának sérelme nélkül, az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 18. cikke nem alkalmazandó.

(2) Konkrét, mérhető, teljesíthető, releváns és időhöz kötött célokat kell megszabni. E célkitűzések megvalósítását teljesítménymutatókkal kell ellenőrizni.

(3) A döntéshozatal javítása, különösen az e rendelet 21. cikkében említett tagállami hozzájárulások meghatározása és annak indokolása érdekében a következő értékelésekre van szükség:

a) az EFA forrásainak felhasználását az elvégzendő művelet előzetes értékelésének kell megelőznie, amely kiterjed az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében felsorolt elemekre;

b) a műveletet utólagos értékelésnek kell alávetni, hogy bizonyosságot lehessen szerezni arról, hogy a tervezett eredmények indokolják az alkalmazott eszközöket.

(4) Az e rendelet VIII. címében szereplő finanszírozási típusokat és az e rendelet 17. cikkében szereplő végrehajtási módokat annak alapján kell kiválasztani, hogy mennyire képesek megvalósítani a tevékenységek konkrét célkitűzéseit, és eredményeket felmutatni, különös figyelemmel az ellenőrzések költségeire, az adminisztratív terhekre és a szabályok be nem tartásának várható kockázataira. Vissza nem térítendő támogatások esetében ennek részét képezi az egyösszegű átalányok, átalánydíjak és egységköltségek alkalmazásának a mérlegelése.

12. cikk

Belső kontroll

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 32. cikke alkalmazandó.

13. cikk

Az átláthatóság elve

- (1) Az EFA végrehajtása, valamint a beszámolók összeállítása az átláthatóság elvével összhangban történik.
- (2) A 10. EFA belső megállapodás 7. cikke szerinti, a kötelezettségvállalásokra, kifizetésekre és az esedékes hozzájárulások éves összegére vonatkozó éves kimutatást közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (3) E rendelet 4. cikkének sérelme nélkül, a végső kedvezményezettekre vonatkozó és egyéb információk közzétételét illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 35. cikke (2) bekezdésének első albekezdése és 35. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó. Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 21. cikke (2) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a »földrajzi hely« fogalom adott esetben a NUTS 2 szintű régióknak felel meg, amennyiben a végső kedvezményezett természetes személy.
- (4) Az EFA keretében finanszírozott tevékenységek végrehajthatók párhuzamos vagy közös társfinanszírozással.

Párhuzamos társfinanszírozás esetén a tevékenységet több, egyértelműen azonosítható részre kell bontani, amelyeket a társfinanszírozást nyújtó partnerek egyenként finanszíroznak oly módon, hogy a finanszírozás végfelhasználása mindig azonosítható legyen.

Közös társfinanszírozás esetén a tevékenység teljes költségét fel kell osztani a társfinanszírozást nyújtó partnerek között, és a forrásokat úgy kell összevonni, hogy a finanszírozás forrása a tevékenység részeként végzett feladatok egyike esetében sem azonosítható. Ilyen esetekben a vissza nem térítendő támogatási és a közbeszerzési szerződések – a 966/2012/EU, Euratom rendelet 35. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, valamint a 35. cikkének (3) bekezdése által előírt – utólagos közzétételének összhangban kell állnia a megbízott szervezet esetleges szabályaival.

(5) A Bizottság pénzügyi segítségnyújtás esetén adott esetben minden szükséges intézkedést megtesz az uniós pénzügyi támogatás láthatóságának biztosítása érdekében. Ez magában foglalja az uniós források végső kedvezményezettjeinek láthatóságára vonatkozó követelményeket megállapító intézkedéseket, a kellően indokolt esetek kivételével. A végső kedvezményezettek e követelményeknek való megfelelésének monitoringjáért a Bizottság felel.

III. CÍM

Az EFA forrásai és végrehajtás

14. cikk

Az EFA forrásainak eredete

Az EFA forrásai a 2013/759/EU határozat 1. cikkében említett felső összeghatárból és az e rendelet 9. cikkében említett egyéb címzett bevételekből tevődnek össze.

Az EBB által kezelt EFA-forrásokba beletartoznak a feltöltődő alapként kezelt beruházási hitelkeret forrásai is.

15. cikk

Az EFA szerkezete

Az EFA bevételeit és kiadásait típusuk vagy célzott felhasználásuk szerint kell besorolni.

16. cikk

Az EFA végrehajtása a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban

(1) A Bizottság vállalja az AKCS–EU partnerségi megállapodás 57. cikkében és a tengerentúli társulási határozatban meghatározott, az Unióra háruló feladatok ellátását. Ennek érdekében az EFA bevételeit és kiadásait e rendelet e részének és harmadik részének rendelkezéseivel összhangban, saját felelősségére és az EFA forrásainak határain belül hajtja végre.

(2) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal annak érdekében, hogy az EFA forrásait a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel.

17. cikk

A végrehajtás módjai

(1) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 56. és 57. cikke alkalmazandó.

(2) Az e cikk (3)–(5) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel, a 966/2012/EU, Euratom rendelet első része IV. címének 2. fejezetében, valamint 188. és 193. cikkében szereplő végrehajtási módokra vonatkozó szabályok alkalmazandók. A tagállamokkal megosztott irányítást illetően az említett rendelet 58. cikke (1) bekezdésének b) pontja és az 59. cikke azonban nem alkalmazandó.

(3) A megbízott szervezetek kötelesek biztosítani az Unió külpolitikájával való összhangot, és a Bizottságra alkalmazandó feltételekkel egyenértékű feltételek mellett megbízhatnak más szervezeteket költségvetés-végrehajtási feladatokkal. A 966/2012/EU, Euratom rendelet 60. cikkének (5) bekezdése szerinti kötelezettségeiket évente teljesítik. Az ellenőri véleményt a jelentéstől és a vezetői nyilatkozattól számított egy hónapon belül kell benyújtani, hogy figyelembe lehessen venni azokat a Bizottság megbízhatósági nyilatkozatában.

A Bizottság által megbízott, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 58. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett nemzetközi szervezetek és az említett rendelet 58. cikke (1) bekezdése c) pontjának v. és vi. alpontjában említett tagállami szervek is – a Bizottságra alkalmazandó feltételekkel egyenértékű feltételek mellett – átruházhatják a költségvetés-végrehajtási feladatokat olyan nonprofit szervezetekre, amelyek rendelkeznek a megfelelő operatív és pénzügyi kapacitással.

Az AKCS-államok és a TOT-ok költségvetés-végrehajtási feladatokat bízhatnak saját szolgálataikra, és szolgáltatási szerződés alapján a magánjog alá tartozó szervekre. E szerveket nyílt, átlátható, arányos és megkülönböztetéstől mentes eljárás keretében kell kiválasztani, az összeférhetetlenség kizárásával. A szolgáltatási szerződés feltételeit a finanszírozási megállapodásban kell rögzíteni.

(4) Amennyiben az EFA-t közvetett irányítással az AKCS-államok vagy a TOT-ok hajtják végre, az ajánlatkérői minőségben eljáró AKCS-államok vagy TOT-ok felelősségének sérelme nélkül a Bizottság:

- a) adott esetben a 966/2012/EU, Euratom rendelet 80. cikke szerint visszafizeteti a végső kedvezményezettekkel az esedékes összegeket, többek között a Szerződés 299. cikkében megállapítottakkal megegyező feltételek mellett végrehajtható határozat útján;
- b) ha a körülmények indokolják, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 109. cikkében megállapítottakkal megegyező feltételek mellett közgazgatási és/vagy pénzügyi szankciókat róhat ki.

Ennek érdekében a finanszírozási megállapodásnak rendelkezéseket kell tartalmaznia a Bizottság és az AKCS-állam, illetve a TOT közötti együttműködésre vonatkozóan.

(5) Az Unió nemzetközi, regionális vagy nemzeti pénzalapokhoz, például az EBB, a tagállamok vagy a partnerországok és -régiók vagy nemzetközi szervezetek által – több adományozótól származó közös finanszírozás vonzása céljából – létrehozott vagy kezelt pénzalapokhoz, vagy az egy vagy több adományozó által projektek közös végrehajtása céljából létrehozott pénzalapokhoz való hozzájárulás útján is biztosít pénzügyi támogatást.

Adott esetben elő kell mozdítani az uniós pénzügyi intézményeknek a más szervezetek által létrehozott pénzügyi eszközökhöz való kölcsönös hozzáférését.

IV. CÍM

Pénzügyi szereplők

18. cikk

A pénzügyi szereplőkre és felelősségükre vonatkozó általános rendelkezések

- (1) A Bizottság minden pénzügyi szereplő számára biztosítja a feladatai ellátásához szükséges forrásokat, valamint a feladatait, jogait és kötelezettségeit részletesen leíró szabályzatot.
- (2) A feladatok elkülönítésére a 966/2012/EU, Euratom rendelet 64. cikke alkalmazandó.
- (3) A pénzügyi szereplők felelősségét illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet első része IV. címének IV. fejezete értelemszerűen alkalmazandó.

19. cikk

Az engedélyezésre jogosult tisztviselő

- (1) Az engedélyezésre jogosult tisztviselőt, jogköreit és feladatait, valamint az uniós küldöttségvezetők jogköreit és feladatait illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 65., 66. és 67. cikke alkalmazandó.

A 966/2012/EU, Euratom 66. cikkének (9) bekezdésében említett éves tevékenységi jelentés mellékletében szerepeltetni kell az adott pénzügyi évet érintő kötelezettségvállalásoknak, célhoz kötött pénzeszközöknek és teljesített kifizetéseknek allokációk, országok, területek, régiók, illetve alrégiók szerint csoportosított összegeit és azoknak az érintett EFA elindítása óta göngyölített végösszegeit tartalmazó táblázatot.

- (2) Amennyiben a Bizottság illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselője tudomást szerez az EFA forrásainak kezelésére vonatkozó eljárások végrehajtása során előforduló problémákról, az engedélyezésre jogosult nemzeti, regionális, AKCS-n belüli vagy területi tisztviselővel együtt felveszi a kapcsolatot az illetékes személyekkel, és megtesz minden szükséges lépést a problémák orvoslására. Amennyiben az engedélyezésre jogosult nemzeti, regionális, AKCS-n belüli vagy területi tisztviselő nem tesz eleget az AKCS-EU partnerségi megállapodás vagy a tengerentúli társulási határozat értelmében ráruházott feladatoknak vagy képtelen ellátni ezeket, a Bizottság illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselője ideiglenesen átveheti az előbbi helyét és eljárhat annak nevében vagy képviselőként; ebben az esetben a Bizottság az adott AKCS-állam vagy TOT számára elkülönített források terhére igényt tarthat az adminisztratív többletfeladatokkal kapcsolatos költségek megtérítésére.

20. cikk

A számvitelért felelős tisztviselő

- (1) Az EFA számvitelért felelős tisztviselőjeként a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője jár el.
- (2) A számvitelért felelős tisztviselő jogkörét és feladatait, valamint a számvitelért felelős tisztviselő által átruházható jogköröket illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 68. cikke – annak (1) bekezdése második albekezdésének kivételével –, továbbá 69. cikke alkalmazandó. Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 54. cikke és 57. cikkének (3) bekezdése, valamint az 58. cikke (5) bekezdésének második albekezdése és 58. cikkének (6) bekezdése nem alkalmazandó.

V. CÍM

Bevételi műveletek

21. cikk

Az éves hozzájárulás és annak részletei

(1) A 10. EFA belső megállapodás 7. cikkével összhangban az $n+2$. évre szóló hozzájárulás éves összegének felső határértékét és az $n+1$. évre szóló hozzájárulás éves összegét, valamint annak három részletben történő kifizetését az e cikk (2)–(7) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

Az egyes tagállamok által fizetendő részleteket úgy kell meghatározni, hogy arányosak legyenek az adott tagállamnak az EFA-hoz nyújtott, a 10. EFA belső megállapodás 1. cikke (2) bekezdésében rögzített hozzájárulásával.

(2) A Bizottság az n . év október 15-ig javaslatot nyújt be, amely a következőket határozza meg:

- a) az $n+2$. évre szóló hozzájárulás éves összegének felső határértéke,
- b) az $n+1$. évre szóló hozzájárulás éves összege,
- c) az $n+1$. évre szóló hozzájárulás első részletének összege,
- d) statisztikai módszerek alapján elkészített indikatív, nem kötelező erejű előrejelzés az $n+3$. és $n+4$. évi hozzájárulások várható éves összegeiről.

A Tanács az n . év november 15-ig határoz e javaslatról.

A tagállamok az $n+1$. évre vonatkozó hozzájárulás első részletét legkésőbb az $n+1$. év január 21-ig fizetik be.

(3) A Bizottság az $n+1$. év június 15-ig javaslatot nyújt be, amely az alábbiakat határozza meg:

- a) az $n+1$. évre szóló hozzájárulás második részletének összege,
- b) az $n+1$. évre szóló hozzájárulásnak a tényleges igények alapján – a 10. EFA belső megállapodás 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – módosított éves összege, amennyiben az éves összeg eltér a tényleges igényektől.

A Tanács legkésőbb 21 naptári nappal a bizottsági javaslat előterjesztését követően határoz a javaslatról.

A tagállamok a második részletet legkésőbb a tanácsi határozat elfogadásától számított 21 naptári napon belül fizetik be.

(4) Az $n+1$. év június 15-ig a Bizottság – figyelembe véve az EBB-nek a beruházási hitelkeret irányításával és működéssel, többek között az EBB által végrehajtott kamattámogatással kapcsolatos előrejelzéseit – összeállítja és megküldi a Tanácsnak a kötelezettségvállalásokról, a kifizetésekről, továbbá az n . évben lehívott, valamint az $n+1$. és $n+2$. évben lehívandó esedékes hozzájárulások éves összegéről szóló kimutatást. A Bizottság megállapítja a tagállami hozzájárulások éves összegét valamint az EFA által még kifizetendő összeget, külön feltüntetve az EBB és a Bizottság által kezelt összegeket. Az $n+1$. és $n+2$. évre vonatkozó összegeket a források javasolt összegének hatékony biztosítását szem előtt tartva kell megállapítani, ugyanakkor törekedni kell az egyes évek közötti jelentős eltérések kiküszöbölésére és a jelentős mértékű év végi maradványösszegek elkerülésére.

(5) A Bizottság az $n+1$. év október 10-ig javaslatot nyújt be, amely az alábbiakat határozza meg:

- a) az $n+1$. évre szóló hozzájárulás harmadik részletének összege,
- b) az $n+1$. évre szóló hozzájárulásnak a tényleges igények alapján – a 10. EFA belső megállapodás 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – módosított éves összege, amennyiben az éves összeg eltér a tényleges igényektől.

A Tanács legkésőbb 21 naptári nappal a bizottsági javaslat előterjesztését követően határoz a javaslatról.

A tagállamok a harmadik részletet legkésőbb a tanácsi határozat elfogadásától számított 21 naptári napon belül fizetik be.

(6) Az egy adott évre vonatkozó részletek összege nem haladhatja meg az arra az évre meghatározott hozzájárulás éves összegét. A hozzájárulás éves összege nem haladhatja meg az arra az évre meghatározott felső összeghatárt. A felső összeghatárt kizárólag a 10. EFA belső megállapodás 7. cikkének (4) pontja szerint lehet megemelni. A felső összeghatár lehetséges megemelését bele kell foglalni az e cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett javaslatokba.

(7) Az $n+2$. évre szóló tagállami hozzájárulások éves összegének felső határértékével, az $n+1$. évre szóló hozzájárulás éves összegével és a hozzájárulások részleteivel kapcsolatban meg kell határozni a következőket:

a) a Bizottság által kezelt összeg; és

b) az EBB által kezelt összeg, ideértve az általa kezelt kamattámogatásokat is.

22. cikk

A részletek befizetése

(1) A hozzájárulások lehívása során először a korábbi Európai Fejlesztési Alapokra megállapított összegeket kell felhasználni egymás után.

(2) A tagállamok hozzájárulásait euróban kell meghatározni és befizetni.

(3) A 21. cikk (7) bekezdésének a) pontjában említett hozzájárulást az egyes tagállamok az »Európai Bizottság – Európai Fejlesztési Alap« megjelölésű, az adott tagállam központi bankjában vagy az általa kijelölt pénzügyi intézménynél nyitott elkülönített számlán írják jóvá. Az ilyen hozzájárulások összege mindaddig ezen az elkülönített számlán marad, amíg teljesíteni nem kell a kifizetéseket. A Bizottság arra törekszik, hogy az elkülönített számlákról oly módon emelje le a kifizetendő összegeket, hogy a számlákon kezelt pénzeszközök megoszlása továbbra is megfelelően a 10. EFA belső megállapodás 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti hozzájárulási kulcsnak.

Az e rendelet 21. cikke (7) bekezdésének b) pontjában említett hozzájárulást az egyes tagállamok az 53. cikk (1) bekezdésével összhangban írják jóvá.

23. cikk

Be nem fizetett hozzájárulási összegek utáni kamat

(1) A 21. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében megállapított határidők lejártakor az érintett tagállam köteles kamatot fizetni a következő feltételeknek megfelelően:

a) a kamatláb mértéke az Európai Központi Bank által az irányadó refinanszírozási műveletek esetében alkalmazott, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett kamatlábnál két százalékponttal magasabb. A késedelem minden egyes hónapjára a kamatláb további negyed százalékponttal emelkedik;

b) a kamatot a fizetési határidő lejártát követő naptári naptól a kifizetés napjáig tartó időszakra kell megfizetni.

(2) A 21. cikk (7) bekezdésének a) pontjában említett hozzájárulás tekintetében a kamatot a 10. EFA belső megállapodás 1. cikkének (6) bekezdésében említett számlák egyikén kell jóváírni.

A 21. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett hozzájárulás tekintetében a kamatot az 53. cikk (1) bekezdésével összhangban a beruházási hitelkeret számláján kell jóváírni.

24. cikk

A be nem fizetett hozzájárulások lehívása

Az AKCS–EU partnerségi megállapodáshoz csatolt pénzügyi jegyzőkönyv lejárta követően a hozzájárulásoknak azt a részét, amelyet a tagállamoknak e rendelet 21. cikkével összhangban továbbra is be kell fizetniük, a Bizottság és az EBB az e rendeletben megállapított feltételekkel összhangban szükség esetén lehívhatja.

25. cikk

Egyéb bevételi műveletek

(1) A követelések összegére vonatkozó becslést, a követelések összegének megállapítását, a visszafizetetés engedélyezését és szabályait, az elévülési időt és az uniós jogosultságok tagállamokban való kezelését illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 77–79. cikke, 80. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 81–82. cikke alkalmazandó. A visszafizetetésre a Szerződés 299. cikke szerint végrehajtható bizottsági határozat útján kerülhet sor.

(2) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 77. cikkének (3) bekezdésére és 78. cikkének (2) bekezdésére tekintettel a saját forrásokra való hivatkozást a tagállamok e rendelet 21. cikkében meghatározott hozzájárulásaira való hivatkozásként kell érteni.

(3) Az euróban megállapított beszédésekre az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 83. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. A saját valutában megállapított beszédésekre szintén a fenti rendelkezések alkalmazandók, azzal, hogy a kamatláb a valutát kibocsátó ország központi bankja által meghatározott, a beszédési utalvány kiállítása hónapjának első naptári napján érvényes kamatláb.

(4) Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 84. cikkének (3) bekezdésére tekintettel, az Uniót megillető összegeket az EFA vonatkozásában külön jegyzékben kell feltüntetni, amelyet csatolni kell az e rendelet 44. cikke (2) bekezdésében említett jelentéshez.

(5) Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 85. és 90. cikke nem alkalmazandó.

VI. CÍM

Kiadási műveletek

26. cikk

Finanszírozási határozatok

A kiadásokra irányuló kötelezettségvállalást a Bizottság által elfogadott finanszírozási határozatnak kell megelőznie.

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 84. cikke alkalmazandó, (2) bekezdésének a kivételével.

27. cikk

A kötelezettségvállalásokra alkalmazandó szabályok

(1) A kötelezettségvállalásokat és a külső tevékenységek végrehajtását illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 85. cikke – a (3) bekezdés c) pontjának kivételével –, valamint 86., 87., 185. cikke és 189. cikkének (1) és (2) bekezdése alkalmazandó. Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 95. cikkének (2) bekezdése, 97. cikke (1) bekezdésének a) és e) pontja, valamint 98. cikke nem alkalmazandó.

(2) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 189. cikke (2) bekezdésének alkalmazását illetően, amennyiben az AKCS-államok és TOT-ok e rendelet 17. cikkének (3) bekezdése szerint költségvetés-végrehajtási feladatokkal bíznak meg valamely szervezetet, a finanszírozási megállapodás megkötésének időpontja után három éven túlra meghosszabbítható az az időszak, amely a tevékenységet végrehajtó egyedi szerződések és vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodások megkötésére nyitva áll.

(3) Amennyiben az EFA forrásait közvetett irányítással az AKCS-államokkal vagy TOT-okkal együtt hajtják végre, az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő – a vonatkozó indokolás elfogadását követően – meghosszabbíthatja a 966/2012/EU, Euratom rendelet 86. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kétéves időszakot, és a szóban forgó rendelet 189. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett hároméves időszakot.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett meghosszabbított időszakok, illetve a 966/2012/EU, Euratom rendelet 86. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésében és 189. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett időszakok végén a fel nem használt egyenlegeket adott esetben vissza kell vonni.

(5) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás 96. és 97. cikke szerint elfogadott intézkedések esetében az e cikk (3) bekezdésében, illetve a 966/2012/EU, Euratom rendelet 86. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésében és 189. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett meghosszabbított időszakok hatálya felfüggeszthető.

(6) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 87. cikke (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a megfelelést és a szabályszerűséget a vonatkozó rendelkezések, különösen a Szerződések, az AKCS–EU partnerségi megállapodás, a tengerentúli társulási határozat, a 10. EFA belső megállapodás, e rendelet és minden olyan jogi aktus tekintetében kell értékelni, amelyeket e rendelkezések végrehajtásaként fogadtak el.

(7) Minden egyes jogi kötelezettségvállalás kifejezetten rendelkezik arról, hogy a Bizottság és a Számvevőszék ellenőrzési és könyvvizsgálati, az OLAF pedig vizsgálati jogkörrel rendelkezik; ezeket a jogköröket dokumentumok és helyszíni ellenőrzések alapján valamennyi olyan kedvezményezett, vállalkozó és alvállalkozó felett gyakorolják, akik részesültek az EFA forrásaiból.

28. cikk

A kiadások megerősítése, engedélyezése és kifizetése

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 88., 89., 90. cikke – a (4) bekezdés második albekezdésének kivételével –, 91. cikke és 184. cikkének (4) bekezdése alkalmazandó.

29. cikk

A kifizetésekre vonatkozó határidők

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel, a Bizottság által teljesített kifizetésekre a 966/2012/EU, Euratom rendelet 92. cikke alkalmazandó.

(2) Amennyiben az EFA forrásait közvetett irányítással az AKCS-államokkal vagy TOT-okkal együtt hajtják végre és a kifizetéseket nevükben a Bizottság teljesíti, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett határidő alkalmazandó minden olyan kifizetésre, amelyet annak a) pontja nem említ. A finanszírozási megállapodásnak tartalmaznia kell azokat a rendelkezéseket, amelyek az ajánlatkérő időben történő együttműködésének biztosításához szükségesek.

(3) Amennyiben valamely kifizetés a Bizottságnak felróható okok miatt késik, az ezzel kapcsolatos követeléseket a 10. EFA belső megállapodás 1. cikkének (6) bekezdésében említett számláról vagy számlákról kell kiegyenlíteni.

VII. CÍM

Különböző végrehajtási rendelkezések

30. cikk

A belső ellenőr

Az EFA belső ellenőreként a Bizottság belső ellenőre jár el. A 966/2012/EU, Euratom rendelet 99. és 100. cikke alkalmazandó.

31. cikk

Informatikai rendszerek, elektronikus továbbítás és e-kormányzat

A műveletek elektronikus irányítását és a dokumentumok elektronikus kezelését illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 93., 94. és 95. cikke értelemszerűen alkalmazandó.

32. cikk

Jó igazgatás és jogorvoslat

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 96. és 97. cikke alkalmazandó.

33. cikk

A közbeszerzési eljárásban való részvételből kizárt pályázók központi adatbázisának használata

Az EFA végrehajtására vonatkozóan használni kell a 966/2012/EU, Euratom rendelet 108. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott központi kizárási adatbázist, amely a szóban forgó rendelet 106. cikkében, valamint 109. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában és 109. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett helyzetek egyikében lévő pályázók, ajánlattevők, részvételre jelentkezők és kedvezményezettek részletes adatait tartalmazza; ugyanezen rendelet 109. cikke (2) bekezdésének a) pontja alkalmazandó az EFA végrehajtása tekintetében.

A közbeszerzési eljárásban való részvételből kizárt pályázók központi adatbázisának használatára és az ahhoz való hozzáférésre a 966/2012/EU, Euratom rendelet 108. cikkének (2) és (5) bekezdése, valamint az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 142. és 144. cikke értelemszerűen alkalmazandó.

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 108. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben az Unió pénzügyi érdekei magukban foglalják az EFA végrehajtását.

34. cikk

Igazgatási megállapodások az EKSZ-szel

Az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) és a Bizottság szolgálatai részletes rendelkezésekről állapodhatnak meg annak érdekében, hogy megkönnyítsék az uniós küldöttség számára a 10. EFA belső megállapodás 6. cikke szerint az EFA-hoz kötődő támogatási kiadásokra fenntartott források felhasználását.

VIII. CÍM

A finanszírozás típusai

35. cikk

A finanszírozás típusaira vonatkozó általános rendelkezések

(1) Az e cím szerint nyújtott pénzügyi támogatásra vonatkozóan az Unió, az AKCS-államok és a TOT-ok közötti együttműködés többek között a következő formákat öltetheti:

- a) háromoldalú megállapodások, amelyek értelmében az Unió valamely harmadik országgal hangolja össze egy AKCS-államnak, TOT-nak vagy régióknak nyújtott támogatását;
- b) igazgatási együttműködési intézkedések, mint amilyen a tagállamoknak, a legkülső régióknak, valamint az AKCS-államoknak vagy TOT-oknak vagy azok régióinak közintézményei, helyi hatóságai, nemzeti közjogi szervei vagy közfeladatokat ellátó magánjogi szervezetei közötti ikerintézményi együttműködés, valamint olyan együttműködési intézkedések, amelyek keretében a tagállamok és a tagállamok regionális és helyi hatóságai közizgatási szakértőket küldenek ki;

- c) célzott kapacitásépítéssel foglalkozó uniós szakértői mechanizmusok kialakítása az AKCS-államokban, a TOT-okban vagy azok valamely régiójában, rövid távú technikai segítségnyújtás és tanácsadási szolgáltatások, valamint a közsféra irányításával és reformjával foglalkozó, fenntartható tudásközpontok és kiválósági központok támogatása;
- d) a köz- és magánsféra közötti partnerségek létrehozásához és igazgatásához szükséges költségekhez való hozzájárulás;
- e) ágazati szakpolitikai támogatási programok, amelyek révén az Unió valamely AKCS-állam vagy TOT ágazati programjához nyújt támogatást; vagy
- f) kamattámogatások a 37. cikknek megfelelően.

(2) A 36–42. cikkben szereplő finanszírozási típusok mellett pénzügyi támogatás a következőkön keresztül is nyújtható:

- a) a nemzetközileg elfogadott adósságelengedési programok keretében megvalósuló adósságelengedés;
- b) kivételes esetekben ágazati és általános importprogramok, amelyek a következő formát ölthetik:
 - természetbeni ágazati importprogramok,
 - a szóban forgó ágazat importjának finanszírozására devizát biztosító ágazati importprogramok, vagy
 - a termékek széles skáláját átfogó általános import finanszírozására devizát biztosító általános importprogramok.

(3) Pénzügyi támogatás nyújtható a következőkhöz való hozzájárulás útján is: nemzetközi, regionális vagy nemzeti pénzalapok, például az Európai Beruházási Bank, a tagállamok vagy az AKCS-államok, a TOT-ok vagy régiók, illetve nemzetközi szervezetek által – több adományozótól származó közös finanszírozás vonzása céljából – létrehozott vagy kezelt pénzalapok, vagy az egy vagy több adományozó által projektek közös végrehajtása céljából létrehozott pénzalapok.

Adott esetben elő kell mozdítani az uniós pénzügyi intézményeknek a más szervezetek által létrehozott pénzügyi eszközökhöz való kölcsönös hozzáférését.

(4) Az AKCS-államok és TOT-ok átmeneti és reformfolyamataira irányuló támogatások végrehajtásakor az Unió a tagállamok tapasztalataira, illetve az ezekből levont tanulságokra támaszkodik, és ezeket megosztja a partnerországokkal is.

36. cikk

Közbeszerzés

(1) A 966/2012/EU, Euratom rendeletnek a közbeszerzési szerződések fogalmát meghatározó 101. cikke alkalmazandó.

(2) E rendelet alkalmazásában az ajánlatkérők:

- a) a Bizottság – egy vagy több AKCS-állam vagy TOT nevében és érdekében;
- b) a 966/2012/EU, Euratom rendelet 185. cikkében említett, a kapcsolódó költségvetés-végrehajtási feladatokkal megbízott szervezetek és személyek.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett ajánlatkérők által vagy nevükben odaítélt közbeszerzési szerződésekre vonatkozóan a 966/2012/EU, Euratom rendelet első része V. címe 1. fejezetének, valamint második része IV. címe 3. fejezetének rendelkezései alkalmazandók, a következő kivételekkel:

- a) a 966/2012/EU, Euratom rendelet 103. cikke, 104. cikke (1) bekezdésének második albekezdése, valamint 111. cikke;
- b) az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 127. cikkének (3) és (4) bekezdése, 128. cikke, 134–137. cikke, 139. cikkének (3)–(6) bekezdése, 148. cikkének (4) bekezdése, 151. cikkének (2) bekezdése, 160. cikke, 164. cikke, 260. cikkének második mondata és 262. cikke.

Az ingatlanszerződésekre az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 124. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó az e cikk (2) bekezdése b) pontjában említett ajánlatkérőkre, amennyiben a 966/2012/EU Euratom rendelet 61. cikkében említett ellenőrzések végrehajtását követően a Bizottság felhatalmazta őket saját közbeszerzési eljárásaik alkalmazására.

(4) A Bizottság által saját felelősségére odaítélt közbeszerzési szerződésekre, valamint a válságkezelési segélyhez, polgári védelmi műveletekhez és humanitárius segítségnyújtási műveletekhez kapcsolódó tevékenységek végrehajtására vonatkozóan a 966/2012/EU, Euratom rendelet első része V. címének rendelkezései alkalmazandók.

(5) Amennyiben a (3) bekezdésben említett eljárásokat nem tartják be, úgy a szóban forgó műveletekkel kapcsolatos kiadások nem finanszírozhatók az EFA-ból.

(6) A (3) bekezdésben említett közbeszerzési eljárásokról a finanszírozási megállapodásban kell rendelkezni.

(7) Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 263. cikke (1) bekezdésének a) pontjára tekintettel:

- a) az »előzetes tájékoztató« az a hirdetmény, amellyel az ajánlatkérők tájékoztató jelleggel közlést tesznek – a szerződési hirdetmény előzetes közzététele nélküli tárgyalásos eljárás alapján megkötendő szerződések kivételével – azon szerződések és keretszerződések előzetesen megállapított teljes értékét és tárgyát, amelyeket egy adott pénzügyi évben oda kívánnak ítélni;
- b) a »szerződési hirdetmény« lehetővé teszi az ajánlatkérők számára a szerződéskötési vagy keretszerződés-kötési eljárás elindítására, illetve az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 131. cikkében említett dinamikus beszerzési rendszer létrehozására vonatkozó szándékuk közzétételét;
- c) az »eljárás eredményéről szóló tájékoztató« a szerződéskötési, a keretszerződés-kötési vagy a dinamikus beszerzési rendszer alapján kötött szerződési eljárás eredményét teszi közzé.

37. cikk

Vissza nem térítendő támogatások

(1) E cikk (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel, a 966/2012/EU, Euratom rendelet első részének VI. címe, valamint 192. cikke alkalmazandó.

(2) A vissza nem térítendő támogatások az EFA-ból nem visszerhesen juttatott formában, a következők bármelyikének finanszírozására juttatott közvetlen pénzügyi hozzájárulások:

- a) olyan tevékenységek, amelyek célja, hogy elősegítsék az AKCS–EU partnerségi megállapodás vagy a tengerentúli társulási határozat valamely célkitűzésének, vagy valamely, ugyanezen megállapodással vagy határozattal összhangban elfogadott program, illetve projekt valamely célkitűzésének az elérését; vagy
- b) az a) pontban említett célkitűzés megvalósításán dolgozó szerv működése.

Az a) pont értelmében vett vissza nem térítendő támogatás a 966/2012/EU, Euratom rendelet 208. cikkének (1) bekezdésében említett valamely szervnek ítélt oda.

(3) Az AKCS-államok és TOT-ok érdekelt feleivel való együttműködés esetében a Bizottság a finanszírozás módozatainak, a hozzájárulás formájának, az odaítélés módozatainak, valamint a vissza nem térítendő támogatások kezelésére vonatkozó igazgatási rendelkezéseknek a megállapítása során szem előtt tartja azok egyedi adottságait, többek között igényeiket és hátterüket, mindeközben törekedve az AKCS-államok és TOT-ok érdekeltjei lehető legszélesebb körének bevonására és igényeik lehető legmegfelelőbb kielégítésére, valamint az AKCS-EU partnerségi megállapodás, illetve a tengerentúli társulási határozat célkitűzéseinek a lehető leghatékonyabb megvalósítására. Ösztönözni kell az olyan egyedi módozatokat, mint a partnerségi megállapodások, a harmadik feleknek nyújtott pénzügyi támogatás, a közvetlen odaítélés, a korlátozott részvételi jogosultsággal közzétett ajánlattételi felhívás vagy az egyösszegű támogatás.

(4) E rendelet értelmében nem képeznek vissza nem térítendő támogatást a következők:

- a) a 966/2012/EU, Euratom rendelet 121. cikke (2) bekezdésének b)–f), h) és i) pontjában említett tételek;
- b) az e rendelet 35. cikkének (2) bekezdésében említett pénzügyi támogatás.

(5) Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 175. és 177. cikke nem alkalmazandó.

38. cikk

Pénzdíjak

A 966/2012/EU, Euratom rendelet első részének VII. címe alkalmazandó, a 138. cikk (2) bekezdése második albekezdésének kivételével.

39. cikk

Költségvetés-támogatás

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 186. cikke alkalmazandó.

Az uniós általános vagy ágazati költségvetés-támogatás alapja a kölcsönös elszámoltathatóság és az egyetemes értékek iránti közös elkötelezettség, célja pedig az, hogy megerősítse az Unió és az AKCS-államok, illetve TOT-ok közötti szerződéses partnerségeket, és ezzel előmozdítsa a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot, támogassa a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedést, valamint felszámolja a szegénységet.

A költségvetés-támogatás nyújtására vonatkozó minden döntést az Unió által jóváhagyott költségvetés-támogatási politika, a jogosultság egyértelmű kritériumai, valamint a kockázatok és előnyök körültekintő elemzése alapján kell meghozni.

Az ilyen döntés meghozatala során az egyik legfontosabb tényező annak értékelése, hogy az AKCS-államok és a TOT-ok mennyire elkötelezettek a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság mellett, és milyen eredményeket mutatnak fel ezen a téren. A költségvetés-támogatást differenciálni kell annak érdekében, hogy az instabil helyzeteket is szem előtt tartva megfelelőbben tudjon igazodni az AKCS-államok és a TOT-ok politikai, gazdasági és társadalmi kereteihez.

A költségvetés-támogatás nyújtása során a Bizottság egyértelműen meghatározza annak feltételrendszerét és arra vonatkozóan monitoringot végez, továbbá támogatja a parlamenti ellenőrzési és a pénzügyi ellenőrzési kapacitások fejlesztését, az átláthatóság fokozását, valamint az információkhoz való nyilvános hozzáférés megkönnyítését.

Költségvetés-támogatás folyósítására akkor kerülhet sor, ha megfelelő előrelépés történt az AKCS-államokkal és a TOT-okkal megállapodott célkitűzések elérése tekintetében.

A TOT-oknak nyújtott költségvetés-támogatás esetében szem előtt kell tartani az érintett tagállammal való intézményi kapcsolataikat.

40. cikk

Pénzügyi eszközök

Pénzügyi eszközök a 26. cikkben említett finanszírozási határozatokban hozhatóak létre. A pénzügyi eszközök lehetőség szerint az EBB vagy multilaterális európai pénzügyi intézmények – így például az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) –, illetve bilaterális európai pénzügyi intézmények – pl. bilaterális fejlesztési bankok – kezelésében kell, hogy legyenek, lehetőség szerint más forrásokból származó további, vissza nem térítendő támogatásokkal összevonva.

A Bizottság pénzügyi eszközöket végrehajthat közvetlen irányítással vagy közvetett irányítással, utóbbi esetben a 966/2012/EU, Euratom rendelet 58. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii., iii., v. és vi. alpontja szerinti szervezeteket megbízva a feladatokkal. E szervezeteknek teljesíteniük kell a 966/2012/EU, Euratom rendelet követelményeit, meg kell felelniük az uniós célkitűzéseknek, normáknak és szakpolitikáknak, valamint követniük kell a bevált gyakorlatokat az uniós források felhasználása és az erről szóló jelentéstétel tekintetében.

Azok a szervezetek, amelyek megfelelnek a 966/2012/EU, Euratom rendelet 60. cikkének (2) bekezdésében megállapított kritériumoknak, úgy tekintendő, hogy az ugyanezen rendelet 139. cikkében említett kiválasztási szempontoknak is megfelelnek. A 966/2012/EU, Euratom rendelet első részének VIII. címe alkalmazandó, a 139. cikk (1) bekezdésének, (4) bekezdése első albekezdésének és (5) bekezdésének a kivételével.

A pénzügyi eszközök végrehajtási és jelentéstételi célból csoportosíthatók.

41. cikk

Szakértők

A javadalmazott külső szakértőket illetően a 966/2012/EU, Euratom rendelet 204. cikkének második bekezdése, valamint az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 287. cikke alkalmazandó.

42. cikk

Uniók vagyongazdálkodási alapok

(1) E cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 187. cikke alkalmazandó.

(2) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 187. cikkének (8) bekezdésével összefüggésben az illetékes bizottság a 10. EFA belső megállapodás 8. cikkében említett bizottság.

IX. CÍM

A beszámolók tartalma és a könyvvizetés

43. cikk

Az EFA beszámolója

(1) Az EFA beszámolója egy adott év december 31-i pénzügyi helyzetét mutatja be, és a következőkből áll:

- a) a pénzügyi kimutatások;
- b) a pénzügyi műveletek végrehajtására vonatkozó jelentés.

A pénzügyi kimutatásokhoz csatolni kell az EBB által az 57. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott információkat.

(2) A számvitelért felelős tisztviselő a következő év március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót.

(3) A Számvevőszék a következő év június 15-ig megfogalmazza az előzetes beszámolóval kapcsolatos észrevételeit az EFA forrásainak azon részét illetően, amelynek pénzügyi kezeléséért a Bizottság felelős, így módon a Bizottság elvégezheti a végleges beszámoló elkészítéséhez szükségesnek tartott korrekciókat.

(4) A Bizottság elfogadja a végleges beszámolót és legkésőbb a következő év július 31-ig megküldi azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

(5) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 148. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alkalmazandó.

(6) A végleges beszámolót a Számvevőszék által az EUMSZ 49. cikkével összhangban kiadott megbízhatósági nyilatkozattal együtt a tárgyévet követő év november 15-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(7) Az előzetes és a végleges beszámoló a (2) és (4) bekezdés értelmében elektronikus úton is elküldhető.

44. cikk

Pénzügyi kimutatások és a pénzügyi műveletek végrehajtására vonatkozó jelentés

(1) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 145. cikke alkalmazandó.

(2) Az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő elkészíti a pénzügyi műveletek végrehajtására vonatkozó jelentést, és március 15-ig továbbítja azt a számvitelért felelős tisztviselőnek azért, hogy szerepeltetni lehessen az EFA beszámolójában. A jelentés megbízható és valós képet ad az EFA forrásaival kapcsolatos bevételi és kiadási műveletekről. A jelentés az összegeket millió euróban tünteti fel, és a következőkből áll:

- a) a pénzügyi eredménykimutatás, amely felsorolja az adott év összes pénzügyi bevételi és kiadási műveletét;
- b) a pénzügyi eredménykimutatás melléklete, amely kiegészíti és magyarázza a kimutatásban szereplő információkat.

(3) A pénzügyi eredménykimutatás a következőket tartalmazza:

- a) az allokációkban az előző pénzügyi év során bekövetkezett változásokat bemutató táblázat;
- b) a pénzügyi év folyamán tett kötelezettségvállalások, célhoz kötött pénzeszközök és teljesített kifizetések allokációk szerint csoportosított végösszegeit és azoknak az EFA elindítása óta göngyölített végösszegeit tartalmazó táblázat.

45. cikk

A Bizottság és az EBB által végzett monitoring és jelentéstételi tevékenység

(1) A Bizottság és az EBB – mindenkori hatáskörükhöz megfelelően – monitoringot végeznek az EFA keretében nyújtott támogatások felhasználása tekintetében az AKCS-államokban, TOT-okban és egyéb kedvezményezetteknel, valamint az EFA által finanszírozott projektek végrehajtása tekintetében, különös tekintettel az AKCS-EU partnerségi megállapodás 55. és 56. cikkében, valamint a tengerentúli társulási határozat vonatkozó rendelkezéseiben említett célkitűzésekre.

(2) Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a Bizottságot az EFA forrásaiból finanszírozott, az EBB által kezelt projektek végrehajtásáról; ennek során követi a beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban meghatározott eljárásokat.

(3) A Bizottság és az EBB a végrehajtási rendelet 18. cikkében foglaltak szerint tájékoztatja a tagállamokat az EFA forrásainak operatív felhasználásáról. A Bizottság a 10. EFA belső megállapodás 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban megküldi a Számvevőszéknek az említett tájékoztatást.

46. cikk

Könyvvezetés

Az EFA-nak a Bizottság által kezelt forrásaira a 966/2012/EU, Euratom rendelet 143. cikkének (1) bekezdésében említett számviteli szabályok alkalmazandók. E szabályokat az EFA-ra a tevékenységei egyedi jellegének szem előtt tartásával kell alkalmazni.

Az e rendelet 44. cikkében említett pénzügyi kimutatásra a 966/2012/EU, Euratom rendelet 144. cikkében említett számviteli alapelvek alkalmazandók.

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 151., 153., 154. és 155. cikke alkalmazandó.

A számvitelért felelős tisztviselő elkészíti és az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselővel folytatott konzultációt követően elfogadja az EFA műveleteire alkalmazandó számlatükröt.

47. cikk

Költségvetési elszámolás

(1) A költségvetési számlák részletesen nyilvántartják az EFA forrásainak felhasználását.

(2) A költségvetési számlák tartalmazzák a következő összes tételt:

- a) allokációk és az EFA megfelelő forrásai;
- b) pénzügyi kötelezettségvállalások;

- c) kifizetések, valamint
- d) a pénzügyi évre vonatkozóan megállapított követelések és behajtási műveletek teljes összege, az egyes tételek egymással szembeni elszámolása nélkül.
- (3) Amennyiben a kötelezettségvállalásokat, kifizetéseket és követeléseket nemzeti valutákban határozzák meg, a számviteli rendszernek szükség esetén lehetővé kell tennie, hogy az egyes tételeket a nemzeti valutákban és euróban egyaránt nyilván lehessen tartani.
- (4) A globális pénzügyi kötelezettségvállalásokat a Bizottság mindenkor finanszírozási határozataiban rögzített értékeknek megfelelően euróban kell lekönyvelni. Az egyedi pénzügyi kötelezettségvállalásokat a jogi kötelezettségvállalás értékével megegyező összegben, euróban kell lekönyvelni. Ez az érték adott esetben tartalmazza a következőket:
- a) a visszatéríthető kiadások – bizonylatok bemutatását követő – kifizetésére képzett céltartalék;
- b) az EFA-ból finanszírozott szerződésekben rögzített árak módosítására, a mennyiségek emelkedésére és váratlan eseményekre képzett céltartalék;
- c) az árfolyam-ingadozásokra képzett céltartalék.
- (5) Valamely kötelezettségvállalás teljesítésére vonatkozó összes számviteli bizonylatot meg kell őrizni az 50. cikkben említett, a kötelezettségvállalás számviteli szempontból történő lezárása pénzügyi évének tekintetében az EFA forrásainak pénzügyi végrehajtására vonatkozó mentesítő határozat keltétől számított öt éven át.

X. CÍM

Külső ellenőrzés és mentesítés

48. cikk

Külső ellenőrzés

- (1) A 16. cikk értelmében az EFA Bizottság által kezelt forrásaiból finanszírozott műveletek vonatkozásában a Számvevőszék e cikk és a 49. cikk rendelkezéseivel összhangban gyakorolja hatáskörét.
- (2) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 159., 160. cikke, 161. cikke – a (6) bekezdése kivételével –, 162. cikke – a (3) és (5) bekezdése első mondatának kivételével – és 163. cikke alkalmazandó.
- (3) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 159. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a Számvevőszék figyelembe veszi a Szerződések, az AKCS–EU partnerségi megállapodás, a tengerentúli társulási határozat, a 10. EFA belső megállapodás, e rendelet és minden más, e jogi eszközök alapján elfogadott jogi aktus rendelkezéseit.
- (4) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 162. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az első mondatban megállapított időpont június 15.
- (5) A Számvevőszéket tájékoztatni kell a 966/2012/EU, Euratom rendelet 56. cikkének (1) bekezdésében említett belső szabályokról, az engedélyezésre jogosult tisztviselők kinevezését is ideértve, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet 69. cikkében említett felhatalmazó jogi aktusról.
- (6) Az AKCS-államok és a TOT-ok nemzeti ellenőrző hatóságait ösztönözni kell arra, hogy megkeresésre működjenek együtt a Számvevőszékkel.
- (7) A Számvevőszék más uniós intézmények kérésére véleményt adhat ki az EFA-t érintő ügyekben.

49. cikk

Megbízhatósági nyilatkozat

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 162. cikkében említett éves jelentéssel egyidejűleg a Számvevőszék a beszámoló megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló megbízhatósági nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

50. cikk

A Bizottság mentesítése

(1) A mentesítő határozat a 43. cikkben említett beszámolókra vonatkozik – kivéve az EBB által az 57. cikk értelmében rendelkezésre bocsátott beszámolókat –, és azt a 966/2012/EU, Euratom rendelet 164. cikkének és 165. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően kell elfogadni. A 966/2012/EU, Euratom rendelet 164. cikkének (1) bekezdésében említett mentesítést az EFA forrásainak azon része tekintetében kell megadni, amelyet a Bizottság az e rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően kezel az n. évre vonatkozóan.

(2) A mentesítő határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(3) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 166. és 167. cikke alkalmazandó.

MÁSODIK RÉSZ

BERUHÁZÁSI HITELKERET

51. cikk

Az Európai Beruházási Bank szerepe

E rendelet második része értelmében az EBB az Unió nevében kezeli a beruházási hitelkeretet és elvégzi az ehhez kapcsolódó műveleteket, ideértve a kamattámogatásokat és a technikai segítségnyújtást is.

Az EBB ezen túlmenően a 10. EFA belső megállapodás 4. cikke értelmében elvégzi a saját forrásaiból folyósított – adott esetben az EFA forrásaiból származó kamattámogatásokkal kombinált – finanszírozás formájában végrehajtott egyéb műveletek pénzügyi lebonyolítását.

E rendelet második részének végrehajtása nem ró semmilyen kötelezettséget vagy felelősséget a Bizottságra.

52. cikk

A beruházási hitelkerettel kapcsolatos kötelezettségvállalásokra és kifizetésekre vonatkozó becslések

Az EBB a 10. EFA belső megállapodással összhangban minden évben szeptember 1-je előtt megküldi a Bizottságnak a beruházási hitelkeret műveleteire – többek között az általa végrehajtott kamattámogatásokra – vonatkozó, a 10. EFA belső megállapodás 7. cikkének (1) bekezdésében említett nyilatkozat összeállításához szükséges, a kötelezettségvállalásokra és kifizetésekre vonatkozó becsléseket. Az EBB szükség esetén aktualizált becslést küld a Bizottságnak a kötelezettségvállalásokról és kifizetésekről. Ennek módjait az e rendelet 55. cikkének (4) bekezdésében említett igazgatási megállapodás határozza meg.

53. cikk

A beruházási hitelkerethez nyújtott hozzájárulások kezelése

(1) A tagállamok a 21. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett és a Tanács által elfogadott hozzájárulásokat – a kedvezményezettre háruló költségek nélkül – az EBB által a beruházási hitelkeret céljaira megnyitott elkülönített számlán keresztül fizetik be az EBB-nek, az 55. cikk (4) bekezdésében említett igazgatási megállapodásban meghatározott részletes szabályokkal összhangban.

(2) Amennyiben a Tanács másképp nem határoz az EBB-nek a 10. EFA belső megállapodás 5. cikkével összhangban biztosított javadalmazás tekintetében, az (1) bekezdésben említett elkülönített számlák egyenlege révén az EBB-nél jelentkező bevételek kiegészítik a beruházási hitelkeretet, és ezeket a pénzüsségeket a 21. cikkben említett hozzájárulásra vonatkozó felhívásokban figyelembe kell venni.

(3) Az EBB az 55. cikk (4) bekezdésében említett igazgatási megállapodásban megállapított részletes szabályokkal összhangban végzi az (1) bekezdésben említett pénzállomány kezelését.

(4) A beruházási hitelkeretet az AKCS–EU partnerségi megállapodásban, a tengerentúli társulási határozatban, a 10. EFA belső megállapodásban és az e rendelet második részében megállapított feltételekkel összhangban kezelik.

54. cikk

Az EBB javadalmazása

A beruházási hitelkerettel kapcsolatos műveletek igazgatásáért az EBB-t megillető javadalmazást a teljes költségtérítés elve alapján határozzák meg. A Tanács a 10. EFA belső megállapodás 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban határoz az EBB javadalmazásának forrásairól és annak mechanizmusáról. A határozatot végrehajtó intézkedéseket bele kell foglalni az 55. cikk (4) bekezdésében említett igazgatási megállapodásba.

55. cikk

A beruházási hitelkeret végrehajtása

(1) Az EBB saját szabályait kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyeket az EFA általa kezelt forrásaiból finanszíroznak.

(2) Amennyiben a programokat vagy projekteket a tagállamok vagy végrehajtó szerveik társfinanszírozásával valósítják meg, és azok összhangban állnak az országspecifikus együttműködési stratégiákban, valamint a 10. EFA belső megállapodás 10. cikkének (1) bekezdésében említett végrehajtási rendeletben és a tengerentúli társulási határozat 83. cikkében előírt programozási dokumentumokban rögzített prioritásokkal, az EBB a tagállamokra vagy végrehajtó szervekre ruházhat át a beruházási hitelkerettel kapcsolatos egyes végrehajtási feladatokat.

(3) Az EBB közzéteszi a beruházási hitelkeretből folyósított pénzügyi támogatás végső kedvezményezettjeinek nevét, feltéve, hogy a közzététel nem veszélyezteti a végső kedvezményezettek üzleti érdekeit, eközben kellő figyelmet fordít a bizalmas kezelésre és a biztonságra vonatkozó követelményekre, különös tekintettel a személyes adatok védelmére. A közzétételre és a közzétett adatok részletességére vonatkozó kritériumok meghatározásakor figyelembe kell venni az ágazat sajátosságait és a beruházási hitelkeret jellegét.

(4) E rész részletes végrehajtási szabályait az Unió nevében eljáró Bizottság és az EBB között megkötendő igazgatási megállapodás szabályozza.

56. cikk

A beruházási hitelkeretre vonatkozó jelentéstétel

Az EBB az 55. cikk (4) bekezdésében említett igazgatási megállapodásban megállapított részletes szabályokkal összhangban rendszeresen tájékoztatja a Bizottságot a beruházási hitelkerettel és ezzel együtt a kamattámogatásokkal kapcsolatban végzett tevékenységekről, az EBB-hez befizetett minden egyes hozzájárulás felhasználásáról, valamint a kötelezett-ségvállalások, szerződések és kifizetések negyedévi teljes összegéről.

57. cikk

A beruházási hitelkeretre vonatkozó könyvvizetés, pénzügyi kimutatások és éves jelentés

(1) Az EBB végzi a beruházási hitelkeretre vonatkozó könyvvizetést – beleértve az általa végrehajtott és a 11. EFA-ból finanszírozott kamattámogatások elszámolását –, és gondoskodik arról, hogy megfelelő ellenőrzési nyomvonal álljon rendelkezésre a pénzeszközök teljes körű ellenőrzéséhez a kifizetések beérkezésétől a folyósításig, majd az ennek alapján jelentkező bevételekig és a további beszámolókig. Az EBB a nemzetközi számviteli standardokkal összhangban kidolgozza a vonatkozó számviteli szabályokat és módszereket, és ezekről tájékoztatja a Bizottságot és a tagállamokat.

(2) Az EBB minden évben jelentést küld a Tanácsnak és a Bizottságnak az EFA általa kezelt forrásaiból finanszírozott műveletek végrehajtásáról, beleértve az (1) bekezdésben említett szabályokkal és módszerekkel összhangban összeállított pénzügyi kimutatásokat és a 44. cikk (3) bekezdésében említett információkat.

E dokumentumokat tervezet formájában legkésőbb az általuk érintett pénzügyi évet követő pénzügyi év február 28-ig, végleges formában június 30-ig kell megküldeni úgy, hogy a Bizottság felhasználhassa a dokumentumokat a 43. cikkben említett beszámolóban a 10. EFA belső megállapodás 11. cikke (6) bekezdésével összhangban történő összeállításához. Az EBB az általa kezelt forrásokra vonatkozó pénzgazdálkodásról szóló jelentést március 31-ig küldi meg a Bizottságnak.

58. cikk

Az EBB műveleteire vonatkozó külső ellenőrzés és mentesítés

Az EFA-nak az EBB által az e résszel összhangban kezelt forrásaiból finanszírozott műveletek az EBB alapokmányában az összes tevékenységre vonatkozóan megállapított ellenőrzési és mentesítő eljárások hatálya alá tartoznak. A Számvevőszék által elvégzendő ellenőrzésre vonatkozó részletes szabályokat az EBB, a Bizottság és a Számvevőszék közötti háromoldalú megállapodás határozza meg.

HARMADIK RÉSZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

59. cikk

A nyolcadik, a kilencedik és a tizedik EFA forrásainak kamataiból származó bevételek

A nyolcadik, a kilencedik és a tizedik EFA forrásaiból származó kamatbevételeket át kell vinni az EFA-ba, és a 10. EFA belső megállapodás 1. cikkének (6) bekezdésében említett bevételekével megegyező célokra kell elkülöníteni. Ugyanez vonatkozik a nyolcadik, a kilencedik és a tizedik EFA egyéb bevételeire, többek között a tagállamok által az ezen EFA-k részére késve teljesített hozzájárulások után felszámolt késedelmi kamatra is. Az EFA-nak az EBB által kezelt forrásai után felmerült kamatok a beruházási hitelkeretet egészítik ki.

60. cikk

E rendelet alkalmazása a nyolcadik, a kilencedik és a tizedik EFA műveleteire

A jelenleg hatályos jogi kötelezettségvállalások sérelme nélkül e rendelet rendelkezései alkalmazandók a nyolcadik, a kilencedik és a tizedik EFA-ból finanszírozott műveletekre. E szabály nem alkalmazandó a beruházási hitelkeretre.

61. cikk

A hozzájárulásokra vonatkozó eljárások kezdete

A tagállami hozzájárulásokra vonatkozó, az e rendelet 21–24. cikkében megállapított eljárás első alkalommal a 2016. évi hozzájárulások tekintetében alkalmazandó. A 215/2008/EK rendelet 57–61. cikke addig továbbra is alkalmazandó.”.

A BIZOTTSÁG 568/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2014. február 18.)****a 305/2011/EU európai parlamenti és bizottsági rendelet V. mellékletének az építési termékek teljesítménye állandóságának értékelése és ellenőrzése tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 60. cikke e) pontjára,

mivel:

- (1) A 305/2011/EU rendelet 28. cikke értelmében az építési termékek teljesítménye állandóságának az alapvető jellemzőik tekintetében való értékelését és ellenőrzését a 305/2011/EU rendelet V. mellékletében meghatározott rendszereknek megfelelően kell elvégezni.
- (2) Az V. mellékletet több okból is ki kell igazítani: a technológiai haladás figyelembevétele érdekében, azon termékek különleges esetére vonatkozóan, amelyekre európai műszaki értékeléseket állítottak ki, valamint a mellékletben használt leírásoknak és fogalmaknak az V. melléklet alkalmazása során nyert gyakorlati tapasztalatok szerinti érthetőbbé, pontosabbá és következetesebbé tétele céljából.
- (3) A rendelettervezet elfogadása megkönnyítené a gyártók tevékenységét és azon bejelentett szervek működését, amelyek felhatalmazást kaptak arra, hogy harmadik félként az építési termékek teljesítménye állandóságának értékelésével és ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat lássanak el, valamint csökkennének az adminisztratív terhek és könnyebb lenne értelmezni a 305/2011/EU rendeletet, ami végeredményben a teljes európai építőipari ágazat versenyképességére kedvező hatással lenne.
- (4) A 305/2011/EU rendeletből az következik, hogy a gyártó feladata, hogy meghatározza az általa forgalomba hozni kívánt termékek típusát. Ugyanebben az összefüggésben a 305/2011/EU rendelet mögöttes logikája nem előfeltételezi a terméktanúsítás létezését, de a bejelentett szervek csak olyan építési termékek teljesítményének értékeléséért felelnek, amelyek teljesítményének állandóságáról tanúsítványt kell kiállítani. A hatásköröknek a gyártó és a bejelentett szervek közötti ezen elosztását az V. mellékletnek jobban vissza kell adnia, anélkül, hogy ez a szereplők feladatkörének megváltoztatását vonná maga után.
- (5) Mivel az üzemi gyártás bejelentett szervek általi folyamatos felügyelete nem lehetséges, és a gyakorlatban a mai napig nem valósult meg, inkább a felügyelet folytatódás jellegére kell utalni.
- (6) Azon építési termékek esetében, amelyek nem, vagy nem teljes mértékben képezik harmonizált szabvány tárgyát, az európai műszaki értékelést valamely, műszaki értékelést végző szerv is kiállíthatja. A 305/2011/EU rendelet 2. cikkének 13. pontja értelmében az európai műszaki értékelés már magában foglalja a szóban forgó építési termék teljesítményének az alapvető jellemzői vonatkozásában végzett értékelését. Ezen értékelési folyamat megfelelőségének további ellenőrzése nem jelentene semmilyen többletértéket, és csak szükségtelen költségekkel terhelné a gyártókat. A vállalkozások már kérték európai műszaki értékeléseket, és jogbiztonságra van szükségük a harmadik félként az építési termékek teljesítménye állandóságának értékelésével és ellenőrzésével kapcsolatban elvégzendő feladatok tekintetében.
- (7) Ki kell igazítani továbbá a különféle típusú bejelentett szervek tevékenységeinek leírását és elnevezéseiket, hogy azok jobban megfeleljenek a jelenlegi gyakorlatnak.

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

- (8) A 305/2011/EU rendelet V. mellékletének 3. szakaszában említett „zajelnyelés” fogalmát műszaki szempontból ki kell igazítani, hogy az értékelés tárgyát képező alapvető jellemzők leírása pontosabb legyen, és jobban megfeleljen az idevágó harmonizált műszaki előírásokban használt fogalmaknak.
- (9) A zökkenőmentes átmenet érdekében lehetővé kell tenni, hogy a gyártók továbbra is használhassák azokat a tanúsítványokat és egyéb dokumentumokat, amelyeket a bejelentett szervek e rendelet hatálybalépése előtt a 305/2011/EU rendelet V. mellékletének megfelelően állítottak ki,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 305/2011/EU rendelet V. mellékletének helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

A bejelentett szervek által e rendelet hatálybalépése előtt a 305/2011/EU rendelet V. mellékletének megfelelően kiállított tanúsítványokat és egyéb dokumentumokat ennek a rendeletnek megfelelőnek kell tekinteni.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. február 18-án.

a Bizottság részéről
elnök

José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

„V. MELLÉKLET

A TELJESÍTMÉNY ÁLLANDÓSÁGÁNAK ÉRTÉKELÉSE ÉS ELLENŐRZÉSE

1. A TELJESÍTMÉNY ÁLLANDÓSÁGÁNAK ÉRTÉKELÉSÉRE ÉS ELLENŐRZÉSÉRE SZOLGÁLÓ RENDSZEREK

A gyártó elkészíti a teljesítménynyilatkozatot, és meghatározza a terméktípust a teljesítményállandóságnak a következő rendszerek szerint elvégzett értékelése és ellenőrzése alapján:

1.1. 1+. rendszer:

- a) A gyártó végzi:
 - i. az üzemi gyártásellenőrzést;
 - ii. a gyártó üzemben a gyártó által vett minták meghatározott vizsgálati terv szerint történő további vizsgálatát.
- b) A bejelentett terméktanúsító szerv az építési termék teljesítményének állandóságára vonatkozó tanúsítvány kiállításáról, korlátozásáról, felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról az általa elvégzett alábbi értékelések és ellenőrzések eredménye alapján határoz:
 - i. az építési termék teljesítményének értékelése vizsgálatok (többek között mintavétel), számítások, táblázatba foglalt értékek vagy a termék leíró dokumentációja alapján;
 - ii. a gyártó üzem és az üzemi gyártásellenőrzés alapvizsgálata;
 - iii. az üzemi gyártásellenőrzés folytatólagos felügyelete, vizsgálata és értékelése;
 - iv. a gyártó üzemben vagy a gyártó raktárhelyiségeiben vett minták szűrőpróbaszerű vizsgálata a bejelentett terméktanúsító szerv által.

1.2. 1. rendszer

- a) A gyártó végzi:
 - i. az üzemi gyártásellenőrzést;
 - ii. a gyártó üzemben a gyártó által vett minták meghatározott vizsgálati terv szerint történő további vizsgálatát.
- b) A bejelentett terméktanúsító szerv az építési termék teljesítményének állandóságára vonatkozó tanúsítvány kiállításáról, korlátozásáról, felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról az általa elvégzett alábbi értékelések és ellenőrzések eredménye alapján határoz:
 - i. az építési termék teljesítményének értékelése vizsgálatok (többek között mintavétel), számítások, táblázatba foglalt értékek vagy a termék leíró dokumentációja alapján;
 - ii. a gyártó üzem és az üzemi gyártásellenőrzés alapvizsgálata;
 - iii. az üzemi gyártásellenőrzés folytatólagos felügyelete, vizsgálata és értékelése.

1.3. 2+. rendszer:

- a) A gyártó végzi:
 - i. az építési termék teljesítményének értékelését vizsgálatok (többek között mintavétel), számítások, táblázatba foglalt értékek vagy a szóban forgó termék leíró dokumentációja alapján;
 - ii. az üzemi gyártásellenőrzést;
 - iii. a gyártó üzemben a gyártó által vett minták meghatározott vizsgálati terv szerint történő vizsgálatát.

- b) A bejelentett üzemi gyártásellenőrző tanúsító szerv az üzemi gyártásellenőrzés megfelelőségi tanúsítványának kiállításáról, korlátozásáról, felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról az általa elvégzett alábbi értékelések és ellenőrzések eredménye alapján határoz:
- a gyártó üzem és az üzemi gyártásellenőrzés alapvizsgálata;
 - az üzemi gyártásellenőrzés folytatólagos felügyelete, vizsgálata és értékelése.

1.4. 3. rendszer

- A gyártó végzi az üzemi gyártásellenőrzést;
- a bejelentett vizsgálólaboratórium végzi a teljesítmény értékelését vizsgálatok (többek között a gyártó által végrehajtott mintavétel), számítások, táblázatba foglalt értékek vagy az építési termék leíró dokumentációja alapján.

1.5. 4. rendszer

- A gyártó végzi:
 - az építési termék teljesítményének értékelését vizsgálatok, számítások, táblázatba foglalt értékek vagy a szóban forgó termék leíró dokumentációja alapján;
 - az üzemi gyártásellenőrzést.
- A bejelentett szervezetnek ebben az esetben nincsen feladatuk.

1.6. Azok az építési termékek, amelyekre európai műszaki értékelést állítottak ki

Az 1+, az 1. és a 3. rendszerben feladatokat ellátó bejelentett szervezet, csakúgy, mint a 2+ és a 4. rendszerben feladatokat ellátó gyártók a szóban forgó építési termék vonatkozásában kiállított európai műszaki értékelést a termék teljesítményértékelésének tekintik. Ezért a bejelentett szervezetnek és a gyártóknak nem kell elvégezniük az 1.1. b) i., az 1.2. b) i., az 1.3. a) i., az 1.4. b), illetve az 1.5. a) i. pontban említett feladatokat.

2. A TELJESÍTMÉNY ÁLLANDÓSÁGÁNAK ÉRTÉKELÉSÉBE ÉS ELLENŐRZÉSÉBE BEVONT SZERVEK

Az építési termék teljesítménye állandóságának értékelésébe és ellenőrzésébe bevont, bejelentett szervezetek funkcióját illetően különbséget kell tenni a következők között:

- terméktanúsító szerv: a VII. fejezet szerint a teljesítményállandóság tanúsításának céljára bejelentett szerv;
- üzemi gyártásellenőrző tanúsító szerv: a VII. fejezet szerint az üzemi gyártásellenőrzés tanúsításának céljára bejelentett szerv;
- laboratórium: a VII. fejezet szerint az építési termékek teljesítményének mérésére, vizsgálatára, tesztelésére, kiszámítására vagy más módon történő ellenőrzésére bejelentett szerv.

3. HORIZONTÁLIS BEJELENTÉSEK: OLYAN ALAPVETŐ JELLEMZŐK, AMELYEK ESETÉBEN NEM KÖTELEZŐ A VONATKOZÓ HARMONIZÁLT MŰSZAKI ELŐÍRÁSRA VALÓ HIVATKOZÁS

- Tűzzel szembeni viselkedés.
 - Tűzállóság.
 - Kültéri tűzzel szembeni viselkedés.
 - Akusztikai teljesítmény.
 - Veszélyes anyagok kibocsátása.”
-

A BIZOTTSÁG 569/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. május 23.)**

a Kínai Népköztársaságból származó triklór-izocianursav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti, új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatát követő kivetéséről szóló 1389/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 11. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

A. A MEGLÉVŐ INTÉZKEDÉSEK

- (1) 2005 októberében az 1631/2005/EK rendelettel ⁽²⁾ (a továbbiakban: eredeti rendelet) a Tanács végleges dömpingellenes intézkedéseket rendelt el a Kínai Népköztársaságból származó triklór-izocianursav (a továbbiakban: TCAA) behozatalára vonatkozóan. A dömpingellenes vámtételek 7,3 %-tól 42,6 %-ig terjedtek.
- (2) A 855/2010/EU végrehajtási rendelettel ⁽³⁾ a Tanács módosította az eredeti rendeletet, az egyik exportáló gyártó esetében 3,2 %-ra csökkentve a dömpingellenes vámot.
- (3) Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti megszüntési felülvizsgálatot követően a Tanács az 1389/2011/EU végrehajtási rendelettel ⁽⁴⁾ 3,2 %-tól 40,5 %-ig terjedő egyedi vámkból és 42,6 %-os maradványvámokból álló végleges dömpingellenes intézkedéseket vetett ki a Kínai Népköztársaságból származó TCCA behozatalára.

B. A JELENLEGI ELJÁRÁS**1. Felülvizsgálati kérelem**

- (4) 2013. május 3-án az Európai Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság) új exportőrre vonatkozó felülvizsgálat indítása iránti kérelem érkezett az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének megfelelően. A kérelmet egy kínai exportáló gyártó, a Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. (a továbbiakban: kérelmező) nyújtotta be.
- (5) A kérelmező azt állította, hogy a TCCA-t nem exportálta az Unióba az eredeti vizsgálati időszakban – azaz 2003. április 1. és 2004. március 31. között (a továbbiakban: eredeti vizsgálati időszak).
- (6) A kérelmező azt állította továbbá, hogy nem állt kapcsolatban a TCCA egyetlen olyan exportáló gyártójával sem, amelyre az említett dömpingellenes intézkedések vonatkoznak.
- (7) A kérelmező ezenfelül azt állította, hogy az eredeti vizsgálati időszakot követően kezdte meg a TCCA Unióba irányuló exportját.

2. Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálat megindítása

- (8) A Bizottság megvizsgálta a kérelmező által benyújtott meggyőző bizonyítékot, és úgy ítélte meg, hogy az elegendő indokul szolgál az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat megindításához. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, valamint azután, hogy az érintett uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére, a Bizottság a 809/2013/EU rendelettel ⁽⁵⁾ a kérelmező vonatkozásában megindította az 1389/2011/EU végrehajtási rendelet felülvizsgálatát.

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

⁽²⁾ HL L 261., 2005.10.7., 1. o.

⁽³⁾ HL L 254., 2010.9.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 346., 2011.12.30., 6. o.

⁽⁵⁾ HL L 229., 2013.8.28., 2. o.

- (9) Az 1389/2011/EU végrehajtási rendelettel kivetett dömpingellenes vámot a kérelmező uniós exportra gyártott és értékesített TCCA-behozatalára vonatkozóan a 809/2013/EU rendelet értelmében hatályon kívül helyezték. Az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően egyúttal utasították a vámhatóságokat az ilyen behozatal nyilvántartásba vételéhez szükséges megfelelő lépések megtételére.

3. Az érintett termék

- (10) A jelenlegi felülvizsgálat tárgyát képező termék megegyezik az eredeti rendeletben meghatározott termékkel, a jelenleg az ex 2933 69 80 és az ex 3808 94 20 KN-kód alá besorolt, a Kínai Népköztársaságból származó triklór-izocianursavval – nemzetközi szabadneven (INN) szimklozén – és az ebből gyártott készítményekkel (a továbbiakban: érintett termék vagy TCCA).
- (11) A TCCA olyan vegyi anyag, amelyet széles spektrumú szerves klór fertőtlenítőszerként és fehérítőként használnak, különösen uszodák vizének fertőtlenítésére. Por, granulátum, tableta vagy forgács formájában árusítják. A TCCA valamennyi formája és az azokból készült valamennyi készítmény ugyanolyan alapjellemzőkkel (vegyi összetétel) és tulajdonságokkal (fertőtlenítőszer) rendelkezik, és mindegyiknek hasonló a rendeltetése, így ezeket egyetlen terméknek tekintik.

4. Az érintett felek

- (12) A Bizottság a felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette a kérelmezőt, az uniós gazdasági ágazatot és az exportáló ország képviselőit. Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt álláspontjuk írásbeli ismertetésére, és meghallgatáson való részvételre.
- (13) A vizsgálatához szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság a piacgazdasági elbánás iránti kérelemhez szükséges formanyomtatványt és egy kérdőívet küldött a kérelmezőnek; a válaszok az arra megállapított határidőn belül beérkeztek a Bizottsághoz. A Bizottság igyekezett ellenőrizni minden információt, amelyet szükségesnek tartott az új exportőr státus és a dömpingkülönbözetet megállapításához. A kínai kérelmező telephelyén ellenőrző látogatásra került sor.

5. Vizsgálati időszak

- (14) A dömpingre vonatkozó vizsgálat a 2012. augusztus 1. és 2013. július 31. közötti időszakot ölelte fel (a továbbiakban: vizsgálati időszak).

C. A FELÜLVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

1. Új exportőri minősítés

- (15) A vizsgálat megerősítette, hogy a kérelmező nem exportálta az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszakban, valamint hogy az Unióba irányuló exportot a szóban forgó időszak után kezdte meg.
- (16) Az új exportőr státus elismerésének egyéb feltételeit illetően a kérelmező hitelt érdemlően bizonyítani tudta, hogy sem közvetlenül, sem közvetetten nem kapcsolódik egyetlen olyan kínai exportáló gyártóhoz sem, amelyre kiterjed az érintett termék vonatkozásában hozott dömpingellenes intézkedések hatálya.
- (17) Ennek megfelelően megerősítést nyert, hogy a kérelmezőt az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése értelmében új exportőrnek kell tekinteni, és hogy e vállalat vonatkozásában egyéni dömpingkülönbözetet kell meghatározni.

2. Dömping

Piacgazdasági elbánás

- (18) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának megfelelően a Kínából származó behozatalt érintő dömpingellenes vizsgálatok során rendes értéket kell meghatározni az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének megfelelően azon exportáló gyártók esetében, amelyekről megállapították, hogy elegendő tesznek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelményeknek, vagyis ahol beigazolódik, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek a hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében.
- (19) E követelmények a következőképpen foglalhatók össze:
- Az üzleti döntéseket piaci jelzések alapján, jelentős állami beavatkozás nélkül hozzák meg, továbbá a költségek a piaci értékeket tükrözik.
 - A vállalatok a nemzetközi számviteli standardokkal (IAS) összhangban egyetlen átlátható, független könyvvizsgáló által ellenőrzött könyvelést vezetnek, amelyet minden területen alkalmaznak.

- Nincsenek a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások.
 - A csődre és tulajdonra vonatkozó jogszabályok stabilitást és jogbiztonságot garantálnak.
 - A valutaváltást piaci árfolyamon végzik.
- (20) A vizsgálat megállapította, hogy a kérelmező könyvviteli nyilvántartása nem volt összhangban a nemzetközi számviteli standardokkal, ezért a cég számviteli gyakorlata nem tesz eleget a második feltétel által támasztott követelményeknek. Lényeges szempont, hogy a kérelmező elmulasztotta a nemzetközi számviteli standardokkal összhangban beszámolójában bejelenteni a vezetői személyzetnek szánt ösztönzőrendszer bevezetését.
- (21) Következésképpen a mérleg nem tükrözi hűen a cég pénzügyi helyzetét, az eredménykimutatást és a cash flow-kimutatást pedig indokolatlan pénzügyi költségek terhelték.
- (22) E megfontolások alapján a kérelmező nem részesülhet piacgazdasági elbánásban.
- (23) A kérelmező és más érdekelt felek lehetőséget kaptak, hogy a fenti megállapításokkal kapcsolatban észrevételt tegyenek.
- (24) A kérelmező rámutatott, hogy az ösztönzőrendszert a 2013. évre kell elkönyvelni, mivel nincs kapcsolatban a 2012. évi mérleggel, továbbá 2012-ben még nem állt rendelkezésre a kidolgozott rendszer. A kérelmező szerint a rendszer jellegének kialakítására a 2013. évi pénzügyi beszámolókra vonatkozó pénzügyi ellenőrzés során, a könyvvizsgálói ajánlásokkal összhangban kerülne sor. Az ösztönzőrendszer díjazás, kölcsön után fizetendő kamat vagy kvázi hozzájárulás formájában nyilvánulna meg.
- (25) A rendszerről a cég és a vezetőség szerződésben határozott 2012-ben. Ez azonban nem jelent meg a 2012. évi ellenőrzött elszámolásokban, sőt a pénzügyi beszámolóhoz fűzött megjegyzésekben sem. A vizsgálat idejéig (azaz 2013 novemberéig) a 2013. évi pénzügyi év tekintetében nem jelent meg az ösztönzőrendszert azonosító könyvelési tétel.
- (26) Ez az elszámolásokat érintő hiányosság meglehetősen súlyos. A próbamérlegben közölt összes kötelezettség a vizsgálati időszak végén, 2013. július 31-én jelentősen elmaradt a valós összegtől, mivel a vezetők által biztosítékul felajánlott teljes hitelösszegnek 14 %-kal növelie kellett volna a kötelezettségeket. Emellett a 2013. évi eredménykimutatás jogalappal nem rendelkező pénzügyi költségeket fog tartalmazni, mivel az ösztönzőrendszerhez nem társult bejövő pénzforgalom, ugyanakkor a kamatokat 2013-ban ténylegesen kifizették. Következésképpen a 2013. évi pénzügyi költségek kilencszer magasabbak lesznek mint a 2012. évre közölt költségek. Ezért a beszámolóban található pénzügyi adatok nem nyújtanak megbízható és valós képet a vállalat pénzügyi helyzetéről.
- (27) Azt is meg kell jegyezni, hogy a rendszer jellege és számvitele nem függhet a könyvvizsgáló által adott minősítéstől, továbbá hogy a rendszer szabályszerű könyvelését nem visszamenőlegesen, hanem kellő időben kell végezni. Ezért a rendszerre vonatkozó pénzügyi helyzet és forgalom pontos közlésének elmulasztása a megítélés szerint nem áll összhangban a nemzetközi számviteli standardokkal.
- (28) A Bizottság megállapításainak nyilvánosságra hozatalára válaszul a kérelmező megismételte a piacgazdasági elbánásra vonatkozó kérelmét anélkül, hogy bármilyen újabb érvet nyújtott volna be. Ezért a piacgazdasági elbánásra vonatkozó állásfoglalás kapcsán tett megállapítások megerősítést nyertek.

Rendes érték

- (29) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően a nem piacgazdasággal rendelkező országok esetében, és – ha nem lehetett megadni a piacgazdasági elbánást – az átalakulóban lévő országok esetében a rendes értéket egy analóg országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell meghatározni.
- (30) A 809/2013/EU rendelet szerint – az eredeti rendelettel bevezetett intézkedésekhez vezető vizsgálathoz hasonlóan – a Bizottság Japánt szándékozta analóg országgént alkalmazni a kérelmezőre vonatkozó rendes érték megállapításához arra az esetre, ha az nem részesül piacgazdasági elbánásban.
- (31) Az érdekelt feleket felkérték arra, hogy fejtssék ki véleményüket arról, hogy Japánt megfelelő analóg országnak tartják-e, ám nem érkeztek észrevételek. A Bizottság egyesült államokbeli gyártókat is megkeresett, azonban nem alakult ki együttműködés. Következésképpen Japán megfelelő analóg országnak tekinthető. Egy japán gyártó beleegyezett az együttműködésbe, és benyújtotta a kért információt.

- (32) Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság először azt vizsgálta, hogy a japán gyártó független vevők számára történt belföldi TCCA-értékesítése reprezentatív volt-e. E tekintetben megállapították, hogy az ilyen értékesítések teljes volumene elérte a kérelmező Unióba irányuló teljes exportértékesítésének legalább 5 %-át.
- (33) A Bizottság ezután megvizsgálta, hogy a japán együttműködő gyártó értékesített-e belföldi piacon olyan TCCA-típusokat, amelyek kellőképpen összehasonlíthatók a kérelmező által az Unióba irányuló exportra értékesített típusokkal. A Bizottság azonosította a TCCA-típusokat, melyek a kérelmező által az Unióba irányuló exportra értékesített típusokkal megegyeztek vagy közvetlenül összehasonlíthatók voltak. Az is megállapítást nyert, hogy a japán cég ezeket a fajtákat nyereségesen, szokásos kereskedelmi forgalomban értékesítette, valamint hogy a belföldi értékesítési árak figyelembe vehetők a rendes érték megállapításához.
- (34) Ezért a rendes érték alapját az összehasonlíthatónak tekintett TCCA-terméktípusok súlyozott átlagaként kiszámított tényleges belföldi ár képezte.

Exportár

- (35) Mivel az érintett terméket közvetlenül független uniós vevők részére exportálták, a kiviteli árat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően, azaz az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár alapján állapították meg.

Összehasonlítás

- (36) A rendes érték és az exportárak összehasonlítása üzemi alapon a kereskedelem azonos szintjén történt. A rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően a Bizottság figyelembe vette azokat a különbségeket, amelyek befolyással voltak az árak összehasonlíthatóságára. E célból a szállítási költségeket és a csomagolási kiadásokat figyelmen kívül hagyták mind a kínai exportárak, mind pedig a japán együttműködő gyártó belföldi értékesítési árai esetében.

Dömpingkülönbözet

- (37) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözetet úgy állapították meg, hogy az egyes terméktípusok rendes értékének súlyozott átlagát összehasonlították az érintett termék megfelelő típusára alkalmazott exportár súlyozott átlagával. Ez az összehasonlítás a dömping meglétét mutatta ki.
- (38) A kérelmező esetében megállapított dömpingkülönbözet – a nettó, uniós határparitáson számított ár százalékában kifejezve – 32,8 %.

D. A FELÜLVIZSGÁLAT TÁRGYÁT KÉPEZŐ INTÉZKEDÉSEK MÓDOSÍTÁSA

- (39) A vizsgálat eredményeinek ismeretében a kisebb vám alkalmazásának szabálya szerint az a végkövetkeztetés született, hogy a megállapított dömpingkülönbözet szintjén végleges dömpingellenes intézkedést kell alkalmazni a kérelmezőre, amely ebben az esetben alacsonyabb, mint az eredeti esetben megállapított kárkülönbözet.

E. NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

- (40) A fenti megállapítások fényében a kérelmező tekintetében alkalmazandó dömpingellenes vámot visszamenőleges hatállyal be kell szedni az érintett termék behozatala után, amelyre a 809/2013/EU rendelet 3. cikke szerint nyilvántartásba vételi kötelezettséget írtak elő.

F. AZ INTÉZKEDÉSEK NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALA ÉS IDŐTARTAMA

- (41) Az érintett feleket tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a kérelmezőtől érkező TCCA behozatalára módosított végleges dömpingellenes vámot terveztek kivetni, és ezt a vámot visszamenőleges hatállyal kívánták beszedni a nyilvántartásbavételi kötelezettség alá vont behozatalokra vonatkozóan. A kérelmezőtől érkeztek észrevételek, azonban a fenti magyarázatok rámutatnak, hogy ezek nem indokolták a fenti következtetések módosítását.
- (42) Ez a felülvizsgálat nem érinti az 1389/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet által előírt intézkedések lejáratási időpontját.

G. A BIZOTTSÁG VÉLEMÉNYE

- (43) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) Az 1389/2011/EU végrehajtási rendelet 1. cikke (2) bekezdésében a táblázat az alábbi sorral egészül ki:

Vállalat	Dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
„Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998”

- (2) Az 1389/2011/EU végrehajtási rendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyedi vám akkor alkalmazható, ha a tagállamok vámhatóságaihoz az említett rendelet mellékletében szereplő követelményeknek megfelelő, érvényes kereskedelmi számlát nyújtanak be. Ennek hiányában az 1389/2011/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő „minden más vállalat”-ra alkalmazott a dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

Az ezúton kivetett vámot visszamenőleges hatállyal is be kell szedni az érintett termék behozatala után, amelyet a 809/2013/EU rendelet 3. cikke szerint nyilvántartásba vettek. Tekintettel a nyilvántartásba vételre, ezen behozatalra nincs érvényben a kereskedelmi számla bemutatásának feltétele.

A vámhatóságok utasítást kapnak, hogy fejezzék be a Kínai Népköztársaságból származó, a Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd által gyártott és uniós kivitelre értékesített érintett termék behozatalának nyilvántartásba vételét.

- (3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 23-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 570/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. május 26.)****az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindításának megszüntetéséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

A. MEGLÉVŐ INTÉZKEDÉSEK

- (1) A Tanács az 1138/2011/EU végrehajtási rendelettel ⁽²⁾ (a továbbiakban: végleges rendelet) végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozóan. A végleges rendeletet az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 446/2011/EU bizottsági rendelet ⁽³⁾ (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) előzte meg. A végleges dömpingellenes vámok kivetéséhez vezető megállapításokra, mint az „eredeti vizsgálat megállapításai” történik utalás.
- (2) A PT Ecogreen Oleochemicals, az egyes zsíralkoholok és keverékek egyik indonéz exportáló gyártója, az Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd. és az Ecogreen Oleochemicals GmbH (a továbbiakban együtt: Ecogreen) 2012. január 21-én kérelmet nyújtott be a Törvényszékhez (T28/12. sz. ügy), hogy az semmisítse meg a végleges rendeletnek az Ecogreenre vonatkozó dömpingellenes vámot tartalmazó részét. Az Ecogreen azt az exportárkiigazítást vitatta, amelyre az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján került sor az említett exportár és a vállalat rendes értéke közötti összehasonlítás érdekében.
- (3) A T-249/06. sz. (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) és Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) kontra az Európai Unió Tanácsa) ügyben a Törvényszék megsemmisítette a 954/2006/EK rendelet 1. cikkét az Interpipe NTRP VAT tekintetében többek között azért, mert nyilvánvaló mérlegelési hiba történt a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja alapján történt kiigazításnál, valamint az Interpipe Niko Tube ZAT tekintetében más okok miatt. 2012. február 16-án a Bíróság elutasította a Tanács és a Bizottság által benyújtott fellebbezést (C-191/09 P. és C-200/09 P. sz. egyesített ügyek).
- (4) Mivel az Ecogreen esetében a ténybeli körülmények az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történt kiigazítás tekintetében hasonlóak voltak az Interpipe NTRP VAT ügyének ténybeli körülményeihez, helyénvalónak minősítették az Ecogreen dömpingkülönbségének – a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás nélküli – újraszámítását.
- (5) 2012. december 21-én ezért közzétették az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1138/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2012. december 11-i 1241/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletet ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: módosító rendelet), 2011. november 12-ig visszamenőleges hatállyal.
- (6) Eszerint az Ecogreen esetében a megállapított dömpingkülönbség az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdése értelmében csekély (de minimis) mértékű. A vizsgálatot ezért az Ecogreen tekintetében intézkedések elrendelése nélkül megszüntették. A Törvényszék ezt követően 2013. április 9-én úgy határozott, hogy a T-28/12. számú ügyben nem szükséges határozatot hozni.
- (7) Bár az összes többi exportáló gyártóra Indiában, Indonéziában és Malajziában továbbra is vonatkozik a dömpingellenes vám, az eredeti vizsgálat megállapításait, különösen a dömpingelt behozatal káros hatásaira vonatkozóan, újra kellene értékelni a módosító rendeletben foglalt dömpinggel kapcsolatos felülvizsgált megállapítások fényében.

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.⁽²⁾ HL L 293., 2011.11.11., 1. o.⁽³⁾ HL L 122., 2011.5.11., 47. o.⁽⁴⁾ HL L 352., 2012.12.21., 1. o.

B. AZ EREDETI VIZSGÁLAT MEGÁLLAPÍTÁSAINAK ÚJRAÉRTÉKELÉSE**1. Az újraértékelés kerete**

- (8) Az Indiából, Indonéziából és Malajziából (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindításáról (a továbbiakban: újraindítás) szóló értesítést ⁽¹⁾ 2013. február 28-án tették közzé. Az értesítés utalt arra, hogy az újraindítás hatálya annak a hatáshoz a vizsgálatára korlátozódik, amelyet az újonnan meghatározott dömpingkülönbözet gyakorolhat a különösen a kárral és ok-okozati összefüggéssel kapcsolatosan az eredeti vizsgálatban tett megállapításokra (a továbbiakban: ismételt vizsgálat).
- (9) A Bizottság a vizsgálat részleges újraindításáról hivatalosan értesítette az exportáló gyártókat, az ismert érintett importőröket és felhasználókat, valamint az uniós gazdasági ágazatot. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy az értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat, és meghallgatást kérjenek.
- (10) Több fél azzal érvelt, hogy nem volt egyértelmű, hogy a Bizottság milyen jogalapra támaszkodva indította újra az eredeti vizsgálatot és a Bizottság milyen adatokat gyűjt a tények megállapítása és a következtetések levonása érdekében a jelenlegi ismételt vizsgálat során.
- (11) A felek azt is kijelentették, hogy nem volt egyértelmű, hogy milyen típusú vizsgálatot indítottak és mi lehet annak a végső eredménye a végleges intézkedések szintjének összefüggésében, milyen időszakot fed le és az eredeti vizsgálat mely szempontjait értékeli újra.
- (12) Emlékeztetni kell arra, hogy ez az újraindítás a módosító rendelet elfogadásának szükséges következménye, amely maga is a Törvényszék T-249/06. számú (Interpipe Nikopol'sky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) és Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben hozott ítélete megállapításainak eredménye.
- (13) Arra is emlékeztetni kell, hogy az eredeti vizsgálatban az úgynevezett vizsgálati időszak a 2009. július 1-je és a 2010. június 30-a közötti időszakra terjedt ki. A kár felmérése a 2007. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra terjedt ki, amelyre mint „figyelembe vett időszak” történt utalás.
- (14) A jelenleg folyó ismételt vizsgálat az ezzel azonos vizsgálati időszakra és figyelembe vett időszakra összpontosít. Jelenleg folyik az eredeti vizsgálat folyamán az ezekre az időszakokra vonatkozóan a kárral és ok-okozati összefüggéssel kapcsolatosan tett megállapítások újraértékelése a módosító rendeletben az indonéziai exportőrökre vonatkozóan újonnan meghatározott dömpingkülönbözetek fényében.
- (15) Pontosabban, és ahogy az újraindítási értesítésben említették, a jelenlegi ismételt vizsgálat célja annak meghatározása, hogy az egyik indonéziai exportáló gyártóra vonatkozóan megállapított *de minimis* dömpingkülönbözet, valamint más indonéziai vállalatokra vonatkozóan a dömpingkülönbözet szintjének változása a módosító rendeletben megállapítottak szerint, érintheti-e az eredeti vizsgálatban a kárral és ok-okozati összefüggéssel kapcsolatosan tett megállapításokat.
- (16) Az ismételt vizsgálat eredményei a következők: Csakúgy, mint az eredeti vizsgálat esetében, bizonyos adatokat és információkat indexált formában kell benyújtani különösen az eredetileg benyújtott adatok bizalmas jellegének megőrzése érdekében.

2. Érintett termék és hasonló termék

- (17) Emlékeztetni kell arra, hogy az érintett termék – az eredeti vizsgálatban meghatározottak szerint, nevezetesen – az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket kivéve), beleértve a telített egységes zsíralkoholokat (a továbbiakban: egységes frakciók), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket, amelyek jelenleg az ex 2905 16 85, a 2905 17 00, az ex 2905 19 00 és az ex 3823 70 00 KN-kód alá tartoznak (a továbbiakban: zsíralkohol).
- (18) A módosító rendelet megállapításai nincsenek hatással az eredeti vizsgálatban tett megállapításokra az érintett terméket és a hasonló terméket illetően.

3. Dömping

- (19) A módosító rendelet (7) preambulumbekzdésében említettek szerint, az Ecogreen újrászámított dömpingkülönbözetének figyelembevétele érdekében felülvizsgálták az összes indonéz vállalatra vonatkozó dömpingkülönbözeteket, kivéve az egyéni különbözettel rendelkező másik exportáló gyártóét, amelynek különbözete a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező együttműködő indonéz exportáló gyártó különbözetén alapult.

⁽¹⁾ HL C 58., 2013.2.28., 24. o.

- (20) A végleges rendelet (23) preambulumbekkezdésében az indiai exportáló gyártókra, valamint az (55) preambulumbekkezdésben a malajziai exportáló gyártókra vonatkozóan meghatározott dömpingkülönbözetre a módosító rendelet nincs hatással.
- (21) A módosító rendelet (6) preambulumbekkezdésében említettek szerint, az Ecogreenre vonatkozóan a dömpingkülönbözetre 2 % alatt állapították meg, ezért az az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerint a *de minimis* küszöb alatt marad. Az ezen exportáló gyártó által az Unióba irányuló behozatalt így az ismételt vizsgálat során nem dömpingelt behozatalként kell tekinteni.
- (22) Az említett indonéziai exportőr által lebonyolított nem dömpingelt behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt az alábbi táblázat szerint alakult. A fenti (16) preambulumbekkezdésben említettek szerint, a benyújtott adatok indexáltak.

Import	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Tonna				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	110	107	115
Éves Δ %		9,6	- 2,3	7,5
Piaci részesedés				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	107	110	113
Éves Δ %		6,8	2,9	2,8
Átlagár (EUR/tonna)				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	110	91	91
Éves Δ %		9,9	- 17,0	0,2

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (23) Az ideiglenes rendelet (70) preambulumbekkezdésében szereplő táblázatra, amelyet a végleges rendelet (64) preambulumbekkezdése megerősített, valamint a fenti táblázatra való hivatkozással, a vizsgálat szerint a nem dömpingelt behozatal az érintett országokból származó teljes importnak csak korlátozott részét tette ki, valamint azok arányosan kisebb mértékben nőttek a dömpingelt behozatalhoz képest a figyelembe vett időszakban. A nem dömpingelt behozatal valójában az érintett országokból származó teljes importmennyiség kb. 15–18 %-át tette ki 2007-ben és csak kb. 10–13 %-át a vizsgált időszakban.
- (24) Az ismételt vizsgálat szerint az Ecogreen által lebonyolított nem dömpingelt behozatal átlagárai 9 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszakban, azonban stabilak maradtak 2009 és a vizsgálati időszak között.

4. Károkozás

4.1. Az uniós gyártás és az uniós gazdasági ágazat

- (25) A végleges rendelet (57)–(61) preambulumbekkezdéseiben az uniós gyártásra és az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó megállapításokra nincs hatással az ismételt vizsgálat és ezért azokat megerősítik.

4.2. Uniós felhasználás

- (26) Az ideiglenes rendelet (64)–(66) preambulumbekkezdésében szereplő megállapítások, amelyet a végleges rendelet (62) preambulumbekkezdése megerősített, nem változtak. Megerősítést nyer, hogy amint azt az alábbi táblázat mutatja, a zsíralkohol uniós felhasználása meglehetősen stabil volt és csak kissé, 2 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekkezdésében említettek szerint, a felhasználásra vonatkozó információt indexált formában továbbították az adatok bizalmas jellegének megőrzése érdekében.

Felhasználás	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	102	97	102
Éves Δ %		2,2	- 4,8	4,6

4.3. Az érintett országokból származó uniós behozatal és áraláknálás

4.3.1. A dömpingelt behozatal összesített értékelése

- (27) Csakúgy, mint az eredeti vizsgálat esetében, megvizsgálták, hogy a három érintett országra vonatkozóan a dömpingelt behozatal összesített értékelése továbbra is indokolt-e az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban a fenti (19) és (21) preambulumbekendésben említett indonéziai exportáló gyártókra vonatkozó felülvizsgált dömpingkülönbözetre tekintettel.
- (28) Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése szerint, amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy: a) az egyes országokból származó behozatalra megállapított dömpingkülönbözöt magasabb az említett rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és az egyes országokból származó behozatal mennyisége sem elhanyagolható, valamint b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.
- (29) Az egyes érintett országokra vonatkozó dömpingelt behozatal mennyiségét és árát illető megállapításokat újraértékeltek a figyelembe vett időszak tekintetében. A végleges rendelet (63) preambulumbekendésének b) pontjában szereplő táblázatban említett átlagárak meghatározásához felhasznált importmennyiséggel kapcsolatos információ Malajzia és India tekintetében nem változik. Az Indonéziával kapcsolatos adatokat felülvizsgálták, annak a ténynek a figyelembevételére érdekében, hogy a fenti (21) preambulumbekendésben említettek szerint egy exportáló gyártóról megállapították, hogy termékeit nem dömping formájában értékesítette az Unió piacán. Az újonnan megállapított dömpingelt behozatal a következők szerint alakult. A fenti (16) preambulumbekendésre hivatkozással, az importmennyiségre vonatkozó információt indexált formában kell benyújtani az egyes érintett országokra vonatkozóan.

A dömpingelt behozatal mennyisége	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Malajzia				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	161	141	137
Éves Δ %		61,4	- 12,5	- 2,9
India				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	118	104	143
Éves Δ %		18,2	- 11,8	37,5
Indonézia				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	142	168
Éves Δ %			42,1	17,9

- (30) A vizsgálat szerint a dömpingelt behozatal mennyisége az egyes érintett országok tekintetében nem volt elhanyagolható a vizsgálati időszak alatt és a dömpingelt behozatal jelenléte az uniós piacon jelentős maradt a figyelembe vett időszak, különösen a vizsgálati időszak alatt. Az a tény, hogy egy indonéziai exportáló gyártót a módosító rendelet úgy tekintett, hogy az nem folytatott dömpinget, ezen a következtetésen nem változtat.
- (31) Az egyes érintett országokra vonatkozóan a dömpingelt behozatal árképzését illető megállapításokat szintén újraértékeltek a figyelembe vett időszak tekintetében és azokat az alábbi táblázat tartalmazza. A végleges rendelet (63) preambulumbekendésének b) pontjában szereplő táblázatban említett árak Malajzia és India tekintetében nem változnak. Az Indonéziával kapcsolatos adatokat felülvizsgálták, annak a ténynek a figyelembevételére érdekében, hogy a fenti (21) preambulumbekendésben említettek szerint egy exportáló gyártóról megállapították, hogy termékeit nem dömping formájában értékesítette az Unió piacán. A fenti (16) preambulumbekendésre hivatkozással, a dömpinget folytató indonéz exportáló gyártó árára vonatkozó információt indexált formában kell benyújtani.

Az Eurostat adatain alapuló behozatal (kiigazítva oly módon, hogy az adatok az érintett termékre és a dömpingelt behozatalra vonatkoznak)	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Átlagár EUR/tonnában (Malajzia)	911	944	799	857
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	104	88	94
Éves Δ %		3,6	– 15,4	7,3
Átlagár EUR/tonnában (India)	997	1 141	897	915
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	114	90	92
Éves Δ %		14,4	– 21,4	2,1
Átlagár EUR/tonnában (Indonézia)				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	70	72
Éves Δ %			– 30,0	2,6

Forrás: Eurostat és a kitöltött kérdőívek.

- (32) A vizsgálat kimutatta, hogy a 2007-es év kivételével, amikor nem volt Indonéziából származó behozatal, az indonéz exportáló gyártók árképzése majdnem azonos maradt az eredeti vizsgálathoz képest. Így meg lehet erősíteni azt a végleges rendelet (63) preambulumbekzdésének b) pontjában tett megállapítást, hogy az érintett országok árképzése és árazási magatartása, különösen a vizsgálati időszakban nagyjából hasonló volt. Az a tény, hogy egy indonéziai exportáló gyártót a módosító rendelet úgy tekintett, hogy az nem folytatott dömpinget, ezen a következtetésen nem változtat.
- (33) Ezenkívül továbbra is érvényesek az ideiglenes rendelet (127) preambulumbekzdésében és a végleges rendelet (122) preambulumbekzdésében tett megállapítások és különösen az, hogy a kár megszüntetéséhez szükséges szint, amelyet az érintett országokra vonatkozóan határoztak meg jelentősen a 2 %-os *de minimis* küszöbérték felett volt. Az értékesítési csatornákat és az árak alakulását szintén megvizsgálták minden érintett ország vonatkozásában, és azokat – amint az a fenti táblázatból kiderül – hasonlóknak találták. Az érintett országok importárai a 2008-as csúcspontot követően csökkenő tendenciát mutattak és globális szinten különösen alacsonyok voltak az uniós gazdasági ágazat átlagos áraihoz képest, amint az a vizsgálatból kiderült.
- (34) Az alábbi táblázat szerint az egyes érintett országokból származó dömpingelt behozatal piaci részesedése összességében nőtt a figyelembe vett időszak alatt. A fenti (16) preambulumbekzdésre hivatkozással, az információt indexált formában kell benyújtani.

A dömpingelt behozatal piaci részesedése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Malajzia				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	157	145	135
Éves Δ %		57	– 8	– 7
India				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	115	107	141
Éves Δ %		15	– 7	31
Indonézia				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	142	168
Éves Δ %			50	13

- (35) A fenti tények és szempontok alapján az ismételt vizsgálatból kiderül, hogy az eredeti vizsgálatban az összesítésre vonatkozóan tett megállapítások nem változnak. Ezért úgy tekinthető, hogy az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében az érintett országokból származó dömpingelt behozatal összesített értékelésére vonatkozóan meghatározott feltételek továbbra is teljesülnek. Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatásait így közösen lehet értékelni a kár és az ok-okozati összefüggés ismételt vizsgálata céljából.

4.3.2. A dömpingelt behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése

- (36) A figyelembe vett időszak alatt az uniós piacra érkező dömpingelt behozatal összesített szintjének megállapítása érdekében figyelembe veszik azt a tény, hogy a módosító rendelet az Ecogreen kivételével valamennyi indonéziai exportáló gyártó tekintetében megerősítette a dömping meglétére vonatkozó megállapításokat. Exportjukat dömpingeltnek kell tekinteni és így továbbra is a dömpingellenes vámok hatálya alá tartoznak.
- (37) Ehhez hasonlóan az ismételt vizsgálat figyelembe veszi azt a tény, hogy az eredeti vizsgálatban a valamennyi indiai és malajziai exportáló gyártóra vonatkozóan meghatározott dömpingkülönbözetek nem változnak és importjukat dömpingeltnek kell tekinteni, és továbbra is a dömpingellenes vámok hatálya alá tartoznak.
- (38) Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyiségét kiigazították azzal, hogy abból levonták az egyik indonéziai exportáló gyártótól származó nem dömpingelt behozatal mennyiségét, a fenti (29) preambulumbekzdésben említettek szerint.
- (39) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (70) preambulumbekzdésében említett és a végleges rendelet (64) preambulumbekzdésében megerősített adatokat, valamint az ideiglenes rendelet (71)–(73) preambulumbekzdésében foglalt, és a végleges rendelet (65) preambulumbekzdésében megerősített megállapításokat a figyelembe vett időszak alatti dömpingelt behozatal értékelésére vonatkozóan, az alábbiak szerint felülvizsgálják. A fenti (16) preambulumbekzdésre hivatkozással, a dömpingelt behozatal teljes mennyiségére és piaci részesedésére vonatkozó információt indexált formában kell benyújtani.

Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Tonna				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	167	155	165
Éves Δ %		67,0	– 7,3	6,5
Piaci részesedés				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	163	159	162
Éves Δ %		62,7	–2,3	1,8
Átlagár EUR/tonna dömpingelt behozatal	931	1 007	827	878
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	108	89	94
Éves Δ %		8,2	– 17,9	6,1

Forrás: Eurostat és a kitöltött kérdőívek.

- (40) A jelenleg folyó ismételt vizsgálatban meghatározott, az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyisége jelentősen, 65 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. A legnagyobb növekedésre 2007 és 2008 között került sor, amikor a behozatal 67 %-kal emelkedett. A behozatal ezt követően, 2009-ben kissé mérséklődött, majd a vizsgálati időszakban ismételt a 2008. évi szintre emelkedett.
- (41) Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal felülvizsgált átlagárai erőteljesen ingadoztak a figyelembe vett időszakban, és összességében 6 %-kal csökkentek. Érdeemes azonban felhívni a figyelmet arra, hogy 2008 és a vizsgálati időszak között a csökkenés 14 %-os volt. Az érintett országokból származó behozatal átlagára a figyelembe vett időszak egészeiben elmaradt a világ többi részében alkalmazott ártól és alákínált az uniós gazdasági ágazat árának, így a dömpingelt behozatal piaci részesedésének növekedését eredményezte.

- (42) A figyelembe vett időszakban az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyisége jelentősen, 62 %-kal nőtt. A legnagyobb növekedésre 2007 és 2008 között került sor. A gazdasági válság során a behozatal mérséklődése volt megfigyelhető, aminek következtében az érintett országok piaci részesedése 4 %-kal csökkent 2008 és 2009 között, azonban a figyelembe vett időszak végére a piaci részesedés ismételt növekedett.
- (43) Az Ecogreentől származó nem dömpingelt behozatal kizárása ezért nem változtatja meg semmilyen módon az eredeti vizsgálatban a dömpingelt behozatal mennyiségére, árára és piaci részesedésére vonatkozóan tett megállapításokat, amelyeket ezért megerősítenek.

4.3.3. Áralákinálás

- (44) Emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti vizsgálatban az áralákinálásra vonatkozó határértékeket meghatározták az ideiglenes rendelet (74) és (75) preambulumbekkezdésében és megerősítették a végleges rendelet (67) preambulumbekkezdésében. Az egyes exportőrökre vonatkozó egyedi számításokra a módosító rendelet nem volt hatással. A megállapításokat ezért megerősítik.
- (45) A három ország tekintetében összesítve értékelt dömpingelt behozatalra vonatkozóan megállapított átlagos áralákinálás 2 %-os a nem dömpingelt behozatal kizárását követően. Ezt a nyilvánvalóan alacsony áralákinálást annak a ténynek a fényében kell szemlélni, hogy az uniós ágazat kénytelen volt csökkenteni az árait az uniós piacra érkező, alacsony árú behozatal jelenléte miatt. Ezek az árak azonban nem fedezték a termelési költségeket, különösen a vizsgálati időszak alatt. Az átlagos alulértékesítés, az Ecogreen kizárását követően, az összesítve értékelt dömpingelt behozatalra vonatkozóan 22 %-os volt.
- (46) A Bizottság megállapításainak közzétételére válaszul az Indonéziából származó zsíralkoholok és keverékek egyik importőre azt állította, hogy a nem dömpingelt behozatal átlagára alacsonyabb, mint az intézkedések hatálya alatt maradó indonéz exportáló gyártók behozatalának átlagára. Ez az állítás azonban nem érinti az összesítve értékelt dömpingelt behozattal összefüggő áralákinálásra vonatkozó megállapítást.

4.4. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

- (47) Az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozóan az ideiglenes rendelet (76)–(91) preambulumbekkezdésében tett és a végleges rendelet (71)–(84) preambulumbekkezdésében megerősített megállapításokat nem érinti a módosító rendelet és ezért azokat meg lehet erősíteni.
- (48) Emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti vizsgálat szerint az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó legtöbb kármutató, mint a termelés (–17 %), kapacitáskihasználás (–15 %), értékesítési volumen (–18 %), piaci részesedés (–12 %) és foglalkoztatás (–13 %) romlott a figyelembe vett időszak alatt. Különösképpen jelentősen romlottak az uniós ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, például a pénzforgalom és a nyereségesség. Ez azt jelenti, hogy az uniós ágazat tőkebevonási képessége korlátozott maradt, különösen a vizsgálati időszakban.
- (49) A fentiek fényében megerősítést nyer az a következtetés, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. Ok-okozati összefüggés

- (50) Az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár meglétének megerősítésén túl azt is újraértékelték, hogy továbbra is fennáll-e az ok-okozati összefüggés a módosító rendeletben meghatározottak szerinti dömpingre vonatkozó felülvizsgált megállapításokat követően az említett kár és az érintett országok felülvizsgált dömpingelt behozatala között.

5.1. A dömpingelt behozatal hatása

- (51) A fenti (26) preambulumbekkezdés szerint a felhasználás az Unióban meglehetősen stabil volt és csak 2 %-kal nőtt a figyelembe vett időszak alatt.
- (52) A fenti (39) preambulumbekkezdésben szereplő táblázat, amely kizárja annak az indonéziai exportőrnek a behozatalát, amely a módosító rendelet szerint nem folytatott dömpinget az uniós piacon, azt mutatja, hogy a három érintett országból származó dömpingelt behozatal felülvizsgált mennyisége továbbra is számottevő, és jelentős mértékben, több mint 60 000 tonnával nőtt abszolút, valamint 60 %-kal relatív értékben a figyelembe vett időszak alatt. Hasonlóképpen, jelentős mértékben nőtt a dömpingelt behozatal piaci részesedése és több mint 5 százalékpontot szerzett ebben az időszakban.

- (53) Ezek a tendenciák nagyon hasonlóak az eredeti vizsgálatban és különösen a végleges rendelet (86)–(94) preambulumbekzdésében megállapítottakhoz. A piaci részesedés növekedése, amelyet az eredeti vizsgálatban 57 %-on határoztak meg, most a figyelembe vett időszakra vonatkozóan több mint 60 %-os a felülvizsgált adatokkal.
- (54) Az ismételt vizsgálat valóban megerősítette, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal nyomás alatt tartotta az uniós gazdasági ágazatot a 2008-as évtől kezdődően, amikor e behozatal 67 %-kal nőtt. Abban az évben a dömpingelt behozatal árai, amint azt a (39) preambulumbekzdés mutatja, sokkal alacsonyabbak voltak, mint az uniós gazdasági ágazat árai. Ez az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének (–15,4 %) és piaci részesedésének jelentős veszteségét eredményezte, amelyet nem tudtak soha visszaszerezni a figyelembe vett időszak hátralévő részében. Ugyanakkor az érintett országokból származó dömpingelt behozatal több mint 9 százalékponttal növelte azok piaci részesedését.
- (55) A végleges rendelet (72) preambulumbekzdése szerint annak érdekében, hogy reagáljanak erre a nyomásra, az uniós gazdasági ágazatnak 2009-ben jelentősen, 16,9 %-kal kellett csökkentenie értékesítési árait és további 5,3 %-os csökkentésre volt szükség a vizsgálati időszak alatt. Még akkor is, ha ez az árazási magatartás lehetővé tette az uniós gazdasági ágazat számára, hogy csökkentse a piaci részesedés terén keletkezett veszteségét, az a figyelembe vett időszak alatt jelentős felhalmozódott veszteséghez vezetett, amint azt az ideiglenes rendelet (86) preambulumbekzdése mutatta és a végleges rendelet (78) preambulumbekzdése megerősítette. Ez a helyzet egybeesett számottevő mennyiségű, alacsony árú dömpingelt behozatal jelenlétével az uniós piacon, különösen a vizsgálati időszak alatt.
- (56) 2009-ben, bár az érintett országokból származó dömpingelt behozatal abszolút mennyisége 7,3 %-kal csökkent a gazdasági visszaeséssel és az uniós piac szűkülésével egyidejűleg, megfigyelhető, hogy a dömpingelt behozatal átlagára 17,9 %-kal csökkent, így nagyobb arányban, mint az uniós gazdasági ágazat árában bekövetkezett a 16,9 %-os csökkenés. A vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazatnak csökkentenie kellett árait és felhalmozott pénzügyi veszteségeit.
- (57) A fenti megfontolások kimutatják azokat a súlyos következményeket, amelyeket az uniós piacon a nagy mennyiségű, alacsony árú dömpingelt behozatal jelenléte okoz az uniós gazdasági ágazat árazási magatartására annak fő piacán és azt a negatív hatást, amelyet annak gazdasági helyzetére gyakorolt, különösen a vizsgálati időszakban.
- (58) A fent említett importőr azt állította, hogy az ok-okozati összefüggés elemzésében a továbbra is dömpingeltnek tekintett indonéziai behozatalt ki kellene vonni az Indiából és Malajziából származó behozatalra vonatkozó összesítésből, az olyan tényezők alapján, mint a stabil piaci részesedés, a magasabb árszint, az alákínálás hiánya, ezen indonéz behozatalok esetében az alulértékesítés alacsonyabb értékei, valamint az indonéz és uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének párhuzamos alakulása. Az importőr azt állította továbbá, hogy nem kumulatív értékelés mellett nem állna fenn ok-okozati összefüggés a kár és a dömpingelt indonéziai behozatal között.
- (59) Az állítást elutasították, mivel az importőr által, egyes esetekben szelektív alapon felvetett tényezők nem tartoznak azok közé, amelyeket relevánsnak tekintenek az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében annak meghatározására, hogy alkalmazni kell-e vagy sem az összesítést, különösen az importált termékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeinek tekintetében. Az eredeti vizsgálat valóban azt a következtetést vonta le, hogy az érintett termék egy közvetítő árucikk, amelyet főleg zsíralkohol-szulfátok, zsíralkohol-etoxilátok és zsíralkohol-éter-szulfátok előállításához használnak alapanyagként, valamint a behozott termékek közvetlenül versengenek az Unióban gyártott termékekkel, tekintet nélkül a származási országra. Az azonos verseny az uniós piacon ezért indokolja a behozatal összesített értékelését az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében. Az importőr érvei nem érintik ezt a megállapítást és csak akkor válhatnak relevánsná, amennyiben alkalmazzák az összesítésből való kivonást. Mivel nincsen alap az eredeti vizsgálat összesítésre vonatkozó megállapításának módosítására, a dömpingelt behozatal hatásainak elemzését a Bizottság megerősíti.
- (60) Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a fennmaradó indonéziai behozatal dömpingelt árszinten történt, az jelentősen növelte a piaci részesedését a figyelembe vett időszakban és az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai alatt értékesített.
- (61) Végezetül az importőr említette, hogy az Ecogreen a fennmaradó indonéz exportáló gyártó ára alatt értékesített, és így mivel az Ecogreen importját úgy tekintik, mint amelynek elhanyagolható a hatása, ezért még inkább ugyanazt a következtetést kellene alkalmazni a fennmaradó indonéziai behozatal esetében.
- (62) Ez a következtetés már kiindulópontját tekintve is téves. A Bíróság ítélete változást hozott az Ecogreen dömpingjének kiszámításánál, amely így csekély, *de minimis* mértékű lett. Ez az egyetlen oka annak, hogy az Ecogreen importjának hatását elhanyagolhatónak kellett tekinteni. Ezért ezt a panaszt a Bizottság elutasította.

- (63) A fenti megállapítások alapján az a következtetés vonható le, hogy a dömpingelt behozatal kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.

5.2. Egyéb tényezők hatása

- (64) Az okozati összefüggés keretében hasonlóképpen újra megvizsgálták az egyéb tényezőknek az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatását.

5.2.1. Az Indonéziából származó nem dömpingelt behozatal

- (65) A fenti (23) preambulumbekzdésben említettek szerint, a nem dömpingelt behozatal arányosan kisebb mértékben nőtt, mint a dömpingelt behozatal, és az érintett országokból származó teljes importnak csak kisebb részét tette ki a vizsgálati időszak alatt. Ezenkívül a vizsgálat azt is megmutatta, hogy ezek a behozatalok csak szerény piaci részesedéssel rendelkeztek a figyelembe vett időszak, valamint különösen a vizsgálati időszak alatt.
- (66) A dömpingelt behozatal mennyisége 6,5 %-kkal nőtt 2009 és a vizsgálati időszak között, nevezetesen az uniós fogyasztásban tapasztalt 4,6 %-os növekedéssel fémjelzett piaci fellendülésnél nagyobb mértékben, és így növelte piaci részesedését.
- (67) Ezért úgy tekintendő, hogy bármilyen hatás, amelyet a nem dömpingelt behozatal az uniós piacra a vizsgálati időszak alatt gyakorolhatott, nem múlhatja felül az (51)–(57) preambulumbekzdésben említett dömpingelt behozatal negatív hatását.
- (68) A fenti megállapításokra alapozva megállapítást nyert, hogy az Ecogreentől a vizsgálati időszak alatt az uniós piacra érkező nem dömpingelt behozatal jelenléte nem olyan jellegű, mint amely megszüntetheti az ok-okozati összefüggést a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszak alatt elszenvedett kár között.

5.2.2. Az eredeti vizsgálat során megvizsgált egyéb tényezők

- (69) Az eredeti vizsgálat során az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár potenciális okaival kapcsolatosan megvizsgált egyéb tényezők a következők voltak: az Unióba a világ más részeiből származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye, a gazdasági válság hatása, valamint az elágazó láncú izomerek értékesítései, amelyek nem tartoznak a termék fogalmi körébe.
- (70) Mivel ezeket a tényezőket nem érintik az indonéz exportáló gyártókra vonatkozóan meghatározott felülvizsgált dömpingkülönbözetek, a végleges rendelet (95)–(100) preambulumbekzdésében szereplő megállapítások és következtetések e tényezők tekintetében megerősítést nyernek. E tényezők hatása nem szünteti meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között megállapított okozati összefüggést.

5.3. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (71) A jelenlegi ismételt vizsgálat szerint továbbra is egyértelmű és közvetlen összefüggés van a dömpingelt behozatal mennyiségének növekedése és negatív árhatása, valamint a vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazatot ért kár között.
- (72) A fenti elemzés szerint a nem dömpingelt behozatal mennyisége korlátozott volt az érintett országokból ömlesztve behozott dömpingelt termékek mennyiségéhez képest. A meglehetősen stabil fogyasztás mellett ez a dömpingelt behozatal jelentősen növekedett mind abszolút, mind relatív értékben a figyelembe vett időszak alatt, és jelenléte jelentős negatív hatást gyakorolt az uniós piacra. Valóban megfigyelhető volt, hogy a piacon okozott torzulás miatt az uniós gazdasági ágazat 2008-tól kénytelen volt árait jelentősen, 22,2 %-kal csökkenteni, és nem tudta fedezni költségeit és ésszerű összegű nyereséget elérni, különösen a vizsgálati időszakban.
- (73) Az ismételt vizsgálat szintén megerősítette, hogy a dömpingelt behozataltól eltérő egyéb tényezők nem szüntethették meg az ok-okozati összefüggést a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között.
- (74) Ennek következtében az ismételt vizsgálat szerint ok-okozati összefüggés van az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó dömpingelt behozatal és a vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között. A végleges rendelet (101) és (102) preambulumbekzdésében levont következtetések ezért megerősítést nyernek.

6. Az uniós érdek

- (75) A végleges rendelet (118) preambulumbekzdésében az uniós érdekre vonatkozóan levont következtetést a jelek szerint nem érintette a módosító rendelet, és így megerősítést nyer.

C. A VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK ÚJRAÉRTÉKELÉSE

- (76) A fentiek szerint az eredeti vizsgálat során meghatározott releváns tényezők és megállapítások ismételt vizsgálata a módosító rendeletben meghatározott új dömpingkülönbözetek figyelembevételével azt mutatta, hogy az uniós piacra irányuló, Indiából, Indonéziából és Malajziából származó fennmaradó dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak a vizsgálati időszak alatt.
- (77) Az eredeti vizsgálat során a dömpingre, kárra, ok-okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozóan levont következtetésekre tekintettel és mivel a jelenleg folyó ismételt vizsgálat megerősítette az ok-okozati összefüggést az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár és az érintett országokból származó fennmaradó dömpingelt behozatal között, a módosító rendelet által bevezetett végleges intézkedéseket ugyanazon a szinten meg kell erősíteni. Ez alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy az ismételt vizsgálatot a végleges rendeletben meghatározottak szerint be kell fejezni a végleges intézkedések módosítása nélkül.
- (78) A hatályban lévő dömpingellenes intézkedések – az 1241/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelettel módosított 1138/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben előírtak szerint – továbbra is érvényesek és így hatályban kell maradniuk. Emlékeztetni kell arra, hogy a bevezetett intézkedések specifikus vámok, és azokat az egyes érintett exportáló gyártókra vonatkozóan állapították meg az alábbiak szerint:

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám végleges mértéke (EUR/tonna, nettó)
India	VVF (India) Ltd	46,98
	Minden más vállalat	86,99
Indonézia	P.T.Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Minden más vállalat	45,63
Malajzia	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Minden más vállalat	61,01

- (79) Az érintett országok hatóságait, az exportőröket és azok szövetségeit, valamennyi érdekelt felet az Unióban, különösen az uniós gazdasági ágazatot, importőröket, a felhasználók és kereskedők szövetségeit tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján úgy tervezték, hogy az érintett országokból származó egyes zsíralkoholok és keverékeik behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindítását megszüntetik, valamint lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére, illetve meghallgatáson való részvételre. Az e felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket a Bizottság figyelembe vette, de azok nem befolyásolták az e rendeletben levont következtetéseket.
- (80) Egy exportáló gyártó árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően.
- (81) Megállapították, hogy ez a szóban forgó exportáló gyártó az érintett termék mellett egy sor egyéb terméket gyárt és ezeket a termékeket ugyanezeknek az ügyfeleinek értékesíti. Ez a keresztkompenzáció súlyos kockázatához vezethet és rendkívül megnehezítheti a kötelezettségvállalás hatékony monitoringját, aláásva az árra vonatkozó kötelezettségvállalás hatékonyságát a jelen esetben. Ezen az alapon a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ez a kötelezettségvállalási ajánlat nem elfogadható.
- (82) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A jelenleg az ex 2905 16 85, a 2905 17 00, az ex 2905 19 00 és az ex 3823 70 00 KN-kód (2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 és 3823 70 00 91 TARIC-kód) alá tartozó, Indából, Indonéziából és Malajziából származó C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket kivéve), – beleértve a telített egységes zsíralkoholokat (a továbbiakban: egységes frakciók), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket, – behozatalára alkalmazandó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindítása a hatályban lévő vámok módosítása nélkül megszűnik.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 571/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. május 26.)**

az ipkonazol hatóanyagnak a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére és 78. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1107/2009/EK rendelet 80. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint a 91/414/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾ a jóváhagyási eljárás és feltételek tekintetében továbbra is alkalmazni kell azon hatóanyagokra, amelyekről az említett irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében foglaltak szerint 2011. június 14. előtt fogadtak el határozatot. Az ipkonazol esetében az 1107/2009/EK rendelet 80. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek a 2008/20/EK bizottsági határozattal ⁽³⁾ teljesülnek.
- (2) 2007. március 30-án a 91/414/EGK irányelv 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően kérelem érkezett az Egyesült Királysághoz a Kureha GmbH-től az ipkonazol hatóanyagnak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételére vonatkozóan. A 2008/20/EK határozat megerősítette, hogy a dosszié hiánytalan abban az értelemben, hogy elvben megfelel a 91/414/EGK irányelv II. és III. mellékletében foglalt adat- és információszolgáltatási követelményeknek.
- (3) A kérelmező által javasolt felhasználási célok tekintetében e hatóanyagnak az emberek és az állatok egészségére, valamint a környezetre gyakorolt hatását a 91/414/EGK irányelv 6. cikke (2) és (4) bekezdésének rendelkezései szerint megvizsgálták. A kijelölt referens tagállam, az Egyesült Királyság 2008. május 22-én a Bizottság elé terjesztette az értékelő jelentés tervezetét. A 188/2011/EU bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ 11. cikke (6) bekezdésének megfelelően a kérelmezőt 2011. május 20-án kiegészítő információk benyújtására kérték fel. Az Egyesült Királyság által a kiegészítő adatokról készített értékelés aktualizált értékelőjelentés-tervezet formájában került benyújtásra 2011 novemberében.
- (4) A tagállamok és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) megvizsgálták az értékelő jelentés tervezetét. A Hatóság 2013. április 2-án ismertette a Bizottsággal az ipkonazol hatóanyagú növényvédő szerek kockázatelemzésének szakmai vizsgálata alapján levont következtetéseit ⁽⁵⁾. Az értékelő jelentés tervezetét és a Hatóság következtetését a tagállamok és a Bizottság az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság keretében közösen megvizsgálták, majd az ipkonazolról szóló bizottsági felülvizsgálati jelentés formájában 2014. március 20-án véglegesítették.
- (5) A különböző vizsgálatok azt mutatták, hogy az ipkonazol tartalmazó növényvédő szerek várhatóan általában megfelelnek a 91/414/EGK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint 5. cikke (3) bekezdésében megállapított követelményeknek, különösen a Bizottság vizsgálati jelentésében megvizsgált és részletezett alkalmazások tekintetében. Ezért az ipkonazol jóváhagyása indokolt.
- (6) Az 1107/2009/EK rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett rendelkezései értelmében, valamint a jelenlegi tudományos és műszaki ismeretekre való figyelemmel azonban szükség van bizonyos feltételek és korlátozások előírására. Különösen további megerősítő információkat indokolt kérni.

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 1991. július 15-i 91/414/EGK irányelve a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (HL L 230., 1991.8.19., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2007. december 20-i 2008/20/EK határozata az ipkonazol és a maltodextrin hatóanyagnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe való lehetséges felvétele céljából részletes vizsgálatra benyújtott dossziék hiánytalanságának elvi elismeréséről (HL L 1., 2008.1.4., 5. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2011. február 25-i 188/2011/EU rendelete a 91/414/EGK irányelvről szóló értesítés után két évvel nem forgalmazott hatóanyagok értékelésére irányuló eljárás tekintetében az irányelv végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 53., 2011.2.26., 51. o.).

⁽⁵⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság; Az ipkonazol hatóanyagú növényvédő szereknél felmerülő kockázatok szakmai vizsgálata alapján levont következtetések (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole). EFSA Journal (2013); 11(4):3181. [76 o.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Online elérhető: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

- (7) A jóváhagyás előtt megfelelő időt kell biztosítani arra, hogy a tagállamok és az érdekelt felek felkészülhessenek a hatóanyag jóváhagyásából fakadó új követelmények teljesítésére.
- (8) Az 1107/2009/EK rendeletben előírt, a jóváhagyásból fakadó kötelezettségek sérelme nélkül és a 91/414/EGK irányelvről az 1107/2009/EK rendeletre való áttérés következtében előállt különleges helyzetre figyelemmel ugyanakkor be kell tartani a következőket. A jóváhagyást követően a tagállamok számára hat hónapot kell biztosítani az ipkonazolt tartalmazó növényvédő szerekre vonatkozó engedélyek felülvizsgálatára. Az engedélyeket a tagállamok szükség szerint módosítják, újakkal helyettesítik vagy visszavonják. E határidőtől eltérve hosszabb időt kell biztosítani a III. melléklet szerinti, az egyes növényvédő szerek összes felhasználási céljára vonatkozó teljes dossziének a 91/414/EGK irányelvben meghatározott egységes elvek szerinti benyújtására, valamint értékelésére.
- (9) A 3600/92/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ keretében értékelt hatóanyagoknak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételével kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy értelmezési nehézségek támadhatnak a meglévő engedélyek jogosultjainak az adathozzáférésre vonatkozó kötelezettségei tekintetében. A további nehézségek elkerülése végett ezért szükségesnek látszik pontosítani a tagállamok kötelezettségeit, különösen azt, hogy meg kell győződnie arról, hogy az engedély jogosultja bizonyítottan hozzáfér az említett irányelv II. mellékletében szereplő követelményeknek megfelelő dossziéhoz. E pontosítás azonban az említett irányelv I. mellékletét ezidáig módosító irányelvekhez, illetve a hatóanyagokat jóváhagyó rendeletekhez képest sem a tagállamokra, sem az engedélyek jogosultjaira nem ró új kötelezettségeket.
- (10) Az 1107/2009/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint az 540/2011/EU végrehajtási rendelet ⁽²⁾ mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.
- (11) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A hatóanyag jóváhagyása

Az I. mellékletben meghatározott ipkonazol hatóanyag az ugyanebben a mellékletben foglalt feltételekkel jóváhagyásra kerül.

2. cikk

Növényvédő szerek újraértékelése

(1) A tagállamok az ipkonazol hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerekre kiadott engedélyeket az 1107/2009/EK rendeletnek megfelelően 2015. február 28-ig szükség szerint módosítják vagy visszavonják.

Az említett időpontig különösen azt ellenőrizik, hogy teljesülnek-e az e rendelet I. mellékletében meghatározott feltételek, az egyedi rendelkezéseket tartalmazó oszlopban foglaltak kivételével, és hogy az engedély jogosultja rendelkezik-e a 91/414/EGK irányelv 13. cikkének (1)–(4) bekezdésében, valamint az 1107/2009/EK rendelet 62. cikkében meghatározottak szerint a 91/414/EK irányelv II. mellékletében foglalt követelményeknek megfelelő dossziéval, illetve dossziéhoz való hozzáféréssel.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az olyan engedélyezett növényvédő szerek esetében, amelyek ipkonazol tartalmaznak egyedüli hatóanyagként vagy több olyan hatóanyag egyikeként, amelyek mindegyike legkésőbb 2014. június 30-ig bekerült az 540/2012/EU végrehajtási rendelet mellékletében lévő jegyzékbe, a tagállamok az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes elvek szerint, a 91/414/EGK irányelv III. mellékletében meghatározott követelményeknek megfelelő dosszié alapján és az e rendelet I. mellékletének az egyedi rendelkezéseket tartalmazó oszlopban foglaltak figyelembevételével újból elvégzik a szer értékelését. Ezen értékelés alapján a tagállamok meghatározzák, hogy a szer megfelel-e az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

⁽¹⁾ A Bizottság 1992. december 11-i 3600/92/EGK rendelete a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram első szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 366., 1992.12.15., 10. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2011. május 25-i 540/2011/EU végrehajtási rendelete az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jóváhagyott hatóanyagok jegyzéke tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 153., 2011.6.11., 1. o.).

Ezt követően a tagállamok:

- a) az ipkonazolt egyedüli hatóanyagként tartalmazó termék esetében szükség esetén legkésőbb 2016. február 29-ig módosítják vagy visszavonják az engedélyt; vagy
- b) az ipkonazolt több hatóanyag egyikeként tartalmazó termék esetében 2016. február 29-ig, vagy ha az érintett hatóanyagoknak vagy hatóanyagoknak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételéről vagy jóváhagyásáról rendelkező jogszabályban vagy jogszabályokban a módosításra vagy visszavonásra későbbi időpont van megszabva, akkor az ott megjelölt határidőig szükség szerint módosítják vagy visszavonják az engedélyt.

3. cikk

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet módosításai

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet melléklete e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul.

4. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság ⁽¹⁾	Jóváhagyás dátuma	Jóváhagyás lejárt	Egyedi rendelkezések
Ipkonazol CAS-szám: 125225-28-7 (diaszte- reoizomerek keveréke) 115850-69-6 (ipko- nazol cc, cisz izomer) 115937-89-8 (ipko- nazol ct, transz izomer) CIPAC-szám: 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2- SR,5SR)-2-(4-klór- benzil)-5-izopropil-1- (1H-1,2,4-triazol-1- ilmetil) ciklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875 – 930 g/kg Ipkonazol ct: 65 – 95 g/kg	2014. szep- tember 1.	2024. augusztus 31.	Az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes elvek érvényesítése érdekében figyelembe kell venni az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban 2014. március 20-án véglegesített, az ipkonazolról szóló vizsgálati jelentésben és különösen annak I. és II. függelékében található megállapításokat. Az átfogó értékelésben a tagállamoknak fokozott figyelmet kell fordítaniuk a következőkre: 1. magevő madarakra jelentett kockázat; 2. a szert kezelők és más dolgozók védelme; 3. a halakra jelentet kockázat.Az alkalmazás feltételei között adott esetben kockázatsökkentő intézkedéseknek is szerepelniük kell. A kérelmező megerősítő információt nyújt be az alábbiakról: a) a magevő madarakra jelentett hosszú távú kockázat elfogadhatósága; b) a talajban élő makroorganizmusokra jelentett hosszú távú kockázat elfogadhatósága; c) az enantio-szelektív metabolizáció vagy bomlás kockázata; d) az ipkonazol esetleges endokrinromboló tulajdonságai madarakra és halakra nézve.A kérelmező az a) és b) pontban kért információkat 2016. augusztus 31-ig, a c) pontban szereplőket az izomer keverékek értékelésére vonatkozó iránymutatásokat tartalmazó dokumentáció elfogadását követő két éven belül, a d) pontban kért információkat pedig az OECD endokrinromboló tulajdonságok vizsgálatáról szóló útmutatójának, illetve ennek hiányában a vizsgálatra vonatkozó egyezményes uniós iránymutatásoknak az elfogadásától számított két éven belül benyújtja a Bizottságnak, a tagállamoknak és a Hatóságnak.

⁽¹⁾ A hatóanyag pontos azonosítása és részletes specifikációja a vizsgálati jelentésben található.

II. MELLÉKLET

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletének B. része a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sors- szám	Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság (*)	Jóváhagyás dátuma	Jóváhagyás lejártá	Egyedi rendelkezések
„73	Ipkonazol CAS-szám: 125225-28-7 (diaszte- reoizomerek keveréke) 115850-69-6 (ipko- nazol cc, cisz isomer) 115937-89-8 (ipko- nazol ct, transz izomer) CIPAC-szám: 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S- R,5SR)-2-(4-klór- benzil)-5-izopropil-1- (1H-1,2,4-triazol-1- ilmetil) ciklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875 – 930 g/kg Ipkonazol ct: 65 – 95 g/kg	2014. szep- tember 1.	2024. augusztus 31.	Az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes elvek érvényesítése érdekében figyelembe kell venni az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban 2014. március 20-án véglegesített, az ipkonazolról szóló vizsgálati jelentésben és különösen annak I. és II. függelékében található megállapításokat. Az átfogó értékelésben a tagállamoknak fokozott figyelmet kell fordítaniuk a következőkre: 1. magevő madarakra jelentett kockázat; 2. a szert kezelők és más dolgozók védelme; 3. a halakra jelentet kockázat.Az alkalmazás feltételei között adott esetben kockázatcsökkentő intézkedéseknek is szerepelniük kell. A kérelmező megerősítő információt nyújt be az alábbiakról: a) a magevő madarakra jelentett hosszú távú kockázat elfogadhatósága; b) a talajban élő makroorganizmusokra jelentett hosszú távú kockázat elfogadhatósága; c) az enantio-szelektív metabolizáció vagy bomlás kockázata; d) az ipkonazol esetleges endokrinromboló tulajdonságai madarakra és halakra nézve.A kérelmező az a) és b) pontban kért információkat 2016. augusztus 31-ig, a c) pontban szereplőket az izomer keverékek értékelésére vonatkozó iránymutatásokat tartalmazó dokumentáció elfogadását követő két éven belül, a d) pontban kért információkat pedig az OECD endokrinromboló tulajdonságok vizsgálatáról szóló útmutatójának, illetve ennek hiányában a vizsgálatra vonatkozó egyezményes uniós iránymutatásoknak az elfogadásától számított két éven belül benyújtja a Bizottságnak, a tagállamoknak és a Hatóságnak.

(*) A hatóanyag pontos azonosítása és részletes specifikációja a vizsgálati jelentésben található.”

A BIZOTTSÁG 572/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. május 26.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
	ZZ	67,7
0709 93 10	MA	29,9
	TR	114,9
	ZZ	72,4
0805 10 20	EG	50,8
	MA	43,2
	TR	49,7
	ZZ	47,9
0805 50 10	TR	100,4
	ZA	139,4
	ZZ	119,9
0808 10 80	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nómenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU